

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2023/111

ze dne 18. ledna 2023,

kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz mastných kyselin pocházejících z Indonésie

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1. Zahájení

- (1) Dne 30. listopadu 2021 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise“) antidumpingové šetření týkající se dovozu mastných kyselin pocházejících z Indonésie (dále jen „dotčená země“) na základě článku 5 základního nařízení. Oznámení o zahájení řízení zveřejnila v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾ (dále jen „oznámení o zahájení řízení“).
- (2) Komise zahájila šetření na základě podnětu, který dne 18. října 2021 podala Coalition against Unfair Trade in Fatty Acid (Koalice proti nekalému obchodu s mastnými kyselinami) (dále jen „žadatel“ nebo „CUTFA“). Podnět byl podán jménem výrobního odvětví Unie vyrábějícího mastné kyseliny ve smyslu čl. 5 odst. 4 základního nařízení. Podnět obsahoval důkazy o dumpingu a z něj vyplývající podstatné újmy, které byly dostatečným důvodem pro zahájení šetření.
- (3) Dne 13. května 2022 zahájila Komise antisubvenční šetření týkající se dovozu mastných kyselin pocházejících z Indonésie. Oznámení o zahájení řízení zveřejnila v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽³⁾.

1.2. Zúčastněné strany

- (4) V oznámení o zahájení řízení Komise vyzvala zúčastněné strany, aby ji kontaktovaly a zúčastnily se šetření. Navíc Komise o zahájení šetření výslovně informovala žadatele, další známé výrobce v Unii, známé vyvážející výrobce a orgány Indonésie a známé dovozce a uživatele a vyzvala je k účasti.
- (5) Zúčastněné strany měly možnost se k zahájení šetření vyjádřit a požádat o slyšení u Komise a/nebo úředníka pro slyšení v obchodních řízeních.
- (6) Proběhla slyšení s výrobcem bionafty, společností Campa Iberia SAU (dále jen „Campa“) a společností IM Biofuel Italy S.r.l. (dále jen „IMBI“), která je s ní ve spojení (společně dále jen „Campa/IMBI“), a s výrobcem v Unii zařazeným do vzorku, společností AAK AB (dále jen „AAK“ nebo „společnost AAK“).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu mastných kyselin pocházejících z Indonésie (Úř. věst. C 482, 30.11.2021, s. 5).

⁽³⁾ Oznámení o zahájení antisubvenčního řízení týkajícího se dovozu mastných kyselin pocházejících z Indonésie (Úř. věst. C 195, 13.5.2022, s. 11).

1.3. Připomínky k zahájení řízení

- (7) Komise obdržela připomínky k zahájení řízení od vyvážejících výrobců P.T. Musim Mas (dále jen „Musim Mas“ nebo „společnost Musim Mas“) a vývozce P.T. Intibenua Perkasatama (dále jen „IBP“ nebo „IBP“), který je s ním ve spojení (společně dále jen „skupina Musim Mas“), P.T. Wilmar Nabati Indonesia (dále jen „Wilmar“), P.T. Nubika Jaya a P.T. Permata Hijau Palm Oleo (společně dále jen „skupina Permata“) a od vlády Indonésie (dále jen „indonéská vláda“).
- (8) Skupina Musim Mas, společnost Wilmar a indonéská vláda tvrdily, že definice výrobku, který je předmětem šetření, byla v podnětu příliš široká, neboť zahrnovala mastné kyseliny, které nebyly předmětem podnětu (například mastné kyseliny používané k výrobě bionafty, kyseliny palmitové používané jako krmivo pro zvířata, rostlinná kyselina olejová používaná v potravinách a mastné kyseliny získané z kokosového oleje). Indonéská vláda tvrdila, že skutečnost, že žadatel v podnětu správně nevymezil definici výrobku, bude mít vliv na platnost podnětu a na odůvodněnost zahájení šetření.
- (9) Dále tvrdila, že vzhledem k široké definici výrobku, který je předmětem šetření, jsou údaje v podnětu (jako je výroba, výrobní kapacita, zaměstnanost, prodej, podíl na trhu, zisk, příčinné souvislosti a výrobní odvětví Unie) neúplné, neboť byly sestaveny pouze pro typy mastných kyselin, na které se zaměřil žadatel.
- (10) Skupina Musim Mas a společnost Wilmar dále tvrdily, že dovoz z Indonésie je v podnětu nadhodnocen, neboť zahrnuje mastné kyseliny dovážené do Unie pro výrobu bionafty a další mastné kyseliny, které se nepoužívají v potravinářství, kosmetice, osobní péči a léčivých přípravcích, např. kyseliny palmitové. Spotřeba a podíly na trhu uvedené v podnětu proto nejsou správné.
- (11) Kromě toho bylo tvrzeno, že cena dovozu z Indonésie uvedená v podnětu je podhodnocena, protože zahrnuje levnější mastné kyseliny vyrobené z odpadu a vedlejších produktů, které se používají pro výrobu bionafty. V důsledku toho nejsou správná ani rozpětí cenového podbízení.
- (12) Skupina Musim Mas a indonéská vláda nakonec tvrdily, že vzhledem k problémům spojeným s dotčeným výrobkem a obdobným výrobkem je zahájení šetření založeno na nespolehlivých, neúplných a nepřesných informacích. V důsledku toho trpí i šetření stejnými problémy jako podnět, a proto by mělo být šetření ukončeno.
- (13) Definice výrobku uvedená v podnětu a v oznámení o zahájení řízení vycházela z informací, které měl žadatel k dispozici v době přípravy a podání podnětu. V té době nebyly k dispozici žádné informace o tom, že by výrobek tak, jak byl definován, mohl zahrnovat typy mastných kyselin, které výrobní odvětví podávající podnět nevyrobí. Tato záležitost vyšla najevo po zahájení řízení a byla náležitě řešena, jak je vysvětleno níže v 91. až 102. a 108. až 124. bodě odůvodnění. Pokud jde o údaje o újmě obsažené v podnětu, tvrzení shrnutá v 9. bodě odůvodnění jsou věcně nesprávná nebo vycházejí z nedorozumění. Údaje o újmě uvedené v podnětu se skutečně týkají dotčeného výrobku. Definice výrobku vycházela z výrobku vyráběného žadatelem a odrážela cílovou definici výrobku. Analýza újmy vycházela z cílové definice výrobku, což byl skutečný výrobek, který chtěl žadatel učinit předmětem šetření. Údaje v podnětu týkající se analýzy újmy byly proto úplné, což potvrdilo i šetření.
- (14) Údaje o indonéském dovozu uvedené v podnětu vycházely z informací, které měl žadatel v té době k dispozici. Komise pečlivě přezkoumala přesnost a přiměřenost informací poskytnutých žadatelem a dospěla k závěru, že různé typy mastných kyselin mají stejné základní vlastnosti, což znamená, že patří do stejné kategorie výrobků. Základní vlastnosti dotčeného výrobku zároveň umožnily oddělit jej od jiných typů výrobku do té míry, že je lze považovat za odlišné a patřící do jiné kategorie mastných kyselin. Ve fázi zahájení řízení se proto zdálo, že definice výrobku navržená navrhovatelem splňuje všechny příslušné zákonné požadavky.
- (15) To není zpochybněno skutečností, že informace a důkazy shromážděné po zahájení řízení vedly k upřesnění definice výrobku po zahájení řízení, jakož i k příslušnému vyloučení výrobků, jak je uvedeno v 94. až 124. bodě odůvodnění. Údaje uvedené v podnětu byly v souladu s vysvětleními, která Komise poskytla v 91. bodě odůvodnění. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

- (16) Společnost Wilmar tvrdila, že podnět neobsahoval dostatečné důkazy na podporu zjištění podstatné újmy způsobené výrobcům v Unii nebo hrozby takové újmy. Zejména bylo uvedeno, že výroba a využití kapacity neprokázaly újmu a že se zvýšila zaměstnanost a investice, což také neodráží újmu. Dále bylo tvrzeno, že tvrzení o cenovém podbízení uvedená v podnětu nejsou průkazná, protože výrobci v Unii podstatně zvýšili své prodejní ceny. Bylo též uvedeno, že podnět neobsahuje údaje o ziskovosti žadatele. Dále bylo uvedeno, že ani nehrozí újma, protože indonéské kapacity jsou nadhodnocené a domácí poptávka roste.
- (17) Komise připomíná, že podle čl. 5 odst. 2 základního nařízení musí podnět obsahovat informace o vývoji objemu dovozu označeného za dumpingový, účinku tohoto dovozu na ceny obdobného výrobku na trhu Unie a následném dopadu dovozu na výrobní odvětví Unie, doloženém příslušnými (ne nutně všemi) činiteli a ukazateli, jako jsou ty uvedené v čl. 3 odst. 3 a 5 základního nařízení, které ovlivňují stav výrobního odvětví Unie a které jsou přiměřeně dostupné žadateli. Pro stanovení podstatné újmy nemusí na zhoršení poukazovat všechny činitele.
- (18) Podnět v tomto ohledu prokázal celkově nepříznivý trend v makroekonomických i mikroekonomických ukazatelích. Analýza ukázala pokles výroby a využití kapacity. Pokud jde o zvýšení prodejních cen výrobců v Unii, Komise měla za to, že tato zvýšení nejsou dostatečná, aby zpochybnila tvrzení žadatele o cenovém podbízení, a že částečně odrážejí zvýšení nákladů na suroviny. Pokud jde o informace o ziskovosti žadatele, je tvrzení společnosti Wilmar věcně nesprávné. Podnět obsahoval dostatečné informace ve formě indexů o negativním vývoji ziskových marží výrobního odvětví Unie. Informace byly považovány za důvěrné z důvodu omezeného počtu výrobců v Unii, kteří podali podnět a podpořili jej, a z důvodu vysoké obchodní citlivosti těchto údajů. V podnětu bylo dále uvedeno, že důvodem pro zvýšení investic nebylo budování kapacit, ale vnitrostátní požadavky na ochranu životního prostředí. I když zaměstnanost se nepatrně zvýšila, měla Komise za to, že celkově podnět poskytl dostatečné důkazy nasvědčující existenci situace způsobující újmu výrobnímu odvětví Unie. Konečně, pokud jde o indonéské kapacity a domácí poptávku, žadatel poskytl důkazy, že indonéská výroba byla větší než místní poptávka a spotřeba. Kromě toho by nižší úroveň kapacit a rostoucí domácí poptávka nestačily k vyvrácení existence podstatné újmy. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.
- (19) Skupina Musim Mas a společnost Wilmar rovněž tvrdily, že podnět není reprezentativní pro výrobu mastných kyselin v Unii, protože jeho údaje neobsahují žádné údaje od výrobců bionafty v Unii, kteří rovněž vyrábějí mastné kyseliny ve významných objemech.
- (20) V tomto ohledu Komise poznamenává, že mastná kyselina vyráběná jako vedlejší produkt při výrobě bionafty nebyla zahrnuta do rozsahu šetření. Komise dne 21. ledna 2022 připojila ke spisu poznámku, která tento bod objasňuje. Žádný problém ohledně reprezentativnosti výrobního odvětví Unie v podnětu proto nevznikl. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (21) Skupina Musim Mas a společnost Wilmar rovněž tvrdily, že výrobci v Unii, kteří jsou ve spojení s indonéskými výrobci mastných kyselin nebo malajskými vývozci mastných kyselin do Unie, by měli být z definice výrobního odvětví Unie vyloučeni, protože tyto společnosti jsou ve střetu zájmů, a v tomto případě bylo uvedeno, že Komise by měla znovu posoudit, zda zbývající žadatelé splňují nezbytnou prahovou hodnotu pro podání podnětu.
- (22) Komise poznamenává, že při analýze provedené před zahájením řízení nebyl zjištěn žádný důvod pro vyloučení výrobců v Unii. Pokud jde o výrobce v Unii ve spojení s malajskými vývozci mastných kyselin, skupina Musim Mas a společnost Wilmar nevysvětlily, jaká je povaha údajného „střetu zájmů“, proč by měl vést k vyloučení těchto výrobců z definice výrobního odvětví Unie a jaký by byl právní základ pro takové vyloučení. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (23) Skupina Musim Mas rovněž tvrdila, že malajská a indonéská vláda přijaly podobnou politiku týkající se vývozního cla na surový palmový olej a surový olej z palmových jader, a pokud tato politika způsobovala výrobnímu odvětví Unie újmu, mělo by se šetření vztahovat i na Malajsii. Dále bylo tvrzeno, že cílem žadatele bylo zablokovat dovoz z Indonésie ve prospěch malajských společností, které jsou ve spojení s výrobci v Unii.

- (24) V podnětu byl posuzován dovoz z Malajsie. Podle informací, které měl žadatel k dispozici, byl však objem dovozu z Malajsie mnohem nižší než objem dovozu z Indonésie a od roku 2018 do března 2021 vykázal mírný pokles. Kromě toho byla cena malajského dovozu vyšší než cílová cena výrobního odvětví Unie a nemohla způsobit žádnou újmu. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (25) Skupina Musim Mas a společnost Wilmar rovněž tvrdily, že žadatel veškerou údajnou újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, nesprávně přičítá dovozu z Indonésie. Skupina Musim Mas dále tvrdila, že případná příčinná souvislost mezi údajnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, a dovozem z Indonésie je rovněž ovlivněna otázkami uvedenými v 8. bodě odůvodnění. Společnost Wilmar tvrdila, že příčinnou souvislost, kterou se podnět snaží prokázat, narušují jiné příčiny újmy, jako například: 1) zvýšení spotřeby hlavní suroviny výrobců v Unii, loje, při výrobě biopaliv, 2) dopad pandemie COVID-19 na automobilový průmysl, 3) neefektivnost výrobního odvětví Unie způsobená nedostatkem investic do nového a lepšího vybavení, 4) výkonnost výrobního odvětví Unie, pokud jde o dochvilnost a kvalitu, 5) nadměrné výrobní náklady v důsledku výrazného zvýšení nákladů na pracovní sílu, 6) geograficky nevýhodná poloha výrobních zařízení, která zvyšuje náklady na přístup k surovinám a ovlivňuje vývozní příležitosti, a 7) vývoj v oblasti regulace, včetně vstupu právních požadavků týkajících se látky 3-monochlorpropan-1,2-diol (3-MCPD) v platnost.
- (26) Podnět obsahoval analýzu jiných činitelů, které mohly ovlivnit příčinnou souvislost mezi údajným dumpingovým dovozem z Indonésie a situací způsobující újmu výrobnímu odvětví Unie, tj. další dovoz, náklady na suroviny a vývoz výrobního odvětví Unie. Žádný z těchto jiných činitelů však neoslabil příčinnou souvislost uvedenou v podnětu. To byl dostatečný důkaz přiměřeně dostupný žadateli, nasvědčující tomu, že zjevná podstatná újma nebyla způsobena jinými činiteli. Během šetření mají zúčastněné strany možnost předkládat podrobnější tvrzení týkající se jiných činitelů, jež by mohly ovlivnit příčinnou souvislost a které jsou Komisí posouzeny.
- (27) Skupina Musim Mas rovněž uvedla, že z důvodu nesprávné definice dotčeného výrobku a odpovídajícího obdobného výrobku podnět nezohledňuje zájem Unie, pokud jde o výrobce, uživatele a dovozce mastných kyselin, které nekonkurují mastným kyselinám vyráběným žadatelem (například odvětví bionafty v Unii a spotřebitelé dovažovaných mastných kyselin, které se nepoužívají pro účely potravinářství, kosmetiky, osobní péče a léčivých přípravků, např. palmitových kyselin a mastných kyselin vyráběných z kokosového oleje).
- (28) Ustanovení čl. 5 odst. 2 základního nařízení nevyžaduje, aby žadatel v podnětu uvedl informace o zájmu Unie, a test zájmu Unie není pro zahájení šetření relevantní. V každém případě, jak je uvedeno v 20. bodě odůvodnění, podnět/šetření se netýkaly mastných kyselin vyrobených jako vedlejší produkt při výrobě bionafty.
- (29) Společnost Wilmar tvrdila, že podnět neobsahuje dostatečné důkazy odůvodňující použití čl. 7 odst. 2a základního nařízení. Uvedla zejména, že vývozní dávka, zavedená za účelem financování Fondu na podporu pěstování palmy olejné (Oil Palm Plantation Fund) slouží jako legitimní daň vytvářející příjmy z konkurenčních komodit a že tvrzení žadatele, že vývozní dávka má účinek narušující ceny surového palmového oleje a surového oleje z palmových jader, není opodstatněné. Dále tvrdila, že podnět neprokazuje, že vývozní daň a vývozní dávka fungují jako duální systém, který omezuje vývoz, a že údajná maximální cena surového palmového oleje a surového oleje z palmových jader a systém nabídkových řízení organizovaných státními společnostmi pod názvem P.T. Perkebunan Nusantara (společně dále jen „PTPN“ nebo „společnost PTPN“) nesnižuje domácí ceny surového palmového oleje. Ceny přijaté PTPN jsou výsledkem výběrových řízení a systém výběrových řízení představuje transparentní cenový mechanismus podobný jiným nabídkovým trhům. Podle ní neexistují žádné důkazy o tom, že by společnost PTPN záměrně stanovovala uměle nízké ceny. Společnost PTPN prodává uchazeči s nejvyšší nabídkou a ceny, kterých PTPN může dosáhnout ve veřejných nabídkových řízeních, budou záviset nejen na ceně, za kterou by PTPN chtěla prodávat, ale také na ceně, kterou jsou kupující ochotni zaplatit. Společnost Wilmar proto tvrdila, že cena, kterou PTPN nakonec přijme, je tržní cenou, která odráží nabídku a poptávku v Indonésii. Skutečnost, že ceny surového palmového oleje v Indonésii jsou nižší než na jiných mezinárodních trzích, navíc nedokazuje, že ceny jsou uměle nízké, protože Indonésie je největším producentem surového palmového oleje na světě. Nakonec bylo uvedeno, že údajné cenové rozdíly mezi domácími cenami surového palmového oleje a surového oleje z palmových jader a mezinárodními cenami jsou zavádějící, protože žadatel použil dvě různé a nesoudržné referenční hodnoty, tj. pro surový palmový olej malajskou domácí cenu a pro surový olej z palmových jader ceny CIF rotterdamského přístavu. Společnost Wilmar a skupina Musim Mas uvedly, že žadatel měl

použít jednu referenční hodnotu pro surový palmový olej i surový olej z palmových jader. Společnost Wilmar uvedla, že údajné cenové rozdíly ve výši 14 % u surového palmového oleje a 11 % u surového oleje z palmových jader nedosahují „výrazně nižšího“ prahu požadovaného v čl. 7 odst. 2a základního nařízení.

- (30) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Žadatel nebyl povinen prokázat, že vývozní daň a vývozní dávka fungují jako režim dvojích cen, který působí jako vývozní omezení. Vývozní daň je jedním ze zkresení na trhu surovin uvedených v čl. 7 odst. 2a základního nařízení. Pokud jde o referenční hodnoty, žadatel použil nejreprezentativnější referenční hodnotu, kterou měl k dispozici a kterou Komise ve fázi podání podnětu považovala za vhodnou. Komise dále zjistila, že cenový rozdíl v tomto případě, jak byl uveden v podnětu, byl „výrazně nižší“ ve smyslu čl. 7 odst. 2a základního nařízení. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (31) Skupina Permata tvrdila, že žadatel nesprávně uvedl, že cílem vývozní daně je přispět k indonéské politice zaměřené na přechod indonéského hospodářství na výrobu zboží s vysokou hodnotou, jako jsou oleochemické produkty. Podle skupiny Permata byla vývozní daň zavedena s konkrétním cílem zajistit místní poptávku po kuchyňském oleji a zajistit jeho cenovou stabilitu. Skupina Permata proto uvedla, že nedochází k žádnému zkresení na trhu surovin ve smyslu čl. 7 odst. 2a základního nařízení, protože vývozní daň nebyla navržena ani zavedena s cílem udržovat ceny surového palmového oleje a surového oleje z palmových jader na uměle nízké úrovni ve prospěch oleochemických produktů.
- (32) Komise konstatovala, že analýza existence zkresení na trhu surovin bere v úvahu účinky zkresení ceny surovin bez ohledu na účel opatření, která zkresení způsobují. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (33) Závěrem Komise připomněla, že z právních požadavků na důkazy, jež jsou stanoveny pro podání podnětu je zřejmé, že množství a kvalita informací v podnětu není totožná s množstvím a kvalitou informací požadovaných pro konečné zjištění na konci šetření. Jak je vysvětleno v 13. bodě odůvodnění, ve fázi zahájení řízení se mělo za to, že definice výrobku navržená žadatelem splňuje všechny příslušné zákonné požadavky. Existence prvků nezbytných pro přijetí opatření nebo ukončení řízení je poté s vývojem šetření postupně potvrzována. Není proto vyloučeno, že v období mezi podáním stížnosti a ukončením šetření dojde ke změnám. Vzhledem k tomu Komise nesouhlasila s tím, že by se v souvislosti s informacemi uvedenými v podnětu vyskytly jakékoli problémy, jež by opravňovaly k ukončení šetření.
- (34) Analýza Komise celkově potvrdila, že žádný z výše uvedených prvků, ať už věcně správný, či nikoli, není dostatečný ke zpochybnění závěru, že podnět obsahuje dostatečné důkazy svědčící o existenci dumpingu u mastných kyselin dovážených z Indonésie a újmě tím způsobené výrobnímu odvětví Unie. Tyto prvky byly stanoveny na základě nejlepších důkazů, které měl žadatel v době podání podnětu k dispozici, a byly shledány dostatečně reprezentativními a spolehlivými pro účely zahájení šetření.

1.4. Výběr vzorků

- (35) V oznámení o zahájení řízení Komise uvedla, že by mohla provést výběr vzorku zúčastněných stran v souladu s článkem 17 základního nařízení.

1.4.1. Výběr vzorku výrobců v Unii

- (36) V oznámení o zahájení řízení Komise uvedla, že předběžně vybrala vzorek výrobců v Unii. Komise vybrala vzorek na základě článku 17 základního nařízení, přičemž jako hlavní kritéria stanovila reprezentativnost z hlediska objemu výroby a prodeje obdobného výrobku v Unii v období od 1. října 2020 do 30. září 2021. Tento vzorek tvořili čtyři výrobci v Unii, na které připadalo 61 % odhadovaného celkového objemu výroby a 63 % prodeje. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se k prozatímnímu vzorku vyjádřily, a neobdržela žádné připomínky. Vzorek byl potvrzen a považován za reprezentativní pro výrobní odvětví Unie.

1.4.2. Výběr vzorku dovozců

- (37) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala dovozce, kteří nejsou ve spojení, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení řízení.

- (38) Žádný z dovozců, kteří nejsou ve spojení, neposkytl požadované informace a nesouhlasil se zařazením do vzorku. Vzhledem k tomu, že Komise neobdržela žádné odpovědi, rozhodla, že výběr vzorků není nutný.

1.4.3. Výběr vzorku vyvážejících výrobců v Indonésii

- (39) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala všechny vyvážející výrobce v Indonésii o poskytnutí informací uvedených v oznámení o zahájení řízení. Kromě toho Komise požádala zastoupení Indonésie, aby určilo a/nebo kontaktovalo další případné vyvážející výrobce, kteří by mohli mít zájem o účast v šetření.
- (40) Požadované informace poskytl a se zařazením do vzorku souhlasilo šestnáct vyvážejících výrobců v dotčené zemi patřících do osmi skupin. V souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení vybrala Komise vzorek tří vyvážejících výrobců ze dvou skupin na základě největšího reprezentativního objemu vývozu do Unie, který mohl být ve stanovené lhůtě přezkoumán. V souladu s čl. 17 odst. 2 základního nařízení byl výběr vzorku projednán se všemi známými dotčenými vyvážejícími výrobci a orgány v dotčené zemi. Nebyly obdrženy žádné připomínky.

1.5. Individuální zjišťování

- (41) Devět vyvážejících výrobců v Indonésii patřících do sedmi skupin požádalo o individuální zjišťování podle čl. 17 odst. 3 základního nařízení. Komise informovala vyvážející výrobce nezařazené do vzorku o tom, že pokud si přejí být šetření individuálně, musí předložit odpovědi na dotazník. Odpovědi na dotazník předložily dvě skupiny vyvážejících výrobců nezařazené do vzorku.
- (42) Vzhledem ke složitosti šetření a složité struktuře vyvážejících výrobců zařazených do vzorku⁽⁴⁾ (jedna ze dvou skupin vyvážejících výrobců zahrnovala dva výrobce v Indonésii a obchodníka v Singapuru, zatímco druhá skupina byla součástí nadnárodní korporace se složitým distribučním kanálem) dospěla Komise k závěru, že není možné provést individuální zjišťování a dokončit šetření v zákonné lhůtě.
- (43) Skupina Permata ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací (ve smyslu 57. bodu odůvodnění) tvrdila, že Komise porušila ustanovení čl. 17 odst. 3 základního nařízení a článku 6.10.2 antidumpingové dohody WTO. Skupina Permata zejména tvrdila, že Komise zamítla její žádost o individuální zjišťování na základě složitosti šetření a složité struktury vyvážejících vývozců zařazených do vzorku, a nikoli na základě počtu vývozců nebo výrobců žádajících o individuální zjišťování, v důsledku čehož by individuální zjišťování znamenalo příliš velkou zátěž a bránilo by včasnému dokončení šetření. Skupina Permata dále tvrdila, že v jejím případě by individuální zjišťování neznamenovalo příliš velkou zátěž a nebránilo by včasnému dokončení šetření, jelikož Komise má ještě pět měsíců do uplynutí lhůty pro uložení konečných opatření. Kromě toho podotkla, že počáteční zpoždění šetření v důsledku definice výrobku nebylo zaviněno skupinou Permata a nemůže vést k tomu, aby byla společnost Permata zbavena svých procesních práv.
- (44) Komise konstatovala, že skutečně zamítla dvě žádosti o individuální zjišťování na základě toho, že tato individuální zjišťování by znamenala příliš velkou zátěž. Navzdory chybné zmínce o „vyvážejících výrobcích zařazených do vzorku“ ve 42. bodě odůvodnění bylo ve skutečnosti z kontextu a z vět bezprostředně předcházejících a následujících jasné, že zmínka se správně měla týkat dvou „vyvážejících výrobců nezařazených do vzorku“, kteří požádali o individuální zjišťování, a že 42. bod odůvodnění musí být chápán právě takto. Věta v závorce v témže bodě odůvodnění objasnila, že zmíněnými vyvážejícími výrobci skutečně jsou skupina Permata („jedna ze dvou skupin vyvážejících vývozců zahrnovala dva výrobce v Indonésii a obchodníka v Singapuru“) a společnost P.T. Unilever Oleochemical Indonesia (dále jen „společnost Unilever Indonesia“ – „druhá skupina byla součástí nadnárodní korporace se složitým distribučním kanálem“), přičemž obě požádaly o individuální zjišťování. Komise proto při svém posouzení uplatnila správné právní kritérium a potvrdila, že nebylo možné provést individuální zjišťování vzhledem ke složitosti šetření a složité struktuře vyvážejících výrobců nezařazených do vzorku, kteří požádali o individuální zjišťování, v důsledku čehož by individuální zjišťování znamenalo příliš velkou zátěž, takže by mohlo být ohroženo včasné dokončení šetření.
- (45) Komise dále konstatovala, že i když se počet skupin vyvážejících výrobců, kteří zaslali odpovědi na dotazník pro individuální zjišťování, omezil na dvě, jejich složitá struktura by ve skutečnosti zahrnovala ověřování několika subjektů. Aby mohla Komise provést individuální zjišťování, musela by ověřit všechny výrobce, všechny obchodníky a dovozce, kteří jsou s nimi ve spojení, zapojené do prodeje dotčeného výrobku do Unie, a musela by analyzovat jejich distribuční kanály, jak to učinila u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku. Bez ohledu na počáteční zpoždění při šetření v důsledku definice výrobku by takové ověřování a analýza, zejména pokud by

⁽⁴⁾ Jak je vysvětleno v 44. bodě odůvodnění, výraz „vyvážející vývozcí zařazení do vzorku“ je třeba chápat ve smyslu „vyvážející vývozcí nezařazení do vzorku, kteří požádali o individuální zjišťování“.

zahrnovaly více než jednu skupinu se složitou strukturou, znamenaly příliš velkou zátěž. Pět měsíců, jež uvedla skupina Permata ve 43. bodě odůvodnění, ve skutečnosti není plně věnováno šetření a fázi zjišťování v rámci řízení, neboť taková řízení zahrnují několik měsíců administrativních postupů (zpracování připomínek, konání slyšení, interní schvalování, konzultace s jinými útvary Komise, překlad atd.). Všechny tyto prvky, jakož i složitost dotčených společností (která vyžaduje nezbytný čas na provedení řádné analýzy každého z vyvážejících výrobců), je třeba zohlednit společně. V této souvislosti kromě toho musí být vzato v úvahu, že dvě společnosti zařazené do vzorku mají rovněž velmi složitou strukturu, která vyžaduje vynaložení značných zdrojů na šetření a správu, aby je bylo možné zařadit do vzorku a získat přesné výsledky. Komisi tak nelze vytýkat, že se rozhodla nezahrnout dvě další skupiny a neriskovala, že nebude moci včas dokončit a zveřejnit výsledky šetření. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

- (46) Skupina Permata ve svých připomínkách po poskytnutí dodatečných konečných informací (ve smyslu 58. bodu odůvodnění) zopakovala předchozí připomínky a tvrdila, že společnost Unilever Indonesia, jak se zdá, již netrvá na své žádosti o individuální zjišťování. Pracovní zatížení Komise by se proto ještě více omezilo.
- (47) Komise konstatovala, že toto tvrzení je věcně nesprávné, a bylo proto zamítnuto, protože společnost Unilever Indonesia zopakovala svou žádost i při slyšení po poskytnutí konečných informací, jak je připomenuto v dalším bodě odůvodnění.
- (48) Během slyšení, jež následovalo po poskytnutí konečných informací, společnosti Unilever Indonesia a Unilever Europe BV (dále jen „Unilever“ nebo „společnost Unilever“) tvrdily, že načasování šetření nemůže být důvodem pro zamítnutí žádosti společnosti Unilever Indonesia o individuální zjišťování, a to vzhledem k nepříznivým účinkům, jež mohou mít antidumpingová opatření na podnikání Unilever v Evropě.
- (49) Komise konstatovala, že má právo zamítnout žádosti o individuální zjišťování, pokud by znamenalo příliš velkou zátěž a bránilo by včasnému dokončení šetření. Jak bylo vysvětleno výše, provedení individuálního zjišťování v případě skupiny Permata a společnosti Unilever Indonesia by skutečně znamenalo příliš velkou zátěž, takže by bylo ohroženo včasné dokončení šetření.

1.6. Odpovědi na dotazník a inspekce na místě

- (50) Žadatel v podnětu poskytl dostatečné důkazy o zkreslení na trhu surovin v Indonésii ve vztahu k dotčenému výrobku. Šetření proto, jak bylo oznámeno v oznámení o zahájení řízení, zkoumalo tato zkreslení na trhu surovin s cílem určit, zda se v souvislosti s Indonésií použije ustanovení čl. 7 odst. 2a a čl. 7 odst. 2b základního nařízení. Z tohoto důvodu zaslala Komise indonéské vládě dodatečné dotazníky.
- (51) Dotazníky pro výrobce v Unii, dovozce, uživatele a vyvážející výrobce zpřístupnila Komise na internetu ⁽⁵⁾ v den zahájení řízení. Kromě toho Komise zaslala dotazník koalici CUTFA.
- (52) Komise obdržela odpovědi na dotazník od CUTFA, indonéské vlády, čtyř výrobců v Unii: Oleon N.V. (dále jen „společnost Oleon“), KLK Emmerich GmbH (dále jen „společnost KLK“), AAK, Cailà & Parés S.A. (dále jen „společnost Cailà & Parés“), čtyř uživatelů: Peter Greven Nederlands C.V., Peter Greven GmbH & Co. KG (společně dále jen „skupina Greven“), Schill + Seilacher „Struktol“ GmbH a Schill + Seilacher GmbH (společně dále jen „skupina Schill + Seilacher“), tří vyvážejících výrobců zařazených do vzorku: Musim Mas, IBP a Wilmar, obchodníků, kteří jsou s nimi ve spojení: Inter-Continental Oils & Fats Pte. Ltd. (dále jen „společnost ICOF Singapore“), Wilmar Trading Pte. Ltd., Volac Wilmar Feed Ingredients Ltd., a dovozců, kteří jsou s nimi ve spojení: ICOF Europe GmbH, IMBI a Wilmar Europe Trading B.V. (dále jen „společnost WETBV“).
- (53) Komise si vyžádala a ověřila veškeré informace, které považovala za nezbytné k stanovení dumpingu, výsledné újm a zájmu Unie. Inspekce na místě podle článku 16 základního nařízení se uskutečnily v prostorách těchto společností/organizací:

Sdružení výrobců v Unii

— Coalition against Unfair Trade in Fatty Acid

⁽⁵⁾ https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2564

Výrobci v Unii

- Oleon N.V., Ertvelde (Belgie)
- KLK Emmerich GmbH, Emmerich am Rhein (Německo)
- AAK AB, Malmö (Švédsko)
- Cailà & Parés S.A., Barcelona (Španělsko)

Vyvážející výrobci v Indonésii

- P.T. Musim Mas a P.T. Intibenua Perkasatama, Medan a Dumai
- P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan

Obchodníci v Singapuru, kteří jsou ve spojení

- Inter-Continental Oils & Fats Pte. Ltd., Singapur
- Wilmar Trading Pte. Ltd., Singapur

Obchodník ve Spojeném království, který je ve spojení

- Volac Wilmar Feed Ingredients Ltd., Royston

Dovozci v Unii, kteří jsou ve spojení

- ICOF Europe GmbH, Hamburk (Německo)
- Wilmar Europe Trading B.V., Rotterdam (Nizozemsko)

1.7. Období šetření a posuzované období

- (54) Šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. října 2020 do 30. září 2021 (dále jen „období šetření“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2018 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

1.8. Neuložení prozatímních opatření

- (55) Vzhledem k technické složitosti případu se Komise rozhodla neuložit prozatímní opatření a pokračovat v šetření.
- (56) Dne 1. července 2022 informovala Komise v souladu s čl. 19a odst. 2 základního nařízení členské státy a všechny zúčastněné strany, že na dovoz mastných kyselin pocházejících z Indonésie nebudou uložena prozatímní cla a že šetření bude pokračovat.

1.9. Poskytnutí informací

- (57) Dne 1. srpna 2022 Komise všechny zúčastněné strany informovala o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě se rozhodla uložit konečné antidumpingové clo na dovoz mastných kyselin pocházejících z Indonésie (dále jen „poskytnutí konečných informací“). Všem stranám byla poskytnuta lhůta, během níž mohly k poskytnutým konečným informacím zaslat připomínky. Komise obdržela připomínky od indonéské vlády, vyvážejících výrobců zahrnujících skupinu Muslim Mas, společnost Wilmar, společnost P.T. Ecogreen Oleochemicals (dále jen „společnost Ecogreen“) a společnost Unilever Indonesia, uživatelů zahrnujících společnosti IMBI, Procter & Gamble International Operations SA (dále jen „společnost P&G“), skupinu Greven, skupinu Schill + Seilacher, společnosti Henkel Global Supply Chain B.V. (dále jen „společnost Henkel“), Kapachim S.A. (dále jen „společnost Kapachim“), Evonik Industries AG (dále jen „Evonik“), Quaker Chemical Corporation (dále jen „Quaker Houghton“), Omya GmbH (dále jen „Omya“), Stéarinerie Dubois Fils (dále jen „společnost Stéarinerie Dubois“), skupinu NYCO a společnosti DHW Deutsche Hydrierwerke GmbH Rodleben (dále jen „společnost DHW“), E&S Chemie SAS (dále jen „společnost E&S“) a Unilever.
- (58) Na základě těchto připomínek Komise pozměnila některé úvahy, na jejichž základě hodlá uložit konečné antidumpingové clo, a dne 4. října 2022 a 28. listopadu 2022 o tom informovala všechny zúčastněné strany (dále jen „poskytnutí dodatečných konečných informací“ a „druhé poskytnutí dodatečných konečných informací“).

- (59) Připomínky k poskytnutí dodatečných konečných informací zaslaly společnosti Wilmar, Musim Mas, skupina Permata, společnosti Stéarinerie Dubois a Henkel a k druhému poskytnutí dodatečných konečných informací se vyjádřily společnosti Wilmar, Musim Mas a skupina Permata. Ačkoli Komise požádala zúčastněné strany, aby se ve svých připomínkách zaměřily výlučně na poskytnutí dodatečných konečných informací, společnost Musim Mas, skupina Permata, společnosti Wilmar, Henkel a Stéarinerie Dubois zopakovaly svá tvrzení předložená po poskytnutí konečných informací.
- (60) Po poskytnutí konečných informací byla zúčastněným stranám poskytnuta příležitost ke slyšení v souladu s ustanoveními bodu 5.7 oznámení o zahájení řízení. Slyšení k poskytnutí konečných informací se konala se skupinou Musim Mas, společnostmi Wilmar, Ecogreen, Unilever, skupinou Greven, skupinou Schill + Seilacher a společností AAK. Kromě toho bylo na žádost skupiny Greven uspořádáno slyšení s úředníkem pro slyšení v obchodních řízeních. Úředník pro slyšení shledal, že práva zúčastněných stran na obhajobu byla v tomto řízení respektována.

1.10. Stažení podnětu

- (61) Dne 24. srpna 2022 koalice CUTFA podnět stáhla.
- (62) Připomínky ke stažení podnětu byly obdrženy od indonéské vlády a od společností Muslim Mas Wilmar, P.T. Soci Mas a P.T. Energi Sejahtera Mas (společně dále jen „SOCI/ESM“), Ecogreen, P&G, Omya a Stéarinerie Dubois.
- (63) Indonéská vláda uvedla, že vzhledem ke stažení podnětu by Komise měla okamžitě zastavit šetření z důvodu nedostatku aktivní legitimace. V této souvislosti indonéská vláda odkázala na článek 5.4 antidumpingové dohody WTO, který údajně vyžaduje splnění aktivní legitimace k odůvodnění šetření. Podle indonéské vlády by navíc šetření nebylo podpořeno více než 50 % objemem výroby obdobného výrobku vyráběného výrobním odvětvím Unie, a dokonce ani 25 % celkového počtu výrobců obdobného výrobku v Unii, a to vzhledem ke stažení podnětu a s ohledem na to, že společnost KLK, jeden z největších výrobců v Unii, v prvním dopise ze dne 15. srpna 2022 vyjádřila názor, že navrhovaná antidumpingová cla by mohla vytvořit turbulence v dodávkách mastných kyselin z Asie, a poté, v druhém dopise ze dne 19. srpna 2022, se obecně postavila proti uložení antidumpingových opatření.
- (64) Komise předně konstatuje, že článek 5.4 antidumpingové dohody WTO se týká zahájení šetření. Komise proto musí mít aktivní legitimaci pouze při zahájení šetření. Dále, prahová hodnota 50 % a prahová hodnota 25 %, které jsou uvedeny v článku 5.4 antidumpingové dohody WTO, se týkají různých skupin výrobců v Unii. V rozporu s tím, co uvedla indonéská vláda ve svém podání, se prahová hodnota 50 % týká výhradně poměrné váhy výrobců v Unii, kteří podnět podpořili, v rámci skupiny výrobců v Unii, kteří jej podporují nebo s ním nesouhlasí. Prahová hodnota 25 % se namísto toho vztahuje k „celkové výrobě obdobného výrobku vyráběného domácím výrobním odvětvím“ a týká se procentního podílu výrobců v Unii, kteří podporují podnět, na této celkové výrobě v Unii. Komise dále připomněla, že podle ustálené judikatury⁽⁶⁾ článek 5.4 antidumpingové dohody WTO neukládá procesním orgánům členů, v tomto případě Komisi, povinnost zastavit probíhající antidumpingové šetření, pokud úroveň podpory daného podnětu klesne pod minimální prahovou hodnotu 25 % domácí výroby. Tento článek se totiž týká pouze míry podpory pro podnět, která je nezbytná k tomu, aby mohla Komise zahájit řízení. Tím spíše to platí také pro prahovou hodnotu 50 %. Tento výklad potvrzuje také znění čl. 9 odst. 1 základního nařízení týkající se stažení podnětu, kde je použito sloveso „může“. Tedy i v případě, že je podnět výrobním odvětvím Unie stažen, neukládá se Komisi povinnost zastavit řízení, avšak má pouze možnost tak učinit. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (65) Indonéská vláda dále tvrdila, že vzhledem ke stažení podnětu a nesouhlasu společnosti KLK s opatřeními analýza újm provedená Komisí nepokrývá výrobní odvětví Unie, chápané jako „domácí výrobní odvětví“, což má podle článku 4.1 antidumpingové dohody WTO odkazovat na domácí výrobce obdobného výrobku a na celkovou domácí výrobu obdobného výrobku nebo její významnou část.

⁽⁶⁾ Zpráva panelu, Mexico – Steel Pipes and Tubes (Mexiko – ocelové trubky a potrubí), WT/DS331/R, přijatá dne 24. července 2007, DSR 2007:IV, s. 1207, bod 7.347. V souladu s judikaturou WTO zaujaly i unijní soudy tentýž postoj, pokud jde o souběžné ustanovení zakotvené v čl. 5 odst. 4 základního nařízení, a sice v rozsudku ze dne 10. března 2009, Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP v. Rada, T-249/06, EU:T:2009:62, bod 139.

- (66) Komise podotkla, že pojem „domácí výrobní odvětví“ používaný pro účely určení újmy nemusí nutně zahrnovat stejné domácí výrobce, jako jsou ti výrobci, kteří tvoří domácí výrobní odvětví zohledněné za účelem zjištění, zda má podnět dostatečnou podporu v souladu s článkem 5.4 antidumpingové dohody WTO. Ustanovení článku 5.4 antidumpingové dohody WTO se totiž týká otázky legitimity a neřeší samostatnou otázku, co představuje významnou část podle článku 4.1 antidumpingové dohody WTO (⁷). Ustanovení článku 4.1 antidumpingové dohody WTO kromě toho nebrání tomu, aby výrobci, kteří nepodporují podnět nebo kteří nespolupracují při šetření, byli zahrnuti do definice domácího výrobního odvětví (⁸). Analýza újmy provedená Komisí navíc zahrnuje celé výrobní odvětví Unie bez ohledu na podporu nebo spolupráci každého jednotlivého výrobce v Unii. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (67) Indonéská vláda a společnosti Wilmar, Musim Mas, SOCI/ESM, Stéarinerie Dubois, P&G a Omya tvrdily, že dopisy společnosti KLK a stažení podnětu prokazují, že uložení antidumpingových cel by bylo proti zájmu Unie. Společnosti Wilmar, P&G a Stéarinerie Dubois zejména tvrdily, že po stažení podnětu by Komise měla na základě čl. 9 odst. 1 základního nařízení zastavit šetření, neboť uložení opatření by bylo proti zájmu Unie. Společnost Wilmar dále odkázala na dvě šetření (⁹), která Komise po stažení podnětu zastavila, a také na věc týkající se polyesterových střížových vláken (dále jen „PSV“) (¹⁰), kdy Komise po analýze pěti faktorů dospěla k závěru, že není v zájmu Unie pokračovat v šetření. Společnost Ecogreen uvedla, že stažení podnětu prokazuje, že zastavení šetření by bylo v zájmu Unie. Společnost Musim Mas uvedla, že stažení podnětu a dva dopisy společnosti KLK uvedené v 63. bodě odůvodnění, jež potvrzují, že společnost KLK neutrpěla újmu dovozem z Indonésie, potvrzují, že výrobní odvětví Unie neutrpělo újmu dovozem z Indonésie.
- (68) Komise připomněla, že stažení podnětu k zahájení antidumpingového řízení upravuje čl. 9 odst. 1 základního nařízení, který stanoví, že „[p]okud je podnět stažen, může být řízení zastaveno s výjimkou případu, kdy to není v zájmu Unie“ (zvýraznění doplněno). Tribunál vyložil ustanovení čl. 9 odst. 1 základního nařízení mimo jiné v rozsudku ve věci Philips Lighting Poland a Philips Lighting v. Rada, jež nebyl napaden kasačním oprávněným prostředkem (¹¹). Tribunál uznal, že orgány Unie mají široký prostor pro uvážení, zda po stažení podnětu pokračovat v šetření, nebo ho zastavit, a objasnil, že z čistě formálního hlediska musí být zájem Unie zohledněn pouze v případě, kdy Komise zvažuje zastavení řízení; v takovém případě musí Komise prověřit, zda zastavení není v rozporu se zájmem Unie. Nedávná šetření, která se Komise rozhodla po stažení podnětu zastavit, v této souvislosti nemají žádnou obecnou hodnotu závazného precedentu, nýbrž odpovídají analýze v každém jednotlivém případě. Kromě toho se analýza zájmu Unie provedená Komisí v šetření ve věci PSV netýkala pokračování v dané věci, avšak jejího zastavení. V rámci tohoto šetření Komise navíc provedla analýzu újmy pro celé výrobní odvětví Unie a šetření prokázalo, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu, která byla způsobena dovozem z Indonésie za dumpingové ceny, jak je uvedeno ve 180. až 372. bodě odůvodnění. Pouhé prohlášení v dopisu jednoho výrobce v Unii, bez jakýchkoli podpůrných důkazů, není v rozporu se zjištěními šetření provedeného Komisí. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.
- (69) Na základě výše uvedených úvah se Komise rozhodla v šetření pokračovat i přes stažení podnětu a prozkoumat, zda by připomínky, jež byly dále vzneseny po poskytnutí konečných informací, zneplatnily její zjištění, že byly splněny podmínky odůvodňující uložení opatření. Jak je vysvětleno později v tomto nařízení, Komise dospěla k závěru, že podmínky pro uložení konečných opatření jsou i nadále splněny.

(⁷) Zpráva Odvolacího orgánu, EC – Fasteners (China) (ES – Spojovací prostředky (Čína)), WT/DS397/AB/R, přijatá dne 28. července 2011, DSR 2011:VII, s. 3995, bod 425.

(⁸) Tamtéž, body 430 a 454.

(⁹) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2019/1146 ze dne 4. července 2019, kterým se zastavuje antidumpingové řízení týkající se dovozu ocelových štetovnic z plechů válcovaných za tepla pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 181, 5.7.2019, s. 89) a prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2019/266 ze dne 14. února 2019 o zastavení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu solárního skla pocházejícího z Malajsie (Úř. věst. L 44, 15.2.2019, s. 31).

(¹⁰) Rozhodnutí Komise 2007/430/ES ze dne 19. června 2007 o zastavení antidumpingového řízení týkajícího se dovozů syntetických polyesterových střížových vláken (PSV) pocházejících z Malajsie a Tchaj-wanu a o uvolnění částek zajištěných v podobě uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 160, 21.6.2007, s. 30) (dále jen „rozhodnutí o PSV“).

(¹¹) Rozsudek ze dne 11. července 2013, Philips Lighting Poland a Philips Lighting v. Rada, T-469/07, EU:T:2013:370, bod 87. V tomto případě nebylo podání staženo. Spíše platí, že někteří výrobci v Unii, kteří, když byli kontaktováni před zahájením šetření („ověřování postojů“), podání podpořili, se později, v průběhu samotného šetření, rozhodli svůj postoj změnit a vyslovit se proti přijetí opatření. V důsledku toho v rámci výrobního odvětví v Unii převážil nesouhlas s touto věcí nad její podporou. Komise nakonec rozhodla, že je oprávněna v šetření pokračovat a uložit za těchto okolností opatření obdobně jako v případě stažení podnětu podle čl. 9 odst. 1 základního nařízení.

2. VÝROBEK, KTERÝ JE PŘEDMĚTEM ŠETŘENÍ, DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

2.1. Výrobek, který je předmětem šetření

- (70) Výrobkem, který je předmětem šetření, jsou mastné kyseliny s uhlíkovým řetězcem o délce C6, C8, C10, C12, C14, C16 nebo C18 s jodovým číslem nižším než 105 g/100 g a s poměrem volných mastných kyselin k triglyceridům (stupeň štěpení) nejméně 97 %, včetně:

- jednotlivých mastných kyselin (zvaných rovněž „čisté frakce“) a
- směsí obsahujících kombinaci dvou nebo více délek uhlíkových řetězců,

kromě mastných kyselin certifikovaných v rámci nepovinného režimu⁽¹²⁾ pro výrobu udržitelných biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy uznaného Evropskou komisí podle čl. 30 odst. 4 nebo vnitrostátního certifikačního režimu zavedeného podle čl. 30 odst. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001⁽¹³⁾, v současnosti kódů KN ex 2915 70 40, ex 2915 70 50, ex 2915 90 30, ex 2915 90 70, ex 2916 15 00, ex 3823 11 00, ex 3823 12 00, ex 3823 19 10 a ex 3823 19 90 (kódy TARIC: 2915 70 40 95, 2915 70 50 10, 2915 90 30 95, 2915 90 70 95, 2916 15 00 10, 3823 11 00 20, 3823 11 00 70, 3823 12 00 20, 3823 12 00 70, 3823 19 10 30, 3823 19 10 70, 3823 19 90 70 a 3823 19 90 95).

- (71) V oznámení o zahájení řízení nebyl pojem „stupeň štěpení“ zahrnut do definice výrobku, který je předmětem šetření. Po obdržení připomínek stran, jak je vysvětleno v 80. až 90. bodě odůvodnění, však Komise dne 21. ledna 2022 potvrdila prostřednictvím poznámky ke spisu definici výrobku vymezenou v oznámení o zahájení řízení a upřesnila, že šetření se vztahuje pouze na mastné kyseliny se stupněm štěpení nejméně 97 %.
- (72) Mastné kyseliny jsou produkty chemické přeměny jakéhokoli rostlinného oleje, včetně oleje z palmových jader a palmového oleje, nebo živočišného tuku. V přírodě se proto zřídka vyskytují jako volné molekuly a získávají se spíše destilací a frakcionací olejů a tuků.
- (73) Mastné kyseliny se používají pro nejrůznější účely, a proto je lze nalézt v mnoha běžných výrobcích, například v některých potravinách, krmivech, mýdlech, čistících prostředcích, léčivech, kosmetice a jiných výrobcích pro osobní hygienu a péči o domácnost.

2.2. Dotčený výrobek

- (74) Dotčeným výrobkem je výrobek, který je předmětem šetření, pocházející z Indonésie (dále jen „dotčený výrobek“).

2.3. Obdobný výrobek

- (75) Šetření prokázalo, že následující výrobky mají stejné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti, jakož i stejné základní použití:

- dotčený výrobek,
- výrobek, který je předmětem šetření, vyráběný a prodáváný na domácím trhu dotčené země a
- výrobek, který je předmětem šetření, vyráběný a prodáváný v Unii výrobním odvětvím Unie.

- (76) Komise v této fázi rozhodla, že uvedené výrobky jsou proto obdobnými výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.
- (77) Společnost Stéarinerie Dubois ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací tvrdila, že dotčený výrobek a výrobek vyráběný a prodáváný výrobním odvětvím Unie na trhu Unie nejsou obdobnými výrobky, zejména proto, že neexistuje žádný trh Unie s výrobkem, který je předmětem šetření a který by byl v souladu s požadavky nařízení REACH⁽¹⁴⁾ a požadavky košer a halal.

⁽¹²⁾ Seznam nepovinných režimů a vnitrostátních certifikačních režimů uznaných Komisí je k dispozici na adrese: https://energy.ec.europa.eu/topics/renewable-energy/bioenergy/voluntary-schemes_en

⁽¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (přepřpracované znění) (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82), k dispozici na adrese: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A02018L2001-20220607&qid=1657211934884>

⁽¹⁴⁾ Právní předpisy spojené s nařízením REACH. Konsolidované znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH) zahrnuje všechny změny a opravy nařízení REACH až do dne uvedeného na první straně nařízení.

- (78) Ustanovení čl. 1 odst. 4 základního nařízení stanoví, že „obdobným výrobkem“ se rozumí výrobek, který je shodný nebo který má vlastnosti úzce se podobající vlastnostem posuzovaného výrobku. Komise zjistila, že výrobek vyrobený a prodáváný v dotčené zemi a výrobek vyráběný a prodáváný v Unii výrobním odvětvím Unie mají stejné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti. A dále, jak je uvedeno v 337. bodě odůvodnění, výrobní odvětví Unie vyrábí velké množství mastných kyselin, které jsou v souladu s požadavky právních předpisů spojených s nařízením REACH a/nebo s požadavky košer a/nebo halal. Komise proto potvrzuje, že dotčený výrobek a výrobky vyráběné a prodávané výrobním odvětvím Unie na trhu Unie jsou obdobnými výrobky.

2.4. Tvrzení týkající se definice výrobku

- (79) Komise obdržela připomínky k definici výrobku od skupiny Musim Mas, společností Wilmar, AAK, Campa/IMBI, sdružení EBB (European Biodiesel Board), ASSITOL (italské sdružení výrobců bionafty) a APPA Biocarburantes (španělské sdružení výrobců biopaliv), společnosti Neste (výrobce obnovitelné motorové nafty) a dvou společností, které jsou ve spojení se společností Ecogreen, indonéským výrobcem mastného alkoholu: společností DHW, výrobce polyolů, mastných esterů, mastných aminů a nenasycených mastných alkoholů, a společností E&S, výrobce mastných esterů, ethoxylátů a sulfonátů. Rovněž žadatel v této souvislosti poskytl připomínky.

2.4.1. *Destilát palmových mastných kyselin, odpadní vody z lisoven palmového oleje, palmový kyselý olej a mastné kyseliny jako vedlejší produkt*

- (80) Společnost Neste požádala Komisi o potvrzení, že destilát palmových mastných kyselin (dále jen „PFAD“) nespadá do oblasti působnosti šetření. PFAD je surovina na bázi bioodpadu a zbytků získaná rafinací potravinářského palmového oleje, která se používá k výrobě obnovitelné motorové nafty a dalších obnovitelných produktů.
- (81) Společnost Wilmar požádala o vysvětlení, zda odpadní vody z lisoven palmového oleje (dále jen „POME“) spadají do definice výrobku, který je předmětem šetření. POME je tok odpadních vod vznikající v procesu fyzického mletí při výrobě palmového oleje a je surovinou používanou při výrobě biopaliv. POME se skládá převážně z vody a malého procentního podílu oleje a pevných látek.
- (82) Když bylo odkázáno na kód KN 3823 19 90, společnost AAK požádala, aby byl z definice výrobku, který je předmětem šetření, vyloučen palmový kyselý olej. Tato společnost zejména tvrdila, že palmový kyselý olej, který spadá pod uvedený KN kód, není totožný s mastnou kyselinou a že obsahuje významný podíl oleje, který brání jeho použití jakožto mastné kyseliny. Bylo vysvětleno, že palmový kyselý olej je vedlejším produktem předcházejících rafinérských operací a používá se jako vstupní surovina pro výrobu kyselin stearových, které jsou předmětem šetření.
- (83) Campa/IMBI a EBB uvedly, že výrobci bionafty jsou rovněž výrobci mastných kyselin, protože při výrobě bionafty produkují mastné kyseliny jako vedlejší produkt. Zejména bylo uvedeno, že při rafinaci ropy vzniká odpad zvaný „destilát mastných kyselin“. Kromě toho se při výrobě bionafty transesterifikací rafinovaného oleje a methanolu získává mastná kyselina jako zbytek.
- (84) V reakci na tato tvrzení žadatel potvrdil, že typy mastných kyselin používané při výrobě bionafty nemají spadat do rozsahu šetření. Žadatel v této souvislosti uvedl, že tyto mastné kyseliny lze rozlišovat podle rozdílů ve výrobních procesech (mastné kyseliny pro oleochemické účely a ty, které nesouvisí s výrobou bionafty). Podle žadatele jsou oba typy mastných kyselin odlišnými výrobky, které si navzájem nekonkurují a nemohou být součástí jednoho dotčeného výrobku.
- (85) Žadatel dále vysvětlil, že výroba oleochemických mastných kyselin zahrnuje klíčový proces, který je nezbytný k rozštěpení triglyceridů, aby se uvolnily a oddělily mastné kyseliny a glyceriny a získal se vysoce vyčištěný produkt obsahující nejméně 97 % mastných kyselin a pouze maximálně 3 % nerozštěpeného tuku. Tento proces se nazývá „štěpení“. Za účelem získání téměř 100 % čistého produktu se mastné kyseliny dále podrobují destilaci nebo frakcionaci, jejichž cílem je odstranit zbývající nerozštěpený tuk a veškeré zbývající nečistoty. Destilované i frakcionované mastné kyseliny spadají do definice výrobku, pokud tyto výrobky splňují prahovou hodnotu jodového čísla 105 g/100 g.
- (86) Žadatel dále vysvětlil, že proces výroby bionafty spočívá v rafinaci oleje za účelem odstranění nečistot, ale nedochází k žádnému štěpení. Při výrobě bionafty vzniká jako vedlejší produkt několik produktů z destilace mastných kyselin, jako je FAD (destilát mastných kyselin), PFAD, PKFAD (destilát mastných kyselin z palmových jader).

- (87) Žadatel proto tvrdil, že stupeň štěpení nebo hodnota štěpení, která udává procentní podíl štěpené mastné kyseliny v oleji, představuje jasnou a objektivní dělicí čáru, která umožňuje odlišit výrobek, který je předmětem šetření, od jiných typů mastných kyselin, jichž se šetření netýká. Stupeň štěpení se vypočítá vydělením čísla kyselosti číslem zmydlenění. Číslo kyselosti (nebo neutralizační hodnota) a číslo zmydlenění byly definovány v podnětu. Žadatel vysvětlil, že kritérium stupeň štěpení bylo sice ve fázi podnětu zvažováno, ale důvodem, proč nebylo zachováno jako takové (tj. vyjádřené jako hodnota čísla kyselosti přesahující číslo zmydlenění), bylo to, že tuto vlastnost, tj. obsah mastných kyselin nejméně 97 %, mají všechny oleochemické mastné kyseliny spadající do definice výrobku.
- (88) Podle žadatele mají mastné kyseliny používané při výrobě bionafty mnohem nižší hodnoty stupně štěpení (v rozmezí 81 až 97 %). Na základě výše uvedeného žadatel tvrdil, že hodnota stupně štěpení 97 % by měla být považována za mezní kritérium pro rozlišení mastných kyselin.
- (89) Společnost AAK vyjádřila podporu tomuto přístupu žadatele.
- (90) Společnost Wilmar tvrdila, že použití čísla kyselosti při výpočtu stupně štěpení by bylo nejvhodnějším způsobem rozlišení mastných kyselin. Tvrdila, že ukazatel stupně štěpení není tak přesný jako pevná mezní hodnota založená na čísle kyselosti. Společnost Wilmar požádala Komisi, aby do kontrolního čísla výrobku (dále jen „PCN“) zahrнула číslo kyselosti.
- (91) Jak bylo uvedeno v 71. bodě odůvodnění, Komise vzala na vědomí připomínky zúčastněných stran týkající se definice výrobku a prostřednictvím poznámky ke spisu upřesnila, že šetření se týká pouze mastných kyselin se stupněm štěpení nejméně 97 %. Proto nebyly do šetření zahrnuty PFAD, POME, palmový kyselý olej, který spadá pod kód KN 3823 19 90, ani mastné kyseliny získané jako vedlejší produkt při výrobě bionafty, protože jejich hodnota stupně štěpení je nižší než 97 %. Komise rovněž vyzvala zúčastněné strany, aby uvedly veškerá množství mastných kyselin se stupněm štěpení nejméně 97 % dovážených pro účely výroby bionafty a aby upřesnily veškeré charakteristické fyzikální, chemické a/nebo technické vlastnosti tohoto typu mastných kyselin, které je odlišují od mastných kyselin pro jiná použití.
- (92) Společnost Wilmar tvrdila, že vzhledem k tomu, že zavedení prahové hodnoty stupně štěpení 97 % významně změnilo definici výrobku, měl by být podnět zamítnut jako obsahující nedostatečné důkazy o dumpingu nebo újmě. Dále tvrdila, že údaje uvedené v podnětu vycházejí z jiné definice výrobku než z definice použité pro účely tohoto šetření.
- (93) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Upřesnění poskytnuté zavedením hodnoty stupně štěpení 97 % v definici výrobku, jak bylo vysvětleno v 71. bodě odůvodnění, nemění ani definici výrobku, ani podnět, neboť pouze vyjasňuje a lépe popisuje výrobek, na nějž se podnět vztahuje. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

2.4.2. Mastné kyseliny vyráběné z palmového odpadu a používané k výrobě bionafty

- (94) EBB, skupina Musim Mas a Campa/IMBI uvedly, že výrobci bionafty používají k výrobě bionafty mastné kyseliny vyrobené z odpadu. Campa/IMBI a skupina Musim Mas uvedly, že mastné kyseliny používané k výrobě bionafty v esterifikačním výrobním závodě⁽¹⁵⁾ vyžadují jako hlavní suroviny mastné kyseliny s hodnotami stupně štěpení nejméně 97 %, a proto se po upřesnění Komise poskytnutém v 91. bodě odůvodnění na tyto mastné kyseliny používané společností Campa/IMBI k výrobě bionafty bude stále vztahovat šetření. Campa/IMBI, skupina Musim Mas a EBB uvedly, že jediným relevantním kritériem pro rozlišení mezi mastnými kyselinami, které jsou předmětem šetření, a mastnými kyselinami používanými k výrobě bionafty je konečné použití. Dále bylo uvedeno, že pro pochopení konečného použití výrobku je klíčový doklad o osvědčení. Konkrétně jsou mastné kyseliny vyžadované kosmetickým, farmaceutickým, chemickým nebo potravinářským průmyslem navrženy tak, aby splňovaly různé certifikační požadavky (např. košer, halal, GMP+, FSSC 22000, osvědčení RSPO, ISO 9001, ISO 14001, ISO 45001), zatímco u výrobců bionafty se pouze vyžaduje, aby osvědčení bylo v souladu se směrnicí (EU) 2018/2001 o obnovitelných zdrojích energie (nepovinný režim uznávaný Evropskou komisí podle druhé směrnice o obnovitelných zdrojích energie, např. ISCC EU nebo 2BSvs, nebo vnitrostátní certifikační režim zavedený podle uvedené směrnice). Bylo rovněž uvedeno, že výrobní odvětví Unie nevyrábí ani není schopno vyrábět mastné kyseliny s vysokou hodnotou stupně štěpení určené k výrobě bionafty, jež spadají do oblasti působnosti druhé směrnice o obnovitelných zdrojích energie, která v tomto ohledu podporuje používání pokročilých surovin. Campa/IMBI rovněž uvedly, že tento typ mastné kyseliny dováží pod kódem TARIC 3823 19 30 89, který není uveden ani v podnětu, ani v oznámení o zahájení řízení.

⁽¹⁵⁾ Proces, který pomocí katalyzátoru umožňuje přímo využívat k výrobě bionafty mastné kyseliny (namísto olejů) a methanol.

- (95) Campa/IMBI a EBB požádaly Komisi o potvrzení, že na mastné kyseliny používané k výrobě bionafty se šetření nevztahuje. Zejména bylo uvedeno, že definice výrobku zahrnuje mastnou kyselinu používanou Campa/IMBI k výrobě bionafty. Dále bylo uvedeno, že výrobci bionafty v Unii nebyli v podnětu uvedeni jako dovozci nebo uživatelé mastných kyselin a že bionafta není mezi použitými dotčeného výrobku uvedenými v podnětu.
- (96) Podobně i ASSITOL a APPA Biocarburantes vyjádřily nesouhlas s použitím hodnoty stupně štěpení pro definici mastných kyselin, na něž se vztahuje šetření, protože nevylučuje všechny mastné kyseliny používané k výrobě bionafty. Tvrdily, že by měl být přijat jiný mechanismus, a to na základě konečného použití výrobku podle článku 254 celního kodexu Unie.
- (97) ASSITOL a Campa/IMBI v této souvislosti požádaly Komisi o zveřejnění oznámení, kterým se mění oznámení o zahájení řízení.
- (98) Komise nemohla potvrdit, zda je mastná kyselina s hodnotou stupně štěpení alespoň 97 % vyrobená z odpadu dotčeným výrobkem, aniž by posoudila, zda má stejné základní fyzikální, technické a chemické vlastnosti, stejné použití a zda konkuruje obdobnému výrobku. Kromě toho suroviny nejsou rozhodujícím faktorem pro vyloučení určitého druhu výrobku z definice výrobku, jsou-li konečné výrobky stejné a mají stejné základní fyzikální, technické a chemické vlastnosti.
- (99) Inspekce na místě provedená v prostorách vyvážejícího výrobce v Indonésii ovšem odhalila, že destilované mastné kyseliny dovezené společností IMBI byly vyrobeny buď z vedlejších produktů, jako např. PFAD, nebo z jiných materiálů z palmového odpadu.
- (100) Během inspekce na místě v Indonésii Komise posuzovala fyzikální vlastnosti výrobku (jako jsou vzhled, zápach, titr, barva), technické vlastnosti (jako jsou druh a jakost, kvalita, materiálové formy, stálost barvy) a chemické vlastnosti (jako jsou číslo kyselosti, číslo zmydelnění, jodové číslo a složení mastných kyselin) destilované mastné kyseliny vyrobené z odpadu ve srovnání s jiným druhem mastné kyseliny. Z šetření však vyplynulo, že destilované mastné kyseliny vyrobené z odpadu mají velmi podobné fyzikální, technické a chemické vlastnosti jako mastné kyseliny vyrobené ze surového palmového oleje a surového oleje z palmových jader. Šetření proto neodhalilo žádnou základní fyzikální, technickou nebo chemickou vlastnost, která by odlišovala destilovanou mastnou kyselinu vyrobenou z odpadu od jiného typu mastné kyseliny.
- (101) Šetření dále ukázalo, že na destilovanou mastnou kyselinu vyrobenou z odpadu se vztahují právní předpisy Unie o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (druhá směrnice o energii z obnovitelných zdrojů ⁽¹⁶⁾), které stanoví, že bionaftu vyrobenou z mastné kyseliny za použití odpadních materiálů nebo vedlejších produktů mohou členské státy EU zohlednit při plnění cílů stanovených ve druhé směrnici o energii z obnovitelných zdrojů ⁽¹⁷⁾. Aby členské státy EU mohly bionaftu započítat do svých cílů udržitelnosti, musí být podle uvedené směrnice ⁽¹⁸⁾ její vstupní surovina, v daném případě destilované mastné kyseliny, certifikována, aby bylo zajištěno dodržování norem udržitelnosti a chemických norem.
- (102) Na tomto základě Komise zjistila, že ačkoli mastné kyseliny se stupněm štěpení nejméně 97 % vyrobené z odpadu a certifikované v rámci nepovinného režimu uznaného Komisí podle čl. 30 odst. 4 druhé směrnice o energii z obnovitelných zdrojů ⁽¹⁹⁾ nebo v rámci vnitrostátního certifikačního systému podle čl. 30 odst. 6 uvedené směrnice ⁽²⁰⁾ mají stejné vlastnosti jako jiné mastné kyseliny, mají odlišné použití a nekonkurují obdobnému výrobku. Komise rovněž potvrdila, že tyto mastné kyseliny vyrobené z odpadu nebyly do podnětu zahrnuty. Komise proto dospěla k závěru, že tyto mastné kyseliny nejsou součástí dotčeného výrobku, a byly proto z šetření vyloučeny. V důsledku toho bylo shledáno, že dovozu těchto mastných kyselin mimo jiné od vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku, společnosti IBP, která je součástí skupiny Musim Mas, jež byly dováženy společnostmi IMBI, se toto šetření netýká.
- (103) Tato další upřesnění definice výrobku, spolu s těmi, jež byly zveřejněny prostřednictvím poznámky ke spisu uvedené v 71. bodě odůvodnění, jsou zohledněna v definici výrobku, který je předmětem šetření, uvedené v 70. bodě odůvodnění.

⁽¹⁶⁾ Viz směrnice (EU) 2018/2001.

⁽¹⁷⁾ Viz směrnice (EU) 2018/2001.

⁽¹⁸⁾ Viz směrnice (EU) 2018/2001.

⁽¹⁹⁾ Viz směrnice (EU) 2018/2001.

⁽²⁰⁾ Viz směrnice (EU) 2018/2001.

2.4.3. Další typy mastných kyselin

- (104) Společnosti DHW a E&S, společnosti přidružené ke společnosti Ecogreen, požádaly, aby byly z definice výrobku vyloučeny mastné kyseliny s uhlíkovým řetězcem o délce C6 (obchodní název: Ecoric 6), C8–C10 (obchodní název: Ecoric 80), C16–C18, C18 nenasycené (obchodní název: Ecoric 68 TA) a C18:1 (obchodní název: Ecoric 18 W). Tvrdily, že tyto typy mastných kyselin jsou vyráběny vyvážejícím výrobcem společností Ecogreen, který je s nimi ve spojení, v průběhu výroby mastného alkoholu a že mají určité jedinečné vlastnosti a výrobci v Unii je nemohou vyrábět ve stejné kvalitě. Společnosti DHW a E&S uvedly, že zejména první tři mastné kyseliny vyvážely společnost Ecogreen pouze do svých poboček v Evropě k dalšímu internímu zpracování z důvodu stabilní kvality, kontinuity dodávek a zavedeného certifikačního řetězce. Společnosti DHW a E&S zejména uvedly, že přípravek Ecoric 6 lze vyrábět pouze ze surového oleje z palmových jader a čistého kokosového oleje ve velmi malém objemu. Společnosti DHW a E&S dále uvedly, že v Unii jsou k dispozici další kyseliny C6, které se však vyrábějí fermentací, což není pro společnost Ecogreen použitelné. Kromě toho tvrdily, že Ecoric 80 se většinou vyrábí ze surového oleje z palmových jader a kokosového oleje a používá se k výrobě mastných esterů, což po úpravě prováděné společností DHW za použití zvláštního patentu povede k esteru s vysokou kvalitou z hlediska chuti, vůně a stálosti barvy. Ecoric 68 TA se získává ze surového oleje z palmových jader, distribuce uhlíkového řetězce je podobná jako u mastné kyseliny z oleje a používá se k výrobě bezlojových mastných aminů. Ecoric 18 W se používá k výrobě esterů, které dobře snášejí nízké teploty, dosahují lepší barvy konečného produktu a mají méně vedlejších produktů. Nakonec uvedly, že kyselina olejová živočišného původu je v jejich zařízeních na výrobu esterů zakázána kvůli přísným košer pravidlům.
- (105) Žadatel v odpovědi nesouhlasil s vyloučením těchto druhů mastných kyselin a tvrdil, že by to ovlivnilo celou definici výrobku, který je předmětem šetření, protože vyloučení výrobků požadované přidruženými společnostmi Ecogreen se vztahuje na celou délku uhlíkového řetězce dotčených mastných kyselin od C6 do C18. Žadatel dále tvrdil, že v rozporu s tvrzeními společností DHW a E&S jsou výrobci v Unii schopni vyrábět a skutečně dodávají tento druh mastných kyselin přidruženým společnostem společností Ecogreen, jelikož tyto výrobky nejsou pro společnost Ecogreen „jedinečné“ a ve skutečnosti jsou zaměnitelné s mastnými kyselinami vyráběnými výrobním odvětvím Unie.
- (106) Komise dospěla k závěru, že výrobní odvětví Unie vyrábí podobné mastné kyseliny, a proto výrobky, které společnosti DHW a E&S požadovaly vyloučit z definice výrobku, konkurují výrobnímu odvětví Unie a způsobují mu újmu. Komise proto tuto žádost o vyloučení zamítla.
- (107) Společnost Ecogreen ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací zopakovala svou žádost o vyloučení uvedenou ve 104. bodě odůvodnění. Tvrdila, že v rozporu s tvrzením žadatele její žádost o vyloučení nezahrnuje celý řetězec mastných kyselin, které jsou předmětem šetření, jelikož v ní nejsou zahrnuty mastné kyseliny s uhlíkovým řetězcem o délce C12 (kyselina laurová), C14 (kyselina myristová), C16 (kyselina palmitová), C18 nenasycené (kyselina stearová) a jejich směsi. Pokud jde o výrobky zahrnuté do žádosti o vyloučení, společnost Ecogreen navíc tvrdila, že neexistují žádné obdobné výrobky, které by vyrábělo výrobní odvětví Unie. Společnost Ecogreen zejména tvrdila, že její výrobky Ecoric 6 obsahují zvláštní organickou sloučeninu, která se nevyskytuje v kyselinách typu C6 vyráběných výrobním odvětvím Unie. Společnost Ecogreen dále tvrdila, že u výrobků s uhlíkovým řetězcem o délce C6, C8–C10, C16–C18 a C18 (nenasycené mastné kyseliny) používá výrobní odvětví Unie zcela odlišný výrobní proces. Konkrétně u výrobků typu C6 společnost Ecogreen tvrdila, že výrobní odvětví Unie používá fermentaci a že ani společnost Ecogreen, ani její odběratelé nikdy tento fermentační proces neschválili jako výrobní proces mastných kyselin, jelikož by mohl ovlivnit základní vlastnosti vyráběných mastných kyselin. V případě svého výrobku C18:1 společnost Ecogreen tvrdila, že se jedná o výrobek obzvláště vysoké kvality a že uživatelé tohoto výrobku v Unii mají uzavřeny dohody o kvalitě, které jim ukládají dodávat svým odběratelům estery, jež jsou vyráběny s mastnou kyselinou typu C18:1 splňující přísné specifikace.
- (108) Komise souhlasila s tím, že žádost společnosti Ecogreen o vyloučení výrobků nezahrnuje dotčené mastné kyseliny se všemi možnými délkami uhlíkového řetězce, avšak zahrnuje jejich podstatnou podmnožinu. V každém případě u výrobků, jež byly zahrnuty do žádosti o vyloučení, společnost Ecogreen nedoložila své tvrzení, že neexistují žádné „obdobné výrobky“ vyráběné výrobním odvětvím Unie. Pokud jde o organickou sloučeninu, která údajně odlišuje její výrobek typu C6 od příslušných výrobků vyráběných výrobním odvětvím Unie, společnost Ecogreen neposkytla důkazy prokazující význam této sloučeniny, včetně důkazů o koncentraci ve výrobku a o tom, jak ovlivňuje základní vlastnosti a použití. Navíc vzhledem k tomu, že ve veřejně přístupné verzi podání nebyly zveřejněny žádné informace o této látce, včetně jejího názvu, nemohly se jiné zúčastněné strany k těmto aspektům vyjádřit. Pokud jde o údajné rozdíly ve výrobním procesu, Komise připomíná, že při posuzování toho, zda se jedná o „obdobné“ výrobky, nejsou v zásadě výrobní postupy důležité. V tomto konkrétním případě

společnost Ecogreen neposkytla konkrétní důkazy, jak by ovlivňovaly základní vlastnosti konečného výrobku. Pokud jde konkrétně o fermentaci, samotná společnost Ecogreen poukazuje na údajné rozdíly v základních vlastnostech výrobku, jež z tohoto postupu vyplývají, jako na pouhou možnost, a nikoli jako na prokázanou skutečnost podloženou důkazy. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem Komise tuto žádost o vyloučení zamítla.

- (109) Společnost AAK požádala Komisi, aby z definice výrobku, který je předmětem šetření, vyloučila kyselinu olejovou pro potravinářské účely. Tvrdila, že ačkoli se šetření týká kyseliny olejové, lze rozlišit dva typy kyseliny olejové: kyselinu olejovou pro průmyslové účely a kyselinu olejovou pro potravinářské účely. Společnost AAK uvedla, že oba tyto typy mají stejné základní chemické vlastnosti, avšak protože se kyselina pro potravinářské účely používá při výrobě potravin, její výrobní proces musí splňovat přísnější normy, tj. obsah kontaminujících látek v kyselině nesmí překročit určitou úroveň stanovenou nařízením EU o potravinách ⁽²¹⁾. Společnost AAK rovněž tvrdila, že kyselina olejová pro potravinářské účely je podstatně dražší než kyselina olejová pro průmyslové účely, nelze ji nahradit kyselinou olejovou pro průmyslové účely a výrobní odvětví Unie není schopno dodávat větší množství. Společnost AAK uvedla, že dovoz kyseliny olejové pro potravinářské účely z Indonésie je pouze okrajový, a proto nemůže způsobit újmu výrobnímu odvětví Unie. Společnost AAK uvedla, že je pravděpodobně jediným dovozcem jakýchkoli významnějších objemů kyseliny olejové pro potravinářské účely z jiných zemí do Unie. Společnost AAK rovněž uvedla, že podle jejích informací neexistují v Indonésii žádné závody vyrábějící kyselinu olejovou, které by splňovaly přísné požadavky na maximální obsah kontaminujících látek v potravinách. Společnost AAK uvedla, že zvýšené ceny potenciálního dovozu kyseliny olejové pro potravinářské účely z Indonésie by vedly ke zvýšení ceny pro uživatele v Unii, a to u všech kategorií kyseliny olejové i z Malajsie, což by nepříznivě ovlivnilo činnost společnosti AAK. AAK navrhla, aby byla kyselina olejová pro potravinářské účely vyloučena s odkazem na maximální hodnoty benzo(a)pyrenu a obsahu transmastných kyselin, což jsou úředně schválené prahové hodnoty stanovené v nařízení EU o potravinách.
- (110) V reakci na výše uvedené tvrzení žadatel vyjádřil svůj nesouhlas s tím, aby byla kyselina olejová pro potravinářské účely z rozsahu šetření vyloučena. V tomto ohledu žadatel tvrdil, že kyselina olejová pro potravinářské účely má stejné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti jako ostatní výrobky, na které se vztahuje šetření, a proto by vyloučení této skupiny výrobků vedlo k vysokému riziku obcházení opatření. Žadatel navíc tvrdil, že výrobci používající kyselinu olejovou určenou pro potravinářské účely jsou rovněž uživateli kyseliny olejové určené pro technické účely, a proto by rozlišení na základě konečného užití nezabránilo riziku obcházení. Žadatel rovněž tvrdil, že kyselina olejová pro potravinářské účely je dostupná z jiných zdrojů dovozu, které nejsou předmětem šetření, a proto nehrozí nedostatek dodávek.
- (111) Komise v tomto ohledu dospěla k závěru, že kyseliny olejové pro potravinářské účely mají podobné základní fyzikální, technické a chemické vlastnosti jako kyseliny olejové pro průmyslové účely. Ačkoli se na kyselinu olejovou pro potravinářské účely vztahují přísnější požadavky na jakost a čistotu, má stejnou délku uhlíkového řetězce jako kyselina olejová používaná pro průmyslové účely. Cenový rozdíl mezi oběma kategoriemi není sám o sobě klíčovým prvkem pro vyloučení výrobku. Kromě toho výrobní odvětví Unie skutečně vyrábí kyselinu olejovou pro potravinářské účely a existují i další zdroje dodávek, například Malajsie. Vzhledem k tomu Komise žádost o vyloučení zamítla.
- (112) Společnost AAK ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací zopakovala svou žádost, aby z definice výrobku, který je předmětem šetření, byla vyloučena kyselina olejová pro potravinářské účely. Společnost AAK kritizovala Komisi za to, že se řádně nezabývala jejími tvrzeními, a tvrdila, že Komise ve svém rozhodnutí o vyloučení mastných kyselin určených k výrobě bionafty nepoužila jednotná kritéria v porovnání s kyselinou olejovou pro potravinářské účely. Společnost AAK zejména tvrdila, že ve 102. bodě odůvodnění závěr Komise o vyloučení mastné kyseliny vyráběné z odpadu vychází z toho, že tato konkrétní mastná kyselina má odlišná použití a nekonkuruje obdobnému výrobku, ačkoli má stejné vlastnosti jako jiné mastné kyseliny. Na druhé straně na podporu toho, aby mastná kyselina pro potravinářské účely nebyla vyloučena z definice výrobku, který je předmětem šetření, Komise ve 111. bodě odůvodnění dospěla k závěru, že kyselina olejová pro potravinářské účely má podobné fyzikální, technické a chemické vlastnosti jako kyselina olejová pro průmyslové účely se stejnou délkou uhlíkového řetězce. Společnost AAK dále uvedla, že kyselina olejová pro potravinářské účely a kyselina olejová pro průmyslové účely mají různá použití a vzájemně si nekonkurují a že tvrzení Komise, že oba typy mají podobné fyzikální, chemické a technické vlastnosti, není podloženo fakty a nemá oporu v nařízení. Konečně pak společnost AAK tvrdila, že kdyby Komise provedla podobnou analýzu u kyseliny olejové pro potravinářské účely a pro průmyslové účely, zjistila by rozdíly v druhu, jakosti a kvalitě mezi těmito dvěma typy.

⁽²¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1881/2006 ze dne 19. prosince 2006, kterým se stanoví maximální limity některých kontaminujících látek v potravinách (Úř. věst. L 364, 20.12.2006, s. 5).

- (113) Komise s těmito tvrzeními nesouhlasila. Za prvé, pokud jde o mastnou kyselinu vyráběnou z odpadu, jak je uvedeno ve 102. bodě odůvodnění, nepředpokládalo se, že by mastná kyselina vyráběná z odpadu byla předmětem šetření. Jelikož však má stejné fyzikální, technické a chemické vlastnosti jako jiné mastné kyseliny, byla neúmyslně zahrnuta do definice výrobku. S cílem zajistit, aby šetření a možná opatření byla prováděna a uplatňována správně, Komise tento výrobek podrobně zkoumala předtím, než potvrdila, že by skutečně neměl být předmětem šetření a neměla by se na něj vztahovat opatření, jak je vysvětleno v 98. až 102. bodě odůvodnění. To je v kontrastu s mastnými kyselinami používanými pro potravinářské účely (jako je kyselina olejová pro potravinářské účely), na které se podnět vztahoval a u nichž žadatelé poskytli důkazy o dumpingu, újmě a příčinné souvislosti, jež byly během šetření potvrzeny. Za druhé, kritika vyjádřená společností AAK vychází z nesprávného pochopení skutkové a právní situace, pokud jde o žádost o vyloučení kyseliny olejové pro potravinářské účely. I kdyby kyselina olejová pro průmyslové a pro potravinářské účely byla považována za dva různé typy mastných kyselin, jak tvrdí společnost AAK, na zjištění Komise by to nemělo žádný vliv. Výrobní odvětví Unie vyrábí a prodává kyselinu olejovou pro potravinářské účely a existuje možnost dovozu kyseliny olejové pro potravinářské účely z Indonésie⁽²²⁾, který by mohl přímo konkurovat výrobku prodávanému výrobním odvětvím Unie, a tudíž způsobovat újmu. Neexistuje tedy žádný důvod, proč by Komise měla dospět k závěru, že vyloučení kyseliny olejové pro potravinářské účely je oprávněné. Ve skutečnosti musí být logický závěr zcela opačný: není možné vyloučit kyselinu olejovou pro potravinářské účely, aniž by byl narušen nápravný účinek opatření, jež mají být uložena.
- (114) Společnost AAK rovněž uvedla, že okrajová výroba kyseliny olejové pro potravinářské účely v Unii a existence jedné další třetí země dodávající tento výrobek nepodporují pokračující zahrnutí kyseliny olejové pro potravinářské účely do definice výrobku, který je předmětem šetření. Společnost AAK zejména uvedla, že při stanovení definice výrobku Komise v minulosti zohlednila, že výroba tohoto typu výrobku v Unii je omezená. Společnost AAK v této souvislosti odkázala na antidumpingové šetření týkající se dovozu syntetických polyesterových střížových vláken (PSV) pocházejících z Malajsie a Tchaj-wanu⁽²³⁾. Společnost AAK rovněž odkázala na přezkum definice výrobku v souvislosti s antidumpingovými opatřeními týkajícími se dovozu plochých válcovaných výrobků s orientovanou strukturou vyrobených z křemíkové elektrotechnické oceli (EPOS) pocházejících ze Spojených států amerických a Ruska, přičemž tvrdila, že tenká varianta tohoto výrobku byla vyloučena, protože žádný výrobce neměl přímý zájem na její výrobě.
- (115) Kromě dvou společností, které uvedla ve svém podání společnost AAK, nabízí kyselinu olejovou pro potravinářské účely na trhu Unie ještě třetí výrobce z Unie⁽²⁴⁾. Komise dále konstatovala, že pokud jde o tento výrobek, jeho dodávky lze získat také od dodavatelů z Malajsie. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (116) Společnost AAK a skupina Musim Mas požadovaly, aby z definice výrobku byla vyloučena kyselina palmitová používaná ke krmení zvířat. Společnost AAK je výrobcem kyseliny palmitové v Unii. Celková poptávka však převyšuje její výrobní kapacitu. Bylo zjištěno, že čistá kyselina palmitová s délkou uhlíkového řetězce C16 se vyrábí ze surového palmového oleje a surového oleje z palmových jader. Podle společnosti AAK lůj nelze používat jako surovinu k výrobě kyseliny palmitové určené pro výrobu krmiv pro zvířata, protože právní předpisy EU týkající se krmiv zakazují používání živočišných tuků v krmivech pro přežvýkavce⁽²⁵⁾. Dále bylo uvedeno, že evropská výroba kyseliny palmitové je zanedbatelná, přičemž v Unii jsou pouze dva další výrobci kyseliny palmitové, a to KLK a IOI Oleo GmbH. Společnost AAK odhadla, že poptávka po kyselině palmitové v Unii činí 45 000 tun ročně. Společnost AAK uvedla, že čistá kyselina palmitová není zastupitelná jinými mastnými kyselinami, ani nemohou jiné mastné kyseliny kyselinu palmitovou nahradit. Dále bylo uvedeno, že mastné kyseliny vyrobené z řepky olejky, která je údajně hlavní surovinou dostupnou v Unii, nejsou vhodné pro krmení zvířat, neboť na rozdíl od kyseliny palmitové nepodporují produkci kravského mléka. Podle společnosti AAK nemají výrobci v Unii motivaci vyrábět kyselinu palmitovou ve významném množství vzhledem k nízké poptávce po kyselině stearové, protože tyto výrobky se vyrábějí souběžně. Společnost AAK navrhla, že toto vyloučení by mohlo být provedeno odstraněním mastných kyselin s uhlíkovým řetězcem o délce C16 z definice výrobku.
- (117) V reakci na tato tvrzení společnost Cailà & Parés uvedla, že jakmile budou obnoveny rovné podmínky na trhu Unie, může vyrábět 17 000 tun kyseliny palmitové ročně, což podle ní představuje významný podíl poptávky v Unii.

⁽²²⁾ I když existuje dovoz kyseliny olejové z Indonésie do Unie, kód TARIC kyseliny olejové nerozlišuje podle účelu použití.

⁽²³⁾ Rozhodnutí 2007/430/ES, 40. bod odůvodnění.

⁽²⁴⁾ https://www.ioioleo.de/wp-content/uploads/2021/01/IOI_BASIC_OLEO.pdf

⁽²⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu) Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1.

- (118) S ohledem na výše uvedené Komise přijala argument, že ziskovost výroby kyseliny palmitové souvisí s poptávkou po kyselině stearové. Komise však zastávala názor, že obnovení rovných podmínek v Unii pro všechny masné kyseliny, včetně kyseliny palmitové a stearové, by pravděpodobně obnovilo i motivaci výrobců v Unii vyrábět kyselinu palmitovou ve významných množstvích, včetně kyseliny palmitové vhodné pro krmiva. Kromě toho existují další zdroje dodávek kyseliny palmitové, například Malajsie. Na základě toho a s ohledem na informace poskytnuté společností Cailà & Parés o její výrobní kapacitě, která je vyšší než objem dovozu z Indonésie a také vyšší než poptávka společnosti AAK, Komise žádost o vyloučení kyseliny palmitové zamítla.
- (119) Skupina Musim Mas a společnost AAK ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací zopakovaly svou žádost, aby byla z definice výrobku vyloučena kyselina palmitová. Obě společnosti zpochybnilly schopnost společnosti Cailà & Parés zvýšit po uložení antidumpingových opatření výrobu kyseliny palmitové. Skupina Musim Mas zejména uvedla, že se jedná o spekulativní tvrzení, které není podloženo důkazy. Společnost AAK zopakovala, že výroba kyseliny palmitové je spojena s výrobou čisté kyseliny stearové a že v Unii neexistuje trh pro čistou kyselinu stearovou, jelikož ta se používá hlavně k výrobě vosku AKD (alkyl-keten-dimer), který se v Unii již nevyrábí.
- (120) Komise tyto argumenty nepřijala, ani pokud jde o technickou kapacitu, ani pokud jde o motivaci vyrábět kyselinu palmitovou. Pokud jde o technickou kapacitu, Komise při inspekci na místě v prostorách společnosti Cailà & Parés potvrdila, že celková kapacita této společnosti pro výrobu mastných kyselin byla výrazně vyšší než její uváděná kapacita pro výrobu kyseliny palmitové (včetně příslušných druhotných nebo vedlejších produktů), a nezjistila žádné zjevné překážky, které by mohly bránit zvýšené výrobě kyseliny palmitové. Pokud jde o motivaci, a jak je uvedeno ve 118. bodě odůvodnění, šetření potvrdilo, že výroba kyseliny palmitové je spojena s výrobou kyseliny stearové. V rozporu s tvrzením společnosti AAK však výroba kyseliny stearové není omezena na čistou kyselinu stearovou. Zejména v případě společnosti Cailà & Parés jsou druhotnými produkty výroby kyseliny palmitové i jiné typy kyseliny stearové, které se prodávají v Unii ve značném množství. Komise se proto domnívá, že uložení opatření týkajících se mastných kyselin, včetně kyseliny palmitové a kyseliny stearové, by pravděpodobně také obnovilo motivaci pro výrobu kyseliny palmitové v Unii.
- (121) Skupina Musim Mas rovněž tvrdila, že kyselina palmitová neměla být předmětem podnětu, neboť podnět se měl týkat mastných kyselin pro lidskou spotřebu, a nikoli ke krmení zvířat. Kromě toho je podle skupiny Musim Mas produkce kyseliny palmitové v Unii nevhodná pro použití v krmivech pro zvířata, protože využívá jako surovinu lůj, a nemůže tedy splňovat určité požadavky, např. požadavky košer a halal. Skupina Musim Mas došla k závěru, že Komise zamítla žádost o vyloučení pouze kvůli možnosti přesunu dodávek kyseliny palmitové do Malajsie.
- (122) Komise tyto argumenty nepřijala. V podnětu jsou mezi užitími výrobků v jeho předmětu vedle „potravin“ výslovně uvedena také „krmiva“⁽²⁶⁾. Šetření dále ukázalo, že výrobci v Unii používají k výrobě kyseliny palmitové rostlinné tuky včetně palmového oleje. A konečně Komise podotýká, že, jak je uvedeno výše, místo toho, aby se spoléhala pouze na jiné výrobce mimo Unii, posoudila také schopnost a motivaci výrobního odvětví Unie zvýšit svou výrobu kyseliny palmitové.
- (123) Skupina Musim Mas uvedla, že vzhledem k tomu, že na kokosový olej se nevztahuje žádné vývozní clo ani vývozní dávka, neměla by být masná kyselina vyrobená z kokosového oleje předmětem podnětu.
- (124) Komise poznamenává, že ačkoli podnět tvrdí, že údaje o surovém palmovém oleji a surovém oleji z palmových jader byly zkresleny v důsledku vývozního cla a vývozní dávky pro účely čl. 7 odst. 2a základního nařízení, podnět a šetření se týkají všech druhů mastných kyselin, na které se vztahuje definice výrobku, a nikoli pouze druhů vyráběných ze surového palmového oleje a surového oleje z palmových jader. V každém případě šetření neodhalilo žádný typ masné kyseliny vyvážené z Indonésie do EU, která byla vyrobena pouze z kokosového oleje. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (125) Skupina NYCO ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací požádala Komisi, aby z definice výrobku byly vyloučeny masné kyseliny s délkou uhlíkového řetězce C8–C10. Skupina NYCO v této souvislosti uvedla, že masné kyseliny typu C8–C10 jsou velmi specifickou formou mastných kyselin, které se v Unii vyrábějí v omezeném množství. Tyto masné kyseliny se také dovážejí z Indonésie a Malajsie. Skupina NYCO uvedla, že od září 2021 existuje celosvětový nedostatek mastných kyselin typu C8–C10 na trhu, což vede k významnému růstu cen těchto mastných kyselin. Skupina NYCO tvrdila, že uložení antidumpingových cel na tento výrobek by mělo velmi nepříznivé důsledky pro její konkurenceschopnost a ziskovost v celosvětovém měřítku, a požádala Komisi, aby tyto masné kyseliny vyloučila z definice výrobku.

⁽²⁶⁾ Podnět, bod 41.

- (126) Komise konstatovala, že připomínky k definici výrobku měly být předloženy v raných fázích šetření, aby byl poskytnut dostatek času na posouzení jejich opodstatněnosti a aby bylo jiným zúčastněným stranám umožněno na ně reagovat. Skupina NYCO dále nepředložila základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti, jež by mohly tento typ mastných kyselin odlišit od jiných typů mastných kyselin, které jsou předmětem šetření. Pokud jde o podstatné body žádosti, a zejména body týkající se zájmu Unie, zabývá se jimi 470. bod odůvodnění. Na základě těchto úvah bylo tvrzení zamítnuto.
- (127) Společnost Wilmar ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací uvedla, že z definice výrobku, na něž se vztahují opatření, by měly být výslovně vyloučeny jakékoli výrobky kódů TARIC, které byly vyloučeny z výpočtu dovozu.
- (128) Komise potvrdila, že výše uvedený popis dotčeného výrobku odpovídá výpočtu dovozu. Kódy TARIC použité k popisu výrobku jsou uvedeny pouze pro informaci.

3. DUMPING

3.1. Běžná hodnota

- (129) V čl. 2 odst. 1 základního nařízení je uvedeno, že „běžná hodnota se obvykle zakládá na cenách, které jsou zaplacené nebo mají být zaplacené nezávislým odběratelem v zemi vývozu v běžném obchodním styku“.
- (130) Komise nejprve v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení zkoumala, zda byl celkový objem domácího prodeje v případě každého spolupracujícího vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku reprezentativní. Na základě toho byl celkový prodej obdobného výrobku každého vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku na domácím trhu shledán reprezentativním.
- (131) Komise následně určila typy výrobku prodávané na domácím trhu, které byly u obou vyvážejících výrobců totožné nebo srovnatelné s typy výrobku prodávanými na vývoz do Unie.
- (132) Poté Komise u každého typu výrobku prodávaného na domácím trhu vyvážejícím výrobcem zařazeným do vzorku, jež je shodný nebo srovnatelný s typem výrobku prodávaným na vývoz do Unie, prověřovala, zda je objem jeho prodeje na domácím trhu reprezentativní podle čl. 2 odst. 2 základního nařízení. Komise zjistila, že domácí prodej některých typů výrobku nebyl reprezentativní pro oba vyvážející výrobce zařazené do vzorku.
- (133) Dále Komise stanovila podíl ziskového prodeje nezávislým odběratelům na domácím trhu u každého typu výrobku během období šetření, aby mohla rozhodnout, zda pro účely výpočtu běžné hodnoty v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení použije skutečný domácí prodej.
- (134) Běžná hodnota je založena na skutečné ceně jednotlivých typů výrobku na domácím trhu bez ohledu na to, zda jejich prodej je, či není ziskový, pokud:
- objem prodeje typu výrobku prodávaného za čistou prodejní cenu rovnající se vypočteným výrobním nákladům nebo tyto náklady přesahující představoval více než 80 % celkového objemu prodeje tohoto typu výrobku a
 - vážená průměrná prodejní cena uvedeného typu výrobku se rovná jednotkovým výrobním nákladům nebo je vyšší.
- (135) V tomto případě je běžná hodnota váženým průměrem cen veškerého domácího prodeje uvedeného typu výrobku během období šetření.
- (136) Běžná hodnota je skutečná cena jednotlivých typů výrobku na domácím trhu pouze v případě ziskového prodeje daných typů výrobku na domácím trhu během období šetření, pokud:
- objem ziskového prodeje daného typu výrobku představuje 80 % nebo méně z celkového objemu prodeje tohoto typu, nebo
 - vážená průměrná cena tohoto typu výrobku je nižší než jednotkové výrobní náklady.
- (137) Z analýzy domácího prodeje vyplynulo, že nejméně 80 % domácího prodeje každého typu výrobku bylo ziskových a že jejich vážená průměrná prodejní cena byla vyšší než výrobní náklady. Běžná hodnota byla tudíž vypočtena jako vážený průměr cen veškerého prodeje těchto typů výrobku na domácím trhu během období šetření.

- (138) U některých typů výrobku, kdy byl prodej daného typu obdobného výrobku v běžném obchodním styku nulový nebo nedostatečný, nebo pokud se daný typ výrobku neprodával na domácím trhu v reprezentativním množství, Komise běžnou hodnotu početně zjistila v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení, pokud nebylo považováno za vhodnější použít cenu dostatečně srovnatelného typu výrobku prodávaného na domácím trhu, kterou bylo možné upravit o rozdíly ve fyzických vlastnostech, aby bylo zajištěno spravedlivé srovnání s příslušnou vývozní cenou, jak je uvedeno ve 145. bodě odůvodnění.
- (139) U některých typů výrobku byla běžná hodnota početně zjištěna tak, že k průměrným výrobním nákladům obdobného výrobku, jež vznikly spolupracujícími vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku během období šetření, byly připočteny tyto položky:
- a) vážené průměrné prodejní, správní a režijní náklady vynaložené během období šetření spolupracujícími vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku při domácím prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku a
 - b) vážený průměrný zisk dosažený během období šetření spolupracujícími vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku při domácím prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku.
- (140) V případě typů výrobku, které se na domácím trhu neprodávají v reprezentativním množství, byly připočítány průměrné prodejní, správní a režijní náklady a zisk z běžných obchodních transakcí s těmito typy na domácím trhu. Co se týče typů výrobku, které se na domácím trhu neprodávají vůbec, byly připočteny vážené průměrné prodejní, správní a režijní náklady a zisk ze všech běžných obchodních transakcí na domácím trhu.

3.2. Vývozní cena

- (141) Vyvážející výrobci zařazení do vzorku vyváželi do Unie prostřednictvím společností ve spojení, které působily jako dovozci v Unii.
- (142) Vývozní cena tudíž byla v souladu s čl. 2 odst. 9 základního nařízení stanovena na základě ceny, za niž byl dovezený výrobek poprvé znovu prodán nezávislým odběratelům v Unii. V takovém případě byly provedeny úpravy ceny o všechny náklady vzniklé za období mezi dovozem a dalším prodejem, včetně prodejních, správních a režijních nákladů, a o dosažený zisk.
- (143) Pokud jde o ziskové rozpětí, Komise se vzhledem k nespolupráci dovozců, kteří nejsou ve spojení, jak je uvedeno ve 38. bodě odůvodnění, rozhodla použít ziskovou marži použitou v předchozím řízení týkajícím se jiného chemického výrobku vyráběného podobným výrobním odvětvím a dováženého za podobných okolností, a to ziskovou marži ve výši 6,89 % ⁽²⁷⁾ stanovenou v nedávném šetření týkajícím se polyvinylalkoholů.

3.3. Srovnání

- (144) Komise srovnala běžnou hodnotu a vývozní cenu vyvážejících výrobců zařazených do vzorku na základě ceny ze závodu.
- (145) Tam, kde to bylo opodstatněné v zájmu spravedlivého srovnání, upravila Komise běžnou hodnotu a/nebo vývozní cenu o rozdíly ovlivňující ceny a srovnatelnost cen v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení. Byly provedeny úpravy o rozdíly ve fyzických vlastnostech, nákladech na manipulaci, nákladku a vedlejších nákladech, nákladech na dopravu v dotčené zemi, na vnitrostátní pojištění, vnitrostátní námořní dopravu, dopravu v Unii, nákladech na úvěry, bankovní poplatky, námořní dopravu, námořní pojištění, nákladech na balení, nákladech na jistoty a na provize.
- (146) Úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) byla provedena pro prodej prostřednictvím obchodních společností ve spojení. Bylo zjištěno, že funkce obchodníků v Singapuru a ve Spojeném království byly podobné jako funkce zástupce. Tito obchodníci vyhledávali zákazníky, navazovali s nimi kontakt, nesli odpovědnost za proces prodeje, za své služby obdrželi obchodní přírážku a obchodovali se širokou škálou zboží jiného než dotčený výrobek. Úprava se týkala prodejních, správních a režijních nákladů obchodních společností a zisku uvedených ve 143. bodě odůvodnění.

⁽²⁷⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1336 ze dne 25. září 2020 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz určitých polyvinylalkoholů pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 315, 29.9.2020, s. 1), viz 352. bod odůvodnění.

- (147) Společnost Wilmar ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací tvrdila, že tvoří jeden hospodářský subjekt s obchodníkem v Singapuru, který je s ní ve spojení, společností WTPL, a proto by neměly být provedeny žádné úpravy týkající se prodeje uskutečněného společností WTPL na základě čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. V důvěrné verzi svého podání společnost Wilmar toto tvrzení rozvedla podrobněji. Společnost Wilmar dále tvrdila, že i kdyby společnosti Wilmar a WTPL netvořily jeden hospodářský subjekt, podmínky pro uplatnění čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení nejsou splněny v případě prodeje společností Wilmar prostřednictvím společností WETBV a Volac Wilmar Feed Ingredients Ltd. (dále jen „VWFI“). Společnost Wilmar tvrdila, že to byly společnosti WETBV a VWFI (a nikoli společnost WTPL), které vyhledávaly zákazníky, navazovaly s nimi kontakt, nesly odpovědnost za proces prodeje a za své služby obdržely obchodní přírůžku. Společnost Wilmar odkázala na kupní smlouvy, objednávky, faktury, konosamenty, doklady o celním řízení, potvrzení o celním odbavení a bankovní výpisy, které jsou všechny adresovány společností WETBV a VWFI, a nikoli společností WTPL. Společnost WTPL tak nebyla nijak zapojena do prodeje uskutečňovaného společnostmi WETBV a VWFI stranám v EU, které nejsou ve spojení, a neplnila tedy žádné funkce podobné jako funkce zástupce. Proto by neměly být prováděny žádné úpravy týkající se prodejních, správních a režijních nákladů společností WTPL a jejího zisku z prodeje v EU, který společnost Wilmar uskutečňovala prostřednictvím společností WETBV a VWFI. Společnost Wilmar rovněž odkázala na antidumpingové šetření týkající se dovozu směsí močoviny a dusičnanu amonného pocházejících z Ruska⁽²⁸⁾. V tomto šetření ruský vývozce prodával výrobek, který byl předmětem šetření, nejprve obchodníkovi ve spojení ve Švýcarsku, který jej následně dále prodával dovozci ve spojení v EU, a Komise podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení upravila prodejní ceny zákazníkovi v EU, který nebyl ve spojení, pouze s ohledem na prodejní, správní a režijní náklady a zisk dovozce ve spojení v EU, avšak nikoli s ohledem na zisk obchodníka ve spojení ve Švýcarsku. Ve svých připomínkách po poskytnutí dodatečných informací společnost Wilmar tvrdila, že vzhledem k tomu, že Komise k výpočtu vývozní ceny u společnosti P.T. Musim Mas použila metodiku z šetření ve věci bionafta (uvedené ve 163. bodě odůvodnění), měla by Komise podle zásady nediskriminace tuto metodiku použít rovněž v případě společnosti WINA, a zejména určit vývozní cenu bez odečtení prodejních, správních a režijních nákladů a zisku společnosti WTPL.
- (148) Komise pečlivě přezkoumala připomínky, které od společnosti Wilmar obdržela po poskytnutí konečných a dodatečných informací, a na základě všech relevantních činitelů byla toho názoru, že důkazy předložené společností Wilmar poskytují odůvodnění k tomu, aby se se společnostmi Wilmar a WTPL zacházelo jako s jedním hospodářským subjektem.
- (149) Společnost Wilmar dále zpochybnila použití ziskového rozpětí ve výši 6,89 % uvedeného ve 143. bodě odůvodnění, přičemž tvrdila, že tento údaj je zastaralý, nezohledňuje nedávný vývoj na trhu, například výrazné výkyvy cen surovin a dopravních nákladů, a není použitelný na dotčený výrobek.
- (150) Jak bylo vysvětleno ve 38. bodě odůvodnění, při tomto šetření nespolupracovali žádní dovozci, kteří nejsou ve spojení. Vzhledem k tomu, že ve spisu nebyly k dispozici žádné alternativní údaje, které by bylo možné použít, se tedy Komise rozhodla použít ziskové rozpětí stanovené v nedávném šetření týkajícím se polyvinylalkoholů. Toto ziskové rozpětí je nejobektivnějším dostupným základem pro účel dosažení uspokojivého odhadu ceny za obvyklých tržních podmínek, a tedy přiměřené vývozní ceny založené na podrobných údajích o prodeji stejného výrobku. Komise konstatovala, že společnost Wilmar nenavrhla jiné alternativy. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (151) Společnost Wilmar rovněž uvedla, že ziskové rozpětí stanovené v rámci šetření týkajícího se polyvinylalkoholů bylo určeno pro dovozce v Unii, který není ve spojení, a proto tvrdila, že není použitelné v tomto případě pro úpravu zisku obchodníka ve třetí zemi, jehož činnost se liší od činnosti dovozce v Unii.
- (152) Je běžným postupem Komise používat zisk dovozce v Unii, který není ve spojení, jako zástupný ukazatel zisku obchodníka ve třetí zemi, pokud ve spisu neexistují žádné alternativní údaje, které by mohly být použity. Komise konstatovala, že společnost Wilmar nenavrhla jiné alternativy. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (153) V souvislosti s početním zjištěním běžné hodnoty pro PCN (kontrolní číslo výrobku), jehož prodej nebyl z důvodu ceny považován za prodej v běžném obchodním styku, společnost Wilmar tvrdila, že Komise by měla vypočítat ziskové rozpětí na základě veškerého domácího prodeje včetně prodeje vztahujícího se k PCN, pro který je nutné početně zjistit běžnou hodnotu. Podle společnosti Wilmar, jelikož celkově za všechny PCN dohromady činí ziskový domácí prodej více než 80 % celkového domácího prodeje, je nutno veškerý domácí prodej považovat za prodej v běžném obchodním styku.

⁽²⁸⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1688 ze dne 8. října 2019, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz směsí močoviny a dusičnanu amonného pocházejících z Ruska, Trinidadu a Tobaga a ze Spojených států amerických (Úř. věst. L 258, 9.10.2019, s. 21).

- (154) Komise konstatovala, že tento argument společnosti Wilmar je vnitřně rozporný a že v každém případě směřuje dvě ustanovení základního nařízení. Za prvé, pokud jde o vnitřní rozpornost, argument společnosti Wilmar ztrácí ze zřetele, že test běžného obchodního styku se provádí na úrovni každého PCN. Účelem je určit pro každé PCN, zda je příslušný prodej v běžném obchodním styku ve vztahu k příslušným nákladům. V daném případě bylo nutné početně zjistit běžnou hodnotu PCN proto, že prodej uvedeného PCN nebyl považován za prodej v běžném obchodním styku. Společnost Wilmar tento závěr, k němuž se dospělo na základě čl. 2 odst. 4 třetího pododstavce, nezpochybnila, avšak tvrdí, že tentýž prodej by nicméně měl být použit pro výpočet ziskového rozpětí v běžném obchodním styku podle čl. 2 odst. 6. Komise s tím nesouhlasila. Prodej, který byl zákonně považován za prodej, jenž není v běžném obchodním styku a lze ho proto vyloučit z určení běžné hodnoty (což společnost Wilmar nezpochybnuje), nemůže být následně použit pro výpočet ziskového rozpětí v běžném obchodním styku. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (155) Společnost Wilmar rovněž tvrdila, že u typů výrobku prodávaných na domácím i na vývozním trhu Komise při početním stanovení běžné hodnoty měla použít údaje o výrobních nákladech na vývoz (v tabulce týkající se výrobních nákladů na vývoz do EU, a nikoli výrobních nákladů na domácím trhu). Společnost Wilmar v této souvislosti odkázala na rozsudek ve spojených věcech C-273/85 a C-107/86 ⁽²⁹⁾, v němž se v bodě 16 uvádí, že „výpočet běžné hodnoty směřuje k určení takové prodejní ceny, za jakou by byl výrobek prodáván ve své zemi původu nebo vývozu“.
- (156) Komise konstatovala, že ve stejném rozsudku se v témž bodě uvádí, že „v důsledku toho musejí být k výpočtu konstruované běžné hodnoty zohledněny náklady související s prodejem na domácím trhu“, a tedy výrobní náklady na domácím trhu. Dále se připomíná, že běžná hodnota je cena zaplacená nebo splatná v běžném obchodním styku nezávislými odběrateli ve vyvážející zemi, a Komise proto při početním zjištění běžné hodnoty musí použít výrobní náklady výrobku prodávaného na domácím trhu, a nikoli výrobní náklady vyvážených výrobků. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (157) Společnost Wilmar rovněž tvrdila, že související prodej uskutečněný jejím dovozcem v Unii by měl být z výpočtu dumpingového rozpětí vyloučen, přičemž argumentovala tím, že je běžnou praxí Komise vyloučit z výpočtu dumpingového rozpětí prodej stranám, které jsou ve spojení, pro jejich vlastní spotřebu, neboť v těchto případech není možné stanovit vývozní cenu na základě ceny, za kterou byl dovezený výrobek poprvé znovu prodán nezávislým odběratelům v Unii, v souladu s čl. 2 odst. 9 základního nařízení.
- (158) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Komise takovou praxi nemá zavedenou. Ve skutečnosti, podle zprávy Odvolacího orgánu o souladu ve věci ES – Spojovací prostředky (DS397) ⁽³⁰⁾, musí výpočty dumpingu zahrnovat 100 % vývozních transakcí. A dále, jak je stanoveno v čl. 2 odst. 9 základního nařízení, pokud výrobek není znovu prodán nezávislému kupujícímu, lze cenu stanovit na jakémkoli jiném přiměřeném základě. Vzhledem k tomu, že objem tohoto prodeje představuje přibližně 1 % celkového vývozu do Unie, a jelikož cena pro odběratele, kteří jsou ve spojení, je o něco nižší než cena pro odběratele, kteří nejsou ve spojení, Komise revidovala výpočet vývozní ceny tak, že použila cenu pro odběratele, kteří nejsou ve spojení, jako zástupný ukazatel ceny stejného typu výrobku pro odběratele, kteří jsou ve spojení.
- (159) Společnost Wilmar rovněž tvrdila, že prodejní, správní a režijní náklady dovozce v Unii, který je s ní ve spojení, by měly být určeny bez finančních nákladů. V důvěrné verzi svého podání společnost Wilmar toto tvrzení rozvedla podrobněji.
- (160) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Další podrobné informace týkající se posouzení Komise byly poskytnuty přímo společnosti Wilmar ve zvláštním sdělení, protože zahrnují důvěrné obchodní informace.
- (161) Společnost Wilmar rovněž tvrdila, že Komise určité náklady společnosti WETBV odečetla dvakrát, jednou jako úpravu při výpočtu vývozní ceny a poté jako součást prodejních, správních a režijních nákladů. V důvěrné verzi svého podání společnost Wilmar toto tvrzení rozvedla podrobněji.
- (162) Toto tvrzení bylo shledáno odůvodněným, a proto Komise souhlasila s odpovídající revizí vývozní ceny.

⁽²⁹⁾ Rozsudek ze dne 5. října 1988, Silver Seiko Limited a další v. Rada Evropských společenství, spojené věci C-273/85 a C-107/86, EU:C:1988:466, bod 16.

⁽³⁰⁾ Zpráva Odvolacího orgánu, EC – Fasteners (China) (ES – Spojovací prostředky (Čína)) (čl. 21 odst. 5 – Čína), WT/DS397/AB/RW a Add.1, přijatá dne 12. února 2016, DSR 2016: 1, s. 7, body 5.260 až 5.282.

- (163) Skupina Musim Mas ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací tvrdila, že vzhledem k tomu, že Komise v 388. až 400. bodě odůvodnění dospěla k závěru, že výrobní náklady na domácím trhu jsou zkreslené vývozními daněmi a dárkami uloženými indonéskou vládou na surový palmový olej a surový olej z palmových jader spolu s maximální cenou, znamená to, že také ziskové rozpětí vyplývající ze srovnání výrobních nákladů na domácím trhu a domácího prodeje je zkreslené a nemůže být použito jako ziskové rozpětí pro účely početního zjištění běžné hodnoty. Skupina Musim Mas v této souvislosti odkázala na šetření ve věci bionafta⁽³¹⁾, ve kterém Komise nepoužila skutečný zisk z domácího prodeje. Skupina Musim Mas dále uvedla, že Komise pro svou analýzu výrobního odvětví Unie použila jako referenční hodnotu zisk ve výši 6 %, zatímco při početním stanovení běžné hodnoty použila ziskové rozpětí devětkrát vyšší. Skupina Musim Mas proto uvedla, že Komise pro početní stanovení běžné hodnoty použila nepřiměřené ziskové rozpětí. Skupina Musim Mas dále uvedla, že jelikož Komise použila zkreslené náklady pro výpočet zkresleného zisku, vedlo to ke zkreslenému dumpingovému rozpětí vyššímu než rozpětí újmy, což následně vytvořilo situaci, kdy se Komise mohla odvolat na čl. 7 odst. 2a základního nařízení, aby prošetřila tytéž náklady a dospěla k závěru, že tyto náklady jsou zkreslené. Skupina Musim Mas proto uvedla, že Komise by pro početní zjištění běžné hodnoty ve svém výpočtu dumpingu měla buď použít nezkrácenou míru zisku před uplatněním čl. 7 odst. 2a, nebo čl. 7 odst. 2a nepoužít vůbec.
- (164) Komise s tímto tvrzením nesouhlasí. Skupina Musim Mas směřuje různá ustanovení základního nařízení, tj. čl. 2 odst. 1 až 7, pokud jde o určování běžné hodnoty, a čl. 7 odst. 2a, pokud jde o stanovení úrovně opatření. Komise obvykle nemůže nezohlednit skutečný zisk vývozců z domácího prodeje při početním zjištění běžné hodnoty v určité zemi, pokud nemůže být zamítnuto podle čl. 2 odst. 6 nebo čl. 2 odst. 6a) základního nařízení. Ustanovení čl. 7 odst. 2a základního nařízení se navíc nevztahuje na výpočet běžné hodnoty. Ustanovení čl. 7 odst. 2a umožňuje, aby Komise stanovila opatření na úrovni dumpingového rozpětí v situacích, kdy žadatel tvrdí, že na trhu surovin existují zkreslení, a kdy šetření tato tvrzení potvrdí. Běžná hodnota se vypočítává nezávisle na tomto ustanovení. Komise proto nemůže nezohlednit ziskové rozpětí při domácím prodeji v běžném obchodním styku. Pokud jde o metodiku, kterou Komise použila při šetření ve věci bionafta uvedeném skupinou Musim Mas, zdůrazňuje se, že tuto metodiku odmítl Tribunál ve věcech Musim Mas v. Rada⁽³²⁾, Pelita Agung Agrindustri v. Rada⁽³³⁾ a Wilmar Bioenergi Indonesia a Wilmar Nabati Indonesia v. Rada⁽³⁴⁾ a panel WTO ve věci EU – bionafta (Indonésie)⁽³⁵⁾. Pokud jde o ziskové rozpětí ve výši 6 %, jež uvádí skupina Musim Mas, je to cílový zisk výrobního odvětví Unie, což je odlišný pojem než ziskové rozpětí domácího prodeje v běžném obchodním styku pro vývozce. Cílový zisk je minimální zisk stanovený v základním nařízení pro výpočet cílového cenového rozpětí a rozpětí újmy. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (165) Skupina Musim Mas rovněž uvedla, že společnost ICOF Singapore slouží jako marketingová jednotka společnosti Musim Mas Holdings (dále jen „společnost MMH“) a jejích dceřiných společností. Společnost MMH je zastřešující mateřská společnost různých subjektů. Podle skupiny Musim Mas je proto společnost MMH konsolidovanou právnickou osobou, jež představuje jeden hospodářský subjekt. Dále bylo uvedeno, že skupina Musim Mas je z 95 % vlastněná společností Musim Mas Resources, kterou naopak z 99,95 % vlastní společnost MMH. Společnost ICOF Europe je 100 % dceřinou společností společnosti ICOF Singapore. Skupina Musim Mas dále uvedla, že všechny účty, včetně informací o zisku a ztrátách, jsou konsolidovány do společnosti MMH. Bylo proto uvedeno, že vzhledem k tomu, že společnost MMH je jedním hospodářským subjektem, měl by zisk použitý Komisí při výpočtu úrovně dumpingu pro skupinu Musim Mas zahrnovat veškerý zisk společnosti MMH a její dceřiné společnosti, neboť skupina Musim Mas a společnosti ICOF Singapore a ICOF Europe jsou všechny dceřinými společnostmi společnosti MMH. Komise by proto neměla odečíst 6,9 % zisk z prodeje dosažený prostřednictvím společnosti ICOF Europe, protože by to vedlo ke zdvojené úpravě zisku vyplývající ze zisku v početně stanovené běžné hodnotě, nebo ze zisku dosaženého z prodeje na domácím trhu. Dále bylo uvedeno, že pokud jde o společnost ICOF Singapore, Komise by neměla odečíst hypotetický zisk ve výši 6,9 % a skutečné prodejní, správní a režijní náklady společnosti ICOF Singapore. Skupina Musim Mas v této souvislosti odkázala na šetření ve věci bionafta, kdy Komise odečetla skutečnou obchodní přírážku společnosti ICOF Singapore na bionaftu.

⁽³¹⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1194/2013 ze dne 19. listopadu 2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie (Úř. věst. L 315, 26.11.2013, s. 2).

⁽³²⁾ Rozsudek ze dne 15. září 2016, Musim Mas v. Rada, věc T-80/14, EU:T:2016:504, bod 94.

⁽³³⁾ Rozsudek ze dne 15. září 2016, Pelita Agung Agrindustri v. Rada, věc T-121/14, EU:T:2016:500, bod 74.

⁽³⁴⁾ Rozsudek ze dne 15. září 2016, Wilmar Bioenergi Indonesia a Wilmar Nabati Indonesia v. Rada, věc T-139/14, EU:T:2016:499, bod 101.

⁽³⁵⁾ Zpráva panelu, EU – bionafta (Indonésie), WT/DS480/R a Add.1, přijatá dne 28. února 2018, DSR 2018:II, s. 605, bod 8.1 písm. a) až d).

- (166) Komise nesouhlasila s tvrzením skupiny Musim Mas, že společnosti Musim Mas a ICOF Singapore tvoří jeden hospodářský subjekt. Komise neměla za to, že společnost Musim Mas na základě všech relevantních činitelů prokázala, že společnosti Musim Mas a ICOF Singapore tvoří jeden hospodářský subjekt. Šetření ve skutečnosti ukázalo, že prodej mezi společnostmi Musim Mas a ICOF Singapore se řídil rámcovou dohodou. Kromě toho, jak je připomenuto ve 146. bodě odůvodnění, společnost ICOF Singapore obchodovala s celou řadou jiného zboží než s dotčeným výrobkem a nebyla stranou žádného domácího prodeje společnosti Musim Mas. Další podrobné informace týkající se posouzení Komise byly poskytnuty přímo společnosti Musim Mas ve zvláštním sdělení, protože zahrnují důvěrné obchodní informace.
- (167) S ohledem na tuto rámcovou dohodu však Komise revidovala výpočet vývozní ceny pro prodej prostřednictvím společnosti ICOF Singapore, a to tak, že odečetla skutečnou obchodní přírážku od vývozní ceny, a nikoli od zisku dovozce, který není ve spojení, a od prodejních, správních a režijních nákladů společnosti ICOF Singapore.
- (168) Pokud jde o prodej na vývoz prostřednictvím dovozce ve spojení, společnosti ICOF Europe, Komise nesouhlasí s tvrzením, že by neměl být odečten žádný zisk dovozce, který není ve spojení, a prodejní, správní a režijní náklady. Jelikož společnost ICOF Europe je dovozcem do Unie, vývozní cena jejího prodeje v Unii by měla být stanovena podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení.

3.4. Dumpingová rozpětí

- (169) U spolupracujících vyvážejících výrobců zařazených do vzorku Komise srovnávala váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku podle čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení.
- (170) Na základě toho činí konečná vážená průměrná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procento ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí
P.T. Musim Mas	46,4 %
P.T. Wilmar Nabati Indonesia	15,2 %

- (171) Pro spolupracující vyvážející výrobce, kteří nebyli zařazeni do vzorku, vypočítala Komise vážené průměrné dumpingové rozpětí v souladu s čl. 9 odst. 6 základního nařízení. Toto rozpětí bylo tudíž stanoveno na základě rozpětí vyvážejících výrobců zařazených do vzorku.
- (172) Na tomto základě činí konečné dumpingové rozpětí spolupracujících vyvážejících výrobců, kteří nebyli zařazeni do vzorku, 26,6 %.
- (173) Pro všechny ostatní vyvážející výrobce v Indonésii stanovila Komise dumpingové rozpětí na základě dostupných údajů v souladu s článkem 18 základního nařízení. Za tímto účelem Komise určila úroveň spolupráce ze strany vyvážejících výrobců. Úroveň spolupráce je objem vývozu spolupracujících vyvážejících výrobců do Unie vyjádřený jako podíl celkového dovozu z dotčené země do Unie v období šetření, který byl stanoven na základě metodiky vysvětlené ve 195. bodě odůvodnění.
- (174) Úroveň spolupráce byla v tomto případě vysoká, neboť vývoz spolupracujících vyvážejících výrobců během období šetření pokrýval celkový objem dovozu. Na základě toho Komise rozhodla, že stanoví dumpingové rozpětí pro nespupracující vyvážející výrobce na úrovni společnosti zařazené do vzorku s nejvyšším dumpingovým rozpětím.
- (175) Konečná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením činí:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí
P.T. Musim Mas	46,4 %
P.T. Wilmar Nabati Indonesia	15,2 %
Ostatní spolupracující společnosti	26,6 %
Všechny ostatní společnosti	46,4 %

- (176) Skupina Greven ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací tvrdila, že Komise nebyla dostatečně transparentní při výpočtu dumpingových rozpětí a že by v dané souvislosti měla zveřejnit více informací.
- (177) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Metodika výpočtu je plně vysvětlena ve 129. až 175. bodě odůvodnění. Komise však nemůže sdělit ostatním zúčastněným stranám výpočty jednotlivých dumpingových rozpětí vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, protože tyto výpočty obsahují důvěrné informace. Komise sdělila podrobnosti o výpočtech vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku, kteří se mohli v tomto ohledu vyjádřit. Komise se těmito připomínkami zabývala ve 147. až 168. bodě odůvodnění a v náležitých případech výpočty revidovala. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (178) Skupina Greven rovněž tvrdila, že vysoký rozdíl mezi dumpingovými rozpětími dvou vyvážejících výrobců zařazených do vzorku se nezdá být přiměřený.
- (179) Dumpingová rozpětí těchto dvou vyvážejících výrobců zařazených do vzorku byla vypočtena na základě jejich vlastních údajů o prodeji a nákladech, které byly ověřeny při inspekci na místě v jejich prostorách. Skutečnost, že u jednoho vyvážejícího vývozce bylo dumpingové rozpětí vyšší než u druhého, je irelevantní. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

4. ÚJMA

4.1. Definice výrobního odvětví Unie a výroba v Unii

- (180) Z šetření vyplynulo, že v období šetření vyrábělo obdobný výrobek patnáct výrobců v Unii. Tito výrobci tvoří „výrobní odvětví Unie“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 základního nařízení.
- (181) Celková výroba v Unii během období šetření byla stanovena na přibližně 872 000 tun. Komise tento údaj stanovila na základě makrodat obsažených v dotazníku, jež poskytla CUTFA. Výrobci v Unii zařazení do vzorku představovali přibližně 61 % celkové výroby obdobného výrobku v Unii.
- (182) Společnost Wilmar a skupina Musim Mas tvrdily, že někteří výrobci v Unii by měli být z definice výrobního odvětví Unie vyloučeni kvůli spojení s indonéskými a malajskými výrobci dotčeného výrobku. Společnost Wilmar a skupina Musim Mas zejména uvedly, že společnost KLK, výrobce v Unii zařazený do vzorku, je součástí malajské skupiny, která je ve spojení s výrobcem mastných kyselin v Indonésii. Společnost Wilmar a skupina Musim Mas rovněž uvedly, že společnost Oleon je ve spojení s malajským výrobcem mastných kyselin Oleon Asia-Pacific Sdn Bhd a Oleon Port Klang Sdn Bhd, který vyváží do Unie a konkuruje dovozu z Indonésie. O přezkoumání tohoto tvrzení požádala Komisi rovněž indonéská vláda.
- (183) Z posouzení výše uvedeného tvrzení vyplynulo, že společnost KLK dovážela z Indonésie omezené množství mastných kyselin a že méně než 5 % jejího prodeje v Unii představoval další prodej dovážených výrobků. Skutečnost, že společnost Oleon je ve spojení se společností v Malajsii, není pro toto šetření relevantní, protože šetření se týká dovozu z Indonésie. Komise proto neshledala důvody pro vyloučení této společnosti z definice výrobního odvětví Unie, a to ani z důvodu, že je dovozcem mastných kyselin, ani z důvodu jejího spojení se společnostmi v Indonésii nebo Malajsii.
- (184) Společnost Wilmar rovněž tvrdila, že společnost Temix International – Temix Oleo je součástí stejné skupiny společností jako P.T. Sinar Mas Agro Resources and Technology Tbk, což je indonéský vyvážející výrobce. Společnost Golden Agri Resources Ltd držela podíl 92 % ve společnosti P.T. Sinar Mas a 25 % ve společnosti Temix Oleo S.r.l. Společnost Wilmar proto tvrdila, že na základě tohoto vztahu by společnost Temix Oleo S.r.l. měla být vyňata z definice výrobního odvětví Unie.
- (185) Je však třeba poznamenat, že společnost Temix International – Temix Oleo není výrobcem zařazeným do vzorku a údaje vztahující se k této společnosti jsou použity pouze ke zjištění makroekonomických trendů, např. objemu prodeje a výroby. Jelikož tyto údaje nemohou být zkresleny spojením s určitým vyvážejícím výrobcem, nebylo považováno za vhodné tuto záležitost dále zkoumat.

4.2. Spotřeba v Unii

- (186) Komise stanovila spotřebu v Unii na základě ověřených údajů výrobního odvětví Unie, které poskytla CUTFA a které se týkaly prodeje na volném trhu EU a převodů pro vlastní spotřebu všech patnácti výrobců zahrnutých do definice výrobního odvětví Unie. Objem dovozu ze všech zemí byl získán z Eurostatu.
- (187) Mastné kyseliny se běžně prodávají na volném trhu, ale mohou se také používat jako meziprodukt pro výrobu navazujících výrobků. Komise zjistila, že přibližně 11 % produkce obdobného výrobku výrobců v Unii bylo určeno k využití pro vlastní spotřebu. Toto množství bylo jednoduše převedeno (bez fakturace) a/nebo dodáno za převodní ceny v rámci stejné společnosti nebo skupin společností pro další následné zpracování.

- (188) Aby byl obraz výrobního odvětví Unie co nejuplněnější, získala Komise údaje o celé výrobní činnosti a stanovila výrobu určenou k využití pro vlastní spotřebu a pro volný trh.
- (189) Z níže uvedených tabulek 1 vyplývá, že pouze malá část celkové výroby výrobního odvětví Unie byla v posuzovaném období určena k využití pro vlastní spotřebu. Ukazuje také, že trh vlastní spotřeby byl v tomto období stabilní, a to na úrovni přibližně 8 % spotřeby. Pro úplnost a kde je to vhodné, jsou uvedeny údaje o malém trhu vlastní spotřeby, které jsou analyzovány odděleně v rámci celkového hodnocení příslušného ukazatele újmy. U ostatních ukazatelů, jako je výroba, kapacita, produktivita, zaměstnanost a mzdy, se níže uvedené údaje týkají celé činnosti a oddělení údajů nebylo považováno za nutné.
- (190) Spotřeba v Unii se vyvíjela takto:

Tabulka 1

Spotřeba v Unii v tunách

	2018	2019	2020	Období šetření
Celková spotřeba v Unii	1 278 072	1 295 034	1 240 681	1 219 265
<i>Index</i>	100	101	97	95
Trh vlastní spotřeby	92 607	92 409	87 133	94 575
<i>Index</i>	100	100	94	102
Spotřeba na volném trhu	1 185 465	1 202 625	1 153 549	1 124 691
<i>Index</i>	100	101	97	95

Zdroj: CUTFA a Eurostat

- (191) Spotřeba na volném trhu v Unii se během posuzovaného období snížila o 5 %. Podrobná analýza dokládá, že se mezi lety 2018 a 2019 trh v Unii zvýšil o 1 % z přibližně 1,19 na 1,20 milionu tun a v roce 2020 klesl o 4 % na přibližně 1,15 milionu tun. V období šetření se spotřeba na volném trhu snížila o další 2,5 % a dosáhla 1,12 milionu tun.
- (192) Kolísání a celkový pokles v posuzovaném období byly způsobeny vývojem v některých odvětvích uživatelů, jako je péče o domácnost, často v důsledku faktorů souvisejících s pandemií COVID-19 zejména v roce 2020 a v období šetření. Kromě tohoto dočasného jevu se výrobci v Unii domnívali, že poptávka po mastných kyselinách na trhu Unie je obecně stabilní.
- (193) Trendy a vývoj na celkovém trhu (tj. včetně využití pro vlastní spotřebu) byly velmi podobné těm, které byly pozorovány na volném trhu.
- (194) Vývoj na trhu vlastní spotřeby je uveden a analyzován v tabulce 5 níže.

4.3. Důvod z dotčené země**4.3.1. Objem dovozu z dotčené země a jeho podíl na trhu**

- (195) Objem dovozu stanovila Komise na základě údajů Eurostatu shromážděných pro kódy KN a Taric uvedené v oznámení o zahájení řízení. Aby bylo možné získat spolehlivé údaje o dovozu dotčeného výrobku, byly dostupné údaje o dovozu upraveny, protože ne všechny kódy se plně vztahovaly k dotčenému výrobku. U dovozních kódů částečně souvisejících s dotčeným výrobkem byl procentní podíl získán z kódů Taric stanovených ke dni oznámení o zahájení řízení. Údaje se týkaly období od prosince 2021 do dubna 2022. U těchto kódů byl vypočten procentní podíl jak pro dovoz z Indonésie, tak pro dovoz ze třetích zemí. U všech zemí byla použita další 2 % srážka z objemu dovozu s cílem pokrýt dovoz, který byl zaznamenán pod příslušnými kódy, ale u něhož byla hodnota stupně štetění nižší než 97 %. Hodnota 2 % byla vypočtena na základě odpovědí spolupracujících vyvážejících výrobců na formulář pro výběr vzorku, kteří své odpovědi na formulář pro výběr vzorku revidovali poté, co Komise vyjasnila definici výrobku, jak je uvedeno v 71. bodě odůvodnění.
- (196) Výše uvedená metodika výpočtu dovozu byla popsána v poznámce ke spisu ze dne 2. června 2022 a zúčastněné strany měly možnost se k ní vyjádřit. Objem dovozu nezahrnuje mastnou kyselinu, jež byla vyloučena z definice výrobku, který je předmětem šetření.

- (197) K poznámce se vyjádřilo několik zúčastněných stran, které však nevznesly námitky proti metodice jako takové, ani nenavrhlly alternativní metodiku, která by spolehlivě stanovila objem dovozu mastných kyselin, jichž se šetření týká.
- (198) CUTFA navrhla, že úprava ve výši 2 % není vhodná, a tvrdila, že metodika Komise založená na procentních podílech již zohledňuje mastné kyseliny s hodnotou stupně štěpení nejméně 97 %.
- (199) Komise konstatovala, že přinejmenším do konce dubna 2022 popis kódů uvedených v podnětu nezahrnoval kritérium stupně štěpení. Návrh na upuštění od 2 % úpravy proto není odůvodněný a nelze ho přijmout.
- (200) Podíl dovozu ze všech třetích zemí na trhu byl stanoven na základě celkového dovozu zjištěného pro každou zemi a porovnán se spotřebou na volném trhu uvedenou v tabulce 1 výše.
- (201) Dovoz do Unie z dotčené země se vyvíjel takto:

Tabulka 2

Objem dovozu (v tunách) a podíl na trhu

	2018	2019	2020	Období šetření
Objem dovozu z dotčené země (v tunách)	202 755	228 139	231 243	228 156
<i>Index</i>	100	113	114	113
Podíl na volném trhu (%)	17,1	19,0	20,0	20,3
<i>Index</i>	100	111	117	119

Zdroj: Eurostat a CUTFA

- (202) Objem dumpingového dovozu z dotčené země se v posuzovaném období zvýšil z přibližně 203 000 tun na přibližně 228 000 tun, což představuje celkový nárůst o 13 %. V roce 2019 se množství dovozu zvýšilo o 11 %, ale poté zůstalo stabilní na úrovni přibližně 230 000 tun. Informace shromážděné během šetření naznačují, že někteří vyvážející výrobci měli problémy související s pandemií COVID-19, včetně problémů v dodavatelském řetězci (viz zejména 266. bod odůvodnění).
- (203) Podíl tohoto dovozu na trhu se nicméně ve všech letech zvýšil, a to ze 17,1 % na 20,3 % v posuzovaném období, což představuje celkový nárůst o 3,2 procentního bodu nebo o 19 %.

4.3.2. *Ceny dovozu z dotčené země a cenové podbízení/stlačení cen*

- (204) Ceny dovozu stanovila Komise na základě údajů Eurostatu. Příslušný dovoz byl určen s použitím metodiky vysvětlené ve 195. bodě odůvodnění. Tyto údaje byly porovnány s údaji vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, které potvrdily stejné trendy.
- (205) Vážená průměrná cena dovozu z dotčené země do Unie se vyvíjela takto:

Tabulka 3

Dovozní ceny (v EUR za tunu)

	2018	2019	2020	Období šetření
Indonésie	912	765	805	1 023
<i>Index</i>	100	84	88	112

Zdroj: Eurostat

- (206) Dovožní ceny z Indonésie se v posuzovaném období zvýšily z 912 na 1 023 EUR za tunu, což představuje nárůst o 12 %. Od roku 2018 do roku 2020 klesly ceny o 12 %, ale poté od roku 2020 do období šetření vzrostly o 27 %. Tento vývoj je třeba posuzovat s ohledem na celosvětový růst cen surovin v tomto období, který je hlavním důvodem zvýšení nákladů. Jak vyplývá z tabulky 7, tento růst cen surovin byl hlavní příčinou zvyšování cen v Unii. Podobně se v období šetření zvýšily v porovnání s rokem 2020 i jednotkové výrobní ceny indonéských vývozců v důsledku rostoucích cen jejich surovin.
- (207) Cenové podbízení během období šetření zjistila Komise porovnáním:
- i) váženého průměru prodejních cen jednotlivých typů výrobku výrobců v Unii zařazených do vzorku účtovacích odběratelům, kteří nejsou ve spojení, na trhu Unie a upravených na úroveň ceny ze závodu
 - ii) a odpovídajících vážených průměrných cen jednotlivých typů výrobku indonéských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, které byly účtovány prvnímu nezávislému odběrateli na trhu Unie, stanovených na základě cen CIF (zahrnujících náklady, pojištění a přepravu zboží), s příslušnou úpravou o náklady na celní odbavení a náklady po dovozu.
- (208) Pokud byl prodej od indonéských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku prvnímu nezávislému odběrateli na trhu Unie uskutečněn prostřednictvím prodejní společnosti ve spojení se sídlem v Unii, byla dovozní cena stanovena na základě cen CIF s úpravou prodejní ceny prvnímu nezávislému odběrateli. Byly zohledněny všechny náklady vzniklé mezi dovozem a dalším prodejem, včetně prodejních, správních a režijních nákladů dovozce ve spojení a ziskové marže stanovené ve 143. bodě odůvodnění, přičemž byl obdobně použit čl. 2 odst. 9 základního nařízení.
- (209) Cenové srovnání bylo provedeno u jednotlivých typů transakcí na stejné obchodní úrovni, v případě potřeby s náležitou úpravou a po odečtení rabatů a slev. Výsledek srovnání byl vyjádřen jako procentní podíl obratu výrobců v Unii zařazených do vzorku v období šetření. Srovnání ukázalo, že vážené průměrné rozpětí cenového podbízení činí více než 20 %. Skutečné vypočtené údaje zde nejsou z důvodu zachování důvěrnosti uvedeny (protože vycházejí pouze ze dvou společností), ale byly sděleny dotčeným spolupracujícím vyvážejícím výrobcům a pohybují se v rozmezí od 11 % do 29 %. Výrobci v Unii zařazení do vzorku prodávali pouze přímo nezávislým zákazníkům bez prodejních subjektů ve spojení. Jeden vyvážející výrobce zařazený do vzorku prodával rovněž přímo nezávislým odběratelům v Unii, a to bez účasti prodejních subjektů v Unii, které jsou s ním ve spojení. U dalšího vyvážejícího výrobce se většina jeho prodeje uskutečnila prostřednictvím prodejního subjektu ve spojení v Unii. Existenci významného cenového podbízení nezpochybnila žádná zúčastněná strana.
- (210) Komise dále zvážila další cenové dopady, zejména existenci výrazného poklesu cen. Již na počátku posuzovaného období byly prodejní ceny a ziskovost výrobního odvětví Unie nízké (viz údaje o ziskovosti v tabulce 10). V roce 2019 bylo výrobní odvětví Unie nuceno dále snížit ceny, čímž mu vznikly ztráty. Pokud však jde o dumpingový dovoz, který vykázal největší nárůst v roce 2019 a zůstal na vysoké úrovni v roce 2020 a v období šetření, bylo by výrobní odvětví Unie v letech 2019 a 2020 pravděpodobně schopno udržet své ceny alespoň na úrovni potřebné k prodeji beze ztrát. V roce 2020 a v období šetření se prodejní ceny výrobního odvětví Unie zvýšily (souběžně se zvýšením výrobních nákladů), ale opět na úrovni, která vedla ke ztrátám v roce 2020 a pouze k nepatrné ziskovosti v období šetření. Výrobci v Unii mezi lety 2019 a obdobím šetření trvale ztráceli podíl na trhu. Dumpingový dovoz tak mohl způsobit výrazný cenový tlak na prodej výrobního odvětví Unie a bránit výrobcům v Unii zvýšit ceny s cílem přizpůsobit se růstu nákladů způsobem, který by jim umožnil dosáhnout přiměřeného zisku.

4.4. Hospodářská situace výrobního odvětví Unie

4.4.1. Obecné poznámky

- (211) V souladu s čl. 3 odst. 5 základního nařízení byly v rámci posouzení účinků dumpingového dovozu na výrobní odvětví Unie vyhodnoceny všechny hospodářské ukazatele, které ovlivňovaly stav výrobního odvětví Unie v průběhu posuzovaného období.
- (212) Pro účely stanovení újmy Komise rozlišovala mezi makroekonomickými a mikroekonomickými ukazateli újmy. Makroekonomické ukazatele posuzovala Komise na základě údajů obsažených v makroekonomickém dotazníku, který poskytla CUTFA. Údaje se týkaly všech výrobců v Unii. Mikroekonomické ukazatele Komise posoudila na základě údajů obsažených v odpovědích na dotazník od čtyř výrobců v Unii zařazených do vzorku. Oba soubory údajů byly shledány jako reprezentativní pro hospodářskou situaci výrobního odvětví Unie.

- (213) Makroekonomické ukazatele vypracovala CUTFA na základě zprávy společnosti LMC International Ltd. ⁽³⁶⁾, nezávislé společnosti provádějící průzkum trhu v odvětvích zemědělství a zemědělského podnikání, včetně oleochemických produktů, jako jsou mastné kyseliny (dále jen „údaje ze zprávy“). Údaje ze zprávy mají širší rozsah než mastné kyseliny, na které se vztahuje toto šetření, a jsou široce využívány v tukovém průmyslu. K rozlišení obdobného výrobku od jiných výrobků použila CUTFA dodatečné informace o množství použitých surovin, přičemž vycházela ze skutečnosti, že obdobný výrobek byl vyroben pouze ze specifických surovin, jako je palmový olej, olej z palmových jader nebo lůj. Výrobky, které nejsou předmětem šetření, používají jiné suroviny, například řepkový nebo sójový olej. Pomocí této metodiky bylo možné zjistit množství výroby a prodeje výrobku, který je předmětem šetření, i ostatních výrobků. Údaje ze zprávy byly k dispozici za období 2018–2020. Údaje za období šetření byly odhadnuty poměrně na základě vývoje výroby a prodeje společností, které poskytly své údaje přímo CUTFA. Údaje pro další níže uvedené ukazatele byly rovněž stanoveny na základě údajů těchto společností. Výpočty provedené CUTFA byly ověřeny a makrodata byla porovnána s údaji shromážděnými Komisí od výrobců v Unii zařazených do vzorku, kteří představují 61 % celkové výroby v Unii.
- (214) Společnost Wilmar se dotazovala, proč jsou makrodata předložená CUTFA objemově nižší než údaje ze zprávy, která je tukovému průmyslu široce dostupná.
- (215) Důvodem byly nezbytné úpravy, vysvětlené ve 213. bodě odůvodnění, které CUTFA provedla za účelem vyloučení výrobků z definice výrobku.
- (216) Makroekonomickými ukazateli jsou: výroba, výrobní kapacita, využití kapacity, objem prodeje, podíl na trhu, růst, zaměstnanost, produktivita, výše dumpingového rozpětí a překonání účinků dřívějšího dumpingu.
- (217) Zdrojem údajů o mikroekonomických ukazatelích byli čtyři výrobci zařazení do vzorku.
- (218) Mikroekonomickými ukazateli jsou: průměrné jednotkové ceny, jednotkové výrobní náklady, náklady práce, stav zásob, ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost opatřit si kapitál.

4.4.2. Makroekonomické ukazatele

4.4.2.1. Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

- (219) Celková výroba v Unii, výrobní kapacita a využití kapacity se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 4

Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

	2018	2019	2020	Období šetření
Objem výroby (v tunách)	936 063	924 837	862 055	872 185
<i>Index</i>	100	99	92	93
Výrobní kapacita (v tunách)	1 161 964	1 134 616	1 097 798	1 118 314
<i>Index</i>	100	98	94	96
Využití kapacity (%)	80,6	81,5	78,5	78,0
<i>Index</i>	100	101	97	97

Zdroj: CUTFA

- (220) Z důvodů efektivity je výroba výrobku, který je předmětem šetření, v Unii plánována na 24 hodin denně s výjimkou období běžné údržby. V některých případech a v určitém rozsahu však šetření ukázalo, že ve stejných výrobních zařízeních lze vyrábět i jiné výrobky. Výroba probíhá na základě objednávek. Z tabulky 4 vyplývá, že volná kapacita činí každoročně přibližně 20 %.

⁽³⁶⁾ <https://www.lmc.co.uk/oleochemicals/>

- (221) Během posuzovaného období se objem výroby výrobního odvětví Unie snížil o 7 %. Z podrobné analýzy vyplývá, že k poklesu výroby došlo především v roce 2020.
- (222) Výrobní kapacita Unie byla vypočtena na základě dlouhodobě dosažitelné maximální výroby s přihlédnutím k údržbě. Během posuzovaného období se výrobní kapacita Unie snížila o 4 %. Tento pokles odráží přesun kapacity na jiné produkty z důvodu snížení objednávek mastných kyselin. Výrobní odvětví Unie však nebylo schopno plně nahradit výrobu mastných kyselin jinými výrobky.
- (223) Využití kapacity v Unii se během posuzovaného období snížilo o 3 %, a to i přes snížení výrobní kapacity o 4 %.

4.4.2.2. Objem prodeje a podíl na trhu

- (224) Objem prodeje a podíl výrobního odvětví Unie na trhu se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 5

Objem prodeje a podíl na trhu

	2018	2019	2020	Období šetření
Celkový objem prodeje na trhu Unie včetně využití pro vlastní spotřebu (v tunách)	947 561	943 413	875 893	862 863
<i>Index</i>	100	100	92	91
Podíl na trhu (včetně využití pro vlastní spotřebu) (%)	74,1	72,8	70,6	70,8
<i>Index</i>	100	98	95	95
Využití pro vlastní spotřebu	92 607	92 409	87 133	94 575
<i>Index</i>	100	100	94	102
Využití pro vlastní spotřebu jako % celkového prodeje na trhu (%)	9,8	9,8	9,9	11,0
<i>Index</i>	100	100	102	112
Prodej na volném trhu	854 953	851 004	788 760	768 288
<i>Index</i>	100	100	92	90
Tržní podíl prodeje na volném trhu (%)	72,1	70,8	68,4	68,3
<i>Index</i>	100	98	95	95

Zdroj: CUTFA

- (225) Vývoj prodeje výrobního odvětví Unie (včetně použití pro vlastní spotřebu) byl v posuzovaném období obdobný jako vývoj výroby. Je tomu tak proto, že výroba v tomto odvětví se řídí prodejními objednávkami. Skladovací prostory jsou obvykle omezené a zásoby hotových výrobků se mohou časem zhoršit v kvalitě nebo přestat odpovídat specifikacím. Proto jsou zásoby obvykle udržovány ve velmi nízkých objemech.

- (226) Během posuzovaného období se celkový objem prodeje výrobního odvětví Unie snížil o 9 %.
- (227) Objem prodeje na volném trhu v Unii se v posuzovaném období snížil o 10 %. V letech 2018 až 2019 byl objem prodeje v Unii stabilní. Od roku 2019 do období šetření se však tento objem snížil o 10 %.
- (228) Trh vlastní spotřeby výrobního odvětví Unie (vyjádřený jako procentní podíl z celkového prodeje v Unii včetně použití pro vlastní spotřebu) činil v posuzovaném období asi 10–11 %.
- (229) Podíl prodeje na volném trhu v Unii se v daném období snížil ze 72,1 % na 68,3 %, což představuje pokles o 3,9 procentního bodu neboli o 5 %.

Růst

- (230) Vzhledem k tomu, že výrobní odvětví Unie v posuzovaném období zaznamenalo snížení podílu na trhu o 5 % a jeho prodej na volném trhu klesl o 10 %, je zřejmé, že nedošlo k žádnému růstu, ale spíše se jednalo o období poklesu jak v absolutních číslech, tak v souvislosti se spotřebou na volném trhu.

4.4.2.3. Zaměstnanost a produktivita

- (231) Zaměstnanost a produktivita se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 6

Zaměstnanost a produktivita

	2018	2019	2020	Období šetření
Počet zaměstnanců (v ekvivalen-tech plného pracovního úvazku – FTE)	945	914	952	898
<i>Index</i>	100	97	101	95
Produktivita (v tunách na zaměstnance)	990	1 012	906	971
<i>Index</i>	100	102	91	98

Zdroj: CUTFA

- (232) Zaměstnanost ve výrobním odvětví Unie se na základě ekvivalentu plného pracovního úvazku (FTE) v posuzovaném období snížila o 5 %.
- (233) Produktivita vyjádřená v tunách na zaměstnance se v roce 2020 snížila, ale celkově zůstávala v posuzovaném období do značné míry stabilní.

4.4.2.4. Rozsah dumpingového rozpětí a překonání účinků dřívějšího dumpingu

- (234) Všechna dumpingová rozpětí byla podstatně vyšší než nepatrná. Dopad rozsahu skutečných dumpingových rozpětí na výrobní odvětví Unie byl vzhledem k objemu a cenám dovozu z dotčené země považován za významný.
- (235) Jedná se o první antidumpingové šetření týkající se mastných kyselin. Proto nebyly k dispozici žádné údaje pro posouzení účinků případného dřívějšího dumpingu.

4.4.3. Mikroekonomické ukazatele

4.4.3.1. Ceny a činitele ovlivňující ceny

- (236) Vážené průměrné jednotkové prodejní ceny výrobců v Unii zařazených do vzorku účtované odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka 7

Prodejní ceny a jednotkové výrobní náklady v Unii

	2018	2019	2020	Období šetření
Průměrná jednotková prodejní cena na volném trhu (v EUR za tunu)	879	770	861	1 101
<i>Index</i>	100	88	98	125
Jednotkové výrobní náklady (v EUR za tunu)	856	764	861	1 056
<i>Index</i>	100	89	101	123

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku

- (237) Prodej na trhu Unie odběratelům, kteří nejsou ve spojení, byl realizován jak nezávislým obchodníkům, tak koncovým uživatelům ve velkém počtu uživatelských odvětví. Ceny pro oba typy odběratelů a pro různá odvětví byly stanoveny stejným způsobem a na podobné úrovni.
- (238) Prodejní ceny na trhu Unie stranám, které nejsou ve spojení (na volném trhu), se v posuzovaném období zvýšily z 879 EUR/t na 1 101 EUR/t, což představuje nárůst o 25 %. V roce 2019 tyto prodejní ceny klesly o 12 %, ale v roce 2020 vzrostly o 12 % a v období šetření o 28 %.
- (239) Tento zjevně pozitivní trend je třeba vnímat v kontextu významného nárůstu nákladů na suroviny. Během období šetření představovaly tyto náklady více než 70 % úplných jednotkových výrobních nákladů. Tyto jednotkové výrobní náklady se v posuzovaném období zvýšily o 23 %, a to podobným tempem jako nárůst průměrných prodejních cen na volném trhu Unie.

4.4.3.2. Náklady práce

- (240) Průměrné náklady práce u výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 8

Průměrné náklady práce na jednoho zaměstnance

	2018	2019	2020	Období šetření
Průměrné náklady práce na jednoho zaměstnance (v EUR)	81 344	85 487	89 010	87 188
<i>Index</i>	100	105	109	108

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku

- (241) Průměrné náklady práce na jednoho zaměstnance se v posuzovaném období zvýšily o 8 %. Vývoj mezd byl projednáván s odbory a ostatní náklady související se zaměstnanci stanovovaly vnitrostátní správy.

4.4.3.3. Zásoby

(242) Stav zásob výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 9

Zásoby

	2018	2019	2020	Období šetření
Konečný stav zásob (v tunách)	21 784	23 066	23 708	19 013
<i>Index</i>	100	106	109	87
Konečný stav zásob vyjádřený jako procento výroby	3,8	4,1	4,5	3,6
<i>Index</i>	100	108	116	93

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku

(243) Zásoby výrobců v Unii zařazených do vzorku se během posuzovaného období snížily o 23 %. Ovšem konečný stav zásob vyjádřený jako procento výroby byl během tohoto období nízký. Jak je uvedeno v 225. bodě odůvodnění, je tomu tak proto, že odvětví mastných kyselin obecně funguje na základě výroby na objednávku a stav zásob se udržuje na nízké úrovni, protože se může zhoršit jejich kvalita nebo změnit specifikace. Tento ukazatel je proto v rámci celkové analýzy újmy méně významný.

4.4.3.4. Ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost opatřit si kapitál

(244) Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 10

Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic

	2018	2019	2020	Období šetření
Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (v % obratu z prodeje)	1,9	- 0,5	- 2,1	2,5
<i>Index</i>	100	- 27	- 108	128
Peněžní tok (v EUR)	27 037 404	12 370 885	- 1 239 176	22 774 816
<i>Index</i>	100	46	- 5	84
Investice (v EUR)	7 394 509	11 769 077	10 473 680	8 531 863
<i>Index</i>	100	159	142	115
Návratnost investic (%)	9,0	0,6	- 4,4	12,1
<i>Index</i>	100	7	- 48	134

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku

(245) Komise stanovila ziskovost výrobců v Unii zařazených do vzorku tak, že čistý zisk před zdaněním z prodeje obdobného výrobku odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, vyjádřila jako procentní podíl z obratu tohoto prodeje. Ziskovost výrobců zařazených do vzorku zůstala po celé posuzované období nízká, konkrétně pod 3 %, a dokonce se snížila z 1,9 % v roce 2018 na - 2,1 % v roce 2020. V období šetření se ziskovost zvýšila na 2,5 %, i když zůstala na nízké úrovni. Mírné oživení v období šetření bylo způsobeno tím, že odběratelé na trhu Unie s větší pravděpodobností akceptovali zvýšení cen od výrobců v Unii, neboť vyvážející výrobci byli postiženi krizí dodavatelského řetězce v souvislosti s pandemií COVID-19.

(246) Vývoj ziskovosti ve spojení s prodejními cenami a výrobními náklady uvedenými v tabulce 7 a nízké ceny indonéského dovozu svědčí o výrazném stlačování cen. Výrobní odvětví Unie nebylo schopno zvýšit ceny tak, aby dostatečně zohledňovaly nárůst nákladů a aby bylo možné prodávat s přiměřeným ziskem. To znamenalo, že

ziskovost výrobního odvětví Unie zůstala nízká po celé posuzované období, kdy indonéský dumpingový dovoz již začal vykazovat vysokou míru pronikání (17,1 % podíl na trhu) a dokázal zvýšit svůj objem o 22 % a dosáhnout podílu na trhu ve výši 20,3 %, jak ukazuje tabulka 2. Navíc i přes výrazné zvýšení cen surovin se průměrná cena tohoto dovozu zvýšila pouze o 12 %, jak ukazuje tabulka 3. Ve stejném období se ceny výrobního odvětví Unie musely jen k pokrytí nákladů zvýšit o 25 %. Jak je rovněž vyvozeno v 210. bodě odůvodnění, již od počátku posuzovaného období existoval soustavný tlak dovozu z Indonésie (jak z hlediska trvale vysokého objemu, tak z hlediska nízkých cen). Indonéské ceny byly totiž od roku 2019 a možná i dříve trvale nižší než ceny výrobního odvětví Unie (viz 302. bod odůvodnění). To vedlo ke snížené a nedostatečné úrovni zisku v průběhu posuzovaného období, a zejména v období šetření.

- (247) Společnost Wilmar se vyjádřila v tom smyslu, že stlačování cen neexistovalo, její závěr však vycházel z indexovaných trendů, a nikoli ze skutečné míry ziskovosti výrobců v Unii.
- (248) Komise shledala, že závěry, k nimž dospěla společnost Wilmar, jsou nesprávné, protože společnost nezohlednila pronikání dumpingového dovozu během celého posuzovaného období a z toho vyplývající nízkou úroveň ziskovosti výrobního odvětví Unie. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (249) Skupina Musim Mas předložila výroční zprávy dvou výrobců v Unii a tvrdila, že informace v nich obsažené, zejména ukazatele ziskovosti během období šetření, prokazují, že těmto společností nevznikla újma.
- (250) Komise v tomto ohledu poznamenává, že rozsah těchto zpráv je podstatně širší než podnikání obou výrobců v Unii související s výrobkem, který je předmětem šetření. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (251) Čistý peněžní tok představuje schopnost výrobců v Unii financovat svou činnost z vlastních zdrojů. Trend čistého peněžního toku se vyvíjel podobně jako zisk z obrátu, v letech 2019 a 2020 klesal a v období šetření zaznamenal mírný růst. Celkově vykazoval peněžní tok v posuzovaném období záporný trend, snížil se o 16 %.
- (252) Návratnost investic je zisk vyjádřený v procentech ve vztahu k čisté účetní hodnotě investic. Trend návratnosti investic se rovněž vyvíjel podobně jako zisk z obrátu, v letech 2019 a 2020 letech klesal a v období šetření zaznamenal mírný růst.
- (253) Výrobci v Unii zařazení do vzorku během posuzovaného období i nadále investovali, což prokazují výše uvedené údaje o investicích. Investice se pohybovaly mezi 7 a 12 miliony EUR ročně a jejich cílem bylo především zvýšení efektivity a údržba stávajících zařízení. Výrobní odvětví Unie obsluhuje různorodou zákaznickou základnu, jejíž požadavky se neustále vyvíjejí. Výrobní odvětví Unie musí zůstat flexibilní a schopné vyrábět takový sortiment a množství výrobků, které může nabídnout trhu. Tyto investice jsou ohroženy klesající schopností opatřit si kapitál.
- (254) Šetření rovněž ukázalo, že další investice určené na zvýšení kapacity neproběhly v posuzovaném období podle plánu. Ačkoli jsou tyto investice nezbytné pro zajištění dlouhodobé perspektivy odvětví, všechny společnosti zařazené do vzorku, včetně těch, které jsou součástí větších skupin, musely v tomto období investice odložit. Nedostatečná úroveň návratnosti investic rovněž ohrožuje budoucí schopnost výrobního odvětví Unie opatřovat si kapitál, a tedy i jeho přežití ve střednědobé a dlouhodobé perspektivě.

4.4.4. Závěr ohledně újmy

- (255) Vývoj zásob a využití pro vlastní spotřebu vykazaly v posuzovaném období mírné zlepšení. Nárůst využití pro vlastní spotřebu se omezil na 2 % a stavy zásob se snížily. Šetření ukázalo, že využití pro vlastní spotřebu není přímo ovlivněno dumpingovým dovozem a že stav zásob je pro výrobní odvětví mastných kyselin, které pracuje hlavně na základě objednávek, méně relevantním ukazatelem. To znamená, že tyto faktory nejsou při analýze újmy klíčovými faktory.
- (256) Některé další ukazatele, například prodejní ceny, ziskovost, návratnost investic a investice, vykazovaly v posuzovaném období zjevně pozitivní trend. Z šetření však vyplynulo, že pozitivní vývoj prodejních cen souvisel s vývojem cen surovin, které v tomto období výrazně vzrostly. Ani mírné zlepšení ziskovosti a návratnosti investic nic nezměnilo na tom, že výkonnost v posuzovaném období zůstávala na úrovni, která nepostačovala k zajištění životaschopnosti výrobního odvětví Unie ve střednědobém a dlouhodobém výhledu (viz též 266. až 269. bod odůvodnění).
- (257) Ve skutečnosti je nízká ziskovost v kombinaci s vývojem prodejních cen a výrobních nákladů jasným důkazem stlačování cen. Konkrétně v průběhu celého posuzovaného období, kdy dumpingový dovoz zůstal na zvýšené úrovni a vykazoval nízké ceny, nebylo výrobní odvětví Unie schopno zvýšit ceny na úroveň, která by mu umožňovala pokrýt náklady a dosáhnout cílového ziskového rozpětí (6 %).

- (258) Přestože výrobní odvětví Unie udržovalo investice na co nejvyšší úrovni, aby si zachovalo efektivitu, bylo zřejmé, že v posuzovaném období, a zejména v období šetření, nepřinášelo dostatečné zisky, které by podpořily investice do rozvoje jeho podniků. Ke zhoršení hospodářské situace výrobního odvětví Unie došlo na trhu s relativně stabilní spotřebou (pokles spotřeby v roce 2020 a v období šetření byl do značné míry dočasný kvůli dopadu pandemie COVID-19). Podíl výrobního odvětví Unie na trhu se v posuzovaném období snížil o 5 %, ze 72,1 % v roce 2018 na 68,3 % v období šetření.
- (259) Ačkoli újma v tomto šetření spočívala především v cenových a výkonnostních ukazatelích, jako je ziskovost a schopnost opatřit si kapitál, výrobní odvětví Unie utrpělo pokles i ve zkoumaných objemových ukazatelích. Výroba, kapacita, využití kapacity, objem prodeje a podíl na trhu Unie se v posuzovaném období snížily. Kromě toho došlo také k poklesu zaměstnanosti a produktivity, což souviselo s nižší úrovní výroby a objemu prodeje.

Připomínky po poskytnutí informací

- (260) Indonéská vláda se ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací vyjádřila k určitým ukazatelům újmy a dospěla k závěru, že výrobnímu odvětví Unie v posuzovaném období nebyla způsobena újma. Tento názor vycházel z toho, že: 1) tabulka 4 vykazuje nárůst výroby a kapacity od roku 2020 do období šetření; 2) tabulka 5 vykazuje zvýšení podílu na trhu, včetně využití pro vlastní spotřebu, od roku 2020 do období šetření; 3) tabulka 7 vykazuje zvýšení prodejní ceny v posuzovaném období, po kterém následovalo zvýšení zisku z - 2,1 % v roce 2020 na 2,5 % v období šetření; 4) tabulka 9 vykazuje snížení stavu zásob v posuzovaném období a 5) tabulka 10 vykazuje růst ziskovosti, peněžního toku a návratnosti investic od roku 2020 do období šetření. Indonéská vláda také tvrdila, že Komise svévolně použila cílový zisk ve výši 6 % bez jakéhokoli opodstatnění a že růst zisku výrobního odvětví Unie z - 2,1 % v roce 2020 na 2,5 % v období šetření byl významný, bezprecedentní a bylo ho dosaženo během pandemie COVID-19. Společnost Wilmar tvrdila, že Komise správně neanalyzovala tabulku 10, a tvrdila, že ziskovost v posuzovaném období vzrostla a byla v období šetření vysoká.
- (261) Komise nesouhlasila s tvrzením, že příslušné údaje nevykazují podstatnou újmu. Jak bylo uvedeno ve 202. bodě odůvodnění, zatímco se v posuzovaném období snížila spotřeba o 5 %, objem dovozu z Indonésie vzrostl o 13 %. Indonéskému dovozu se podařilo zvýšit svůj podíl na trhu i v tomto kontextu. Kromě toho, jak je vysvětleno ve 192. bodě odůvodnění, spotřeba v Unii je celkově stabilní⁽³⁷⁾ a očekává se, že po dočasném poklesu v roce 2020 a v období šetření, který byl způsoben faktory souvisejícími s pandemií COVID-19, dojde k jejímu oživení⁽³⁸⁾.
- (262) Podobně i pokud jde o podíl výrobního odvětví Unie na trhu, tento podíl, včetně využití pro vlastní spotřebu, se zvýšil ze 70,6 % na 70,8 %. Avšak podíl prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu, což je důležitý ukazatel, klesl z 68,4 % v roce 2020 na 68,3 % v období šetření. V průběhu celého posuzovaného období se podíl prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu neustále snižoval ze 72,1 % v roce 2018 na 70,8 % v roce 2019, na 68,4 % v roce 2020 a na 68,3 % v období šetření. Naproti tomu podíl indonéského dovozu na trhu se ve stejné době neustále zvyšoval ze 17,1 % v roce 2018 na 19,0 % v roce 2019, na 20 % v roce 2020 a na 20,3 % v období šetření.
- (263) Stejně tak i tvrzení týkající se růstu průměrné prodejní ceny je třeba vnímat v kontextu výrazného zvyšování nákladů na suroviny, jak je vysvětleno v 256. bodě odůvodnění. Jak bylo vysvětleno v 243. bodě odůvodnění, konečný stav zásob jako procento výroby zůstal v posuzovaném období dosti stabilní a výrobní odvětví fungovalo formou výroby na základě objednávek, takže stav zásob byl udržován na nízké úrovni.
- (264) Tvrzení o ukazatelích výkonnosti v tabulce 10 opomíjí celkový kontext. Například úroveň peněžního toku v posuzovaném období od roku 2018 do roku 2020 neustále klesala a v roce 2020 se dostala do záporných hodnot. V období šetření se peněžní tok zvýšil a stal se kladným, když se výrobnímu odvětví Unie podařilo zvýšit své zisky, jak je vysvětleno v 251. a 266. bodě odůvodnění. V období šetření však byl peněžní tok stále výrazně pod úrovní roku 2018. Celkově se peněžní tok snížil o 16 %.

⁽³⁷⁾ Příručka společnosti IHS Markit *Chemical economics handbook*, zveřejněná v červnu 2021: „Hlavními spotřebitelskými trhy jsou pevninská Čína, západní Evropa a Severní Amerika. Historický růst spotřeby mastných kyselin se v oblastech jejich spotřeby přiblížil růstu HDP“ (<https://ihsmarkit.com/products/natural-fatty-acids-chemical-economics-handbook.html>).

⁽³⁸⁾ Prognóza společnosti Industry ARC *Fatty Acid Market Forecast (2021–2026)*: „Kromě toho byly výroba, spotřeba, dovoz a vývoz mastných kyselin rovněž omezeny v důsledku epidemie COVID-19. Tyto mnohočetné dopady epidemie COVID-19 přetrvávaly na trhu s mastnými kyselinami i v roce 2020. Poptávka po mastných kyselinách by se však měla do konce roku 2021 zlepšit díky růstu odvětví osobní péče a péče o domácnost.“ (<http://www.industryarc.com/Report/15848/fatty-acid-market.html>).

- (265) Pokud jde o úroveň cílového zisku, měla Komise za to, že použití minimálního zisku ve výši 6 % je přiměřené. Ustanovení čl. 7 odst. 2c základního nařízení považuje 6 % za minimální úroveň ziskovosti, jakou lze očekávat za běžných podmínek hospodářské soutěže, pro výpočet rozpětí újmy. Tato úroveň byla stanovena na základě údajů o dlouhodobé ziskovosti stanovených pro výrobní odvětví v Unii. Nebyly předloženy žádné důkazy, že je taková úroveň pro předmětné průmyslové odvětví zjevně nepřiměřená (viz 268. bod odůvodnění). Toto tvrzení by proto mohlo být na tomto základě zamítnuto.
- (266) Komise nicméně konstatovala, že zisk výrobního odvětví Unie byl v roce 2018 (1,9 %) a v období šetření (2,5 %) jen těsně nad hranicí rentability, a v letech 2019 a 2020 byl záporný (–0,5 %, respektive –2,1 %). Kladnou úroveň dosaženou v roce 2021, která zahrnuje devět měsíců období šetření, je navíc třeba vnímat v kontextu značného narušení dodavatelských řetězců na trhu vyplývajícího z pandemie COVID-19, které závažně ovlivnilo indonéský vývoz do Unie. Dodávkám mastných kyselin do Unie bránilo zpoždění plavidel z Asie, vyvolané nedostatkem nákladních lodí, tankerů a pracovníků zapříčiněným pandemií COVID-19, a v důsledku toho i extrémní nárůst nákladů na přepravu⁽³⁹⁾. Tato dočasná narušení ovlivnila ceny výrobního odvětví v celosvětovém měřítku, jakož i dovoz z Indonésie, který mezi rokem 2020 a obdobím šetření v absolutních hodnotách klesl. Výrobní odvětví Unie vysvětlilo, že v důsledku toho bylo schopno využít těchto specifických dočasných narušení trhu ke zvýšení cen na trhu Unie na ziskovou úroveň bez větších obětí z hlediska jeho podílu na trhu. Celkově se ziskovost výrobního odvětví Unie po celé posuzované období pohybovala kolem hranice rentability, objem dovozu z Indonésie byl značný a jeho podíl na trhu se i přes mírně klesající spotřebu výrazně zvýšil ze 17,1 % na 20,3 %. Ze všech těchto činitelů jasně vyplývá, že ziskovost výrobního odvětví Unie byla v průběhu celého posuzovaného období nepříznivě ovlivněna dumpingovým indonéským dovozem, a nejvyšší ziskovosti, ve výši 2,5 % během období šetření, bylo dosaženo v kontextu problémů s dodávkami pro indonéské vývozce, hlavně kvůli následkům pandemie COVID-19.
- (267) Ziskovost uvedená v tabulce 10 je vypočtená na základě nákladů na prodané zboží, pokud jde o mastné kyseliny vyráběné a prodávané výrobním odvětvím Unie na trhu Unie odběratelům, kteří nejsou ve spojení. Ačkoli výrobní odvětví Unie obecně vyrábí na základě objednávek, malé zásoby přesto existují, jak je uvedeno v tabulce 9. Ve výrobním odvětví s malými zásobami proto existuje malý rozdíl mezi jednotkovými výrobními náklady a jednotkovými náklady na prodané zboží. Z toho vyplývá, že i když byla v letech 2019 a 2020 průměrná jednotková prodejní cena výrobního odvětví Unie vyšší nebo stejná jako průměrné jednotkové výrobní náklady, výrobní odvětví Unie utrpělo ztráty, jak je uvedeno v tabulce 10.
- (268) Pokud jde o standardní úroveň zisku z mastných kyselin v běžných podmínkách hospodářské soutěže, indonéská vláda nevysvětlila, proč je úroveň zisku 2,5 % dosažená výrobním odvětvím v období šetření údajně dostatečná. Indonéská vláda rovněž nedoložila, jaká úroveň zisku by místo toho měla být použita, když kritizovala právně stanovenou 6 % prahovou hodnotu použitou Komisí, ani nevysvětlila údajný dopad pandemie COVID-19 na míru ziskovosti. Komise konstatovala, že ve spisu neexistují žádné jiné důkazy o úrovni minulé ziskovosti výrobního odvětví mastných kyselin za neexistence dumpingového dovozu z Indonésie, které by podporovaly tvrzení indonéské vlády, že ziskovost ve výši 2,5 % je dostatečná, nebo které by zpochybňovaly volbu 6 % míry zisku, která byla použita. Naopak, zjištění Komise byla podložena veřejně dostupnými informacemi a informacemi ve veřejně dostupném spisu. Komise konstatovala, že podle zprávy vypracované Evropskou radou chemického průmyslu (CEFIC), která se mimo jiné týká ziskovosti širšího evropského chemického průmyslu za rok 2020, činí hrubý provozní přebytek⁽⁴⁰⁾, vyjádřený jako procento obrátu v chemickém průmyslu, přibližně 11 %. Dále pak na základě statistiky shromážděné společností CSIMarket⁽⁴¹⁾ činilo v roce 2021 ziskové rozpětí odvětví výroby chemických látek před zdaněním přibližně 13 %. Skupina Greven ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací kromě toho tvrdila, že rozpětí EBIT (výnosy před úrokem a zdaněním) chemického průmyslu v Evropě v roce 2020 činily přibližně 7 % (podrobněji viz 294. bod odůvodnění). Na základě dostupných důkazů tedy Komise měla za to, že výrobní odvětví Unie v průběhu celého posuzovaného období nedosahovalo úrovně ziskovosti v souladu s běžnými podmínkami hospodářské soutěže.

⁽³⁹⁾ OFI Magazine, Strong demand forecast for oleochemicals (Prognóza silné poptávky po oleochemických látkách), 9. července 2021, <https://www.ofimagazine.com/news/strong-demand-forecast-for-oleochemicals>

⁽⁴⁰⁾ Hrubý provozní přebytek, neboli zisk, je definován jako přidaná hodnota po odečtení nákladů na zaměstnance. Je to přebytek vytvořený provozními činnostmi po kompenzaci vstupního faktoru práce. Hrubý provozní přebytek v chemickém průmyslu činí 11 % z obrátu. <https://www.francechimie.fr/media/52b/the-european-chemical-industry-facts-and-figures-2020.pdf>.

⁽⁴¹⁾ CSIMarket, Chemical Manufacturing Industry Profitability (Ziskovost odvětví výroby chemických látek) https://csimarket.com/Industry/industry_Profitability_Ratios.php?ind=101&hist=4.

- (269) A co je ještě významnější, Komise konstatovala, že, jak je vysvětleno v 253. a 254. bodě odůvodnění, investice vynaložené výrobním odvětvím Unie v posuzovaném období byly omezené a zaměřovaly se na zvýšení účinnosti a zachování bezproblémového chodu stávajících zařízení. Výrobní odvětví Unie z důvodu záporné nebo nízké úrovně ziskovosti po celé posuzované období nebylo schopno provádět potřebné investice do inovací a dosáhnout požadovaného zvýšení efektivity a produktivity, aby mohlo konkurovat na trhu. Výrobní odvětví Unie obsluhuje různorodou zákaznickou základnu, jejíž požadavky se neustále vyvíjejí. Náklady na odpisy v posuzovaném období představovaly jen přibližně 2 % výrobních nákladů. Zvýšení nákladů na odpisy po investicích na 4 % výrobních nákladů by způsobilo, že výrobní odvětví Unie by se dostalo na hranici rentability i v případě, že se mu podaří udržet vyšší ceny z období šetření, což je vysoce nepravděpodobné vzhledem k důvodům, kvůli nimž tyto ceny vzrostly v období šetření. Úroveň zisku dosažená výrobním odvětvím v průběhu posuzovaném období je proto nedostatečná k uskutečnění požadované úrovně investic, které jsou v tomto odvětví zapotřebí. Všechny tyto prvky byly v příkrém rozporu s nepodloženými tvrzeními indonéské vlády ohledně požadované úrovně ziskovosti výrobního odvětví Unie.
- (270) Konečně pak Komise konstatovala, že její analýza je úplná a komplexní, neboť pokrývá všechny čtyři roky a všechny ukazatele újmy, jež požaduje čl. 3 odst. 5 základního nařízení. Komise navíc ve své analýze využila všechny údaje, ať už byl vývoj pozitivní, nebo negativní. Komise proto prokázala, že její závěr o podstatné újmě je právně i ekonomicky opodstatněný. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.
- (271) Indonéská vláda dále tvrdila, že zjištění újmy není slučitelné s dopisem společnosti KLK ze dne 19. srpna 2022, který se vyjádřil k hospodářské soutěži mezi společností KLK a indonéskými vyvážejícími výrobci a k ziskovosti společnosti KLK.
- (272) Komise toto tvrzení zamítla, protože dopis je od jednoho výrobce v Unii a nepředstavuje úplné posouzení újmy. Takové prohlášení proto nemůže převážit závěry Komise o podstatné újmě.
- (273) Indonéská vláda rovněž tvrdila, že ačkoli byly mastné kyseliny používané k výrobě bionafty z definice výrobku vyloučeny, Komise odpovídajícím způsobem neupravila dovozní statistiku.
- (274) Komise toto tvrzení odmítla a potvrdila, že statistika dovozu nezahrnuje dovezené množství mastné kyseliny vyráběné z odpadu a používané k výrobě bionafty.
- (275) Společnost Wilmar tvrdila, že vývoj výroby a využití kapacity uvedený v tabulce 4 nesvědčí o újmě.
- (276) Komise konstatovala, že v posuzovaném období výroba poklesla o 7 % a využití kapacity se snížilo o 3 %, jak je uvedeno v tabulce 4. Společnost Wilmar tyto trendy neposuzovala v jejich správném kontextu. Na trhu se sníženou spotřebou o 5 % v posuzovaném období dovoz z Indonésie vzrostl o 13 % a jeho podíl na trhu se zvýšil ze 17,1 % v roce 2018 na 20,3 v období šetření. Tvrzení týkající se výroby a využití kapacity proto Komise zamítla.
- (277) Společnost Wilmar tvrdila, že Komise se mýlí, když uvádí, že úroveň stavu zásob uvedená v tabulce 9 je při analýze újmy méně důležitá, a tvrdila, že nižší stav zásob je známkou zvýšeného prodeje.
- (278) Komise konstatovala, že objem prodeje v průběhu analyzovaného období klesl, jak je uvedeno v tabulce 5. S ohledem na nízkou úroveň konečného stavu zásob, který byl po celé toto období pod hranicí 4,5 % objemu výroby, Komise trvala na svých názorech ohledně stavu zásob vyjádřených v celkové analýze újmy.
- (279) Společnost Wilmar tvrdila, že vývoj investic a návratnost investic uvedených v tabulce 10 nesvědčí o újmě.
- (280) Pokud jde o investice, tímto tvrzením se již zabýval 269. bod odůvodnění. Návratnost investic je hodnota celkového zisku z výrobku, který je předmětem šetření, vydělená hodnotou celkového fixního kapitálu použitého k výrobě výrobku, který je předmětem šetření. V průběhu posuzovaného období byla hodnota celkového fixního kapitálu poměrně stabilní. Trend návratnosti investic proto sleduje trend ziskovosti. Z toho vyplývá, že mezi roky 2018 a 2020 se návratnost investic snížila. V období šetření se návratnost investic zvýšila, jelikož ziskovost

výrobního odvětví Unie se zvýšila v porovnání s předchozími lety. Jak bylo však vysvětleno v 266. bodě odůvodnění, zvýšení ziskovosti v období šetření bylo pouze dočasné. Komise proto trvala na svém závěru, že úrovně investic byly nedostatečné pro přežití výrobního průmyslu Unie v budoucnu (viz 253., 254. a 269. bod odůvodnění), a toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

- (281) Skupina Musim Mas ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací tvrdila, že během období šetření nebyla výrobnímu odvětví Unie způsobena žádná újma. Tato skupina požádala, aby se Komise při analýze újmy zaměřila na období šetření, a tvrdila, že v uvedeném roce došlo k pozitivnímu vývoji ve výrobě, výrobní kapacitě, podílu na trhu, průměrných cenách, návratnosti investic, peněžním toku, ziskovosti a stavu zásob. Skupina Musim Mas zejména poukázala na to, že ziskovost byla v období šetření na nejvyšší úrovni (2,5 %).
- (282) Komise musí provést posouzení újmy za celé posuzované období, nejen v období šetření. Metodika navržená skupinou Musim Mas, podobně jako výše uvedené hodnocení indonéské vlády a společnosti Wilmar, by nepředstavovala úplnou a přesnou analýzu stavu újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, jak vyžaduje článek 3 základního nařízení. Malé zvýšení objemu výroby (o 1,2 %), výrobní kapacity (o 1,9 %) a snížení stavu zásob bylo způsobeno dočasným zvýšením ziskovosti, jak bylo vysvětleno v 266. bodě odůvodnění. Peněžní tok a návratnost investic sledovaly vývoj ziskovosti. Podíl výrobního odvětví Unie na volném trhu se v období šetření oproti roku 2020 snížil z 68,4 % na 68,3 %. Prodejní cena výrobního odvětví Unie se zvýšila v souladu se zvýšenými jednotkovými výrobními náklady v důsledku růstu cen surovin, což bylo, zejména v období šetření, možné s ohledem na dočasná narušení dodávek a účinky pandemie COVID-19. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (283) Skupina Musim Mas rovněž zpochybnila výpočty cenového podbízení (které chybně označila jako „prodej pod cenou“) indonéského dovozu, přičemž tvrdila, že informační dokument týkající se průměrných jednotkových hodnot v tabulce 3 a 7 uvádí mnohem mírnější cenový účinek na ceny výrobního odvětví Unie, a sice od nadsazených cen ve výši 4 % v roce 2018 k mírnému cenovému podbízení ve výši 7 % v období šetření.
- (284) Tento vyvážející výrobce dospěl k závěru ohledně cenového podbízení na základě přímého porovnání průměrné ceny dovozu indonéských výrobců do Unie s průměrnou cenou výrobního odvětví Unie, přičemž ignoroval skutečnost, že všichni vývozci a všichni výrobci v Unii mají sortimentní skladbu výrobků, která se může výrazně lišit. Aby bylo možné dosáhnout spolehlivějších rozpětí cenového podbízení, musely by být srovnávány ceny srovnatelných typů výrobků na úrovni vyvážejících výrobců, pokud jsou k dispozici datové soubory. Vývozce tvrdí, že během období šetření činilo cenové podbízení v průměru 7 %, zatímco srovnání na úrovni typů výrobků odhalilo rozpětí cenového podbízení nad 20 %. Připomínky vývozce týkající se rozpětí cenového podbízení byly zamítnuty.
- (285) Koalice CUTFA ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací souhlasila se závěry Komise ohledně újmy a zdůraznila, že analýza prodejních cen, cenového podbízení, prodeje pod cenou, stlačení cen, jednotkových nákladů a ukazatelů výkonnosti, jako je zisk z obrátu, prokazují, že výrobní odvětví Unie v dotčeném období utrpělo újmu. Poukázala rovněž na analýzu Komise týkající se objemových ukazatelů, jako je výroba, výrobní kapacita, využití kapacity, objem prodeje a podíl na trhu, která prokázala, že výrobní odvětví Unie utrpělo újmu také v objemových ukazatelích. Dále CUTFA potvrdila, že mírné zlepšení ziskovosti v období šetření nevytváří pro výrobní odvětví udržitelnou a konkurenční situaci na trhu Unie.
- (286) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že výrobní odvětví Unie utrpělo během období šetření podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení.

5. PŘÍČINNÉ SOUVISLOSTI

- (287) V souladu s čl. 3 odst. 6 základního nařízení Komise zkoumala, zda dumpingový dovoz z dotčené země způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu. V souladu s čl. 3 odst. 7 základního nařízení Komise rovněž zkoumala, zda výrobní odvětví Unie mohlo být souběžně s tím poškozeno i jinými známými činiteli. Komise zjistila, aby případná újma, kterou mohly způsobit jiné činitele než dumpingový dovoz z dotčené země, nebyla přičítána tomuto dumpingovému dovozu. Těmito faktory jsou: dovoz z jiných zdrojů než z Indonésie, vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie, vývoj využití pro vlastní spotřebu, vývoj spotřeby, problémy se surovinami a údajná neefektivnost výrobního odvětví Unie.

5.1. Účinky dumpingového dovozu

- (288) Jak ukazuje tabulka 2, objem dumpingového dovozu z Indonésie se zvýšil z přibližně 203 000 tun v roce 2018 na přibližně 228 000 tun v období šetření, což představuje nárůst o 13 %. Podíl na trhu se během stejného období zvýšil ze 17,1 % na 20,3 %, což je nárůst o 19 %. Tato zjištění se shodovala s poklesem prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu o 10 % a poklesem podílu na trhu ze 72,1 % na 68,3 %, což představuje pokles o 5 %. Prodej na menším trhu pro vlastní spotřebu byl v tomto období stabilní. Šetření ukázalo, že dumpingový dovoz se také meziročně neustále zvyšoval, pokud jde o objem a podíl na trhu. V absolutním vyjádření růst objemu dovozu v roce 2019 nepokračoval stejným tempem v roce 2020 a v období šetření kvůli problémům souvisejícím s pandemií COVID 19. Nicméně i přes 5 % pokles spotřeby v posuzovaném období je zřejmé, že to byl především dovoz z Indonésie, který zlepšil svou situaci na trhu, přestože vývozci měli potíže s dodávkami, jak je uvedeno v 202. bodě odůvodnění.
- (289) Jak je vysvětleno v 210. bodě odůvodnění, dovoz z Indonésie způsobil pokles cen výrobního odvětví Unie již na počátku posuzovaného období. Navíc v kontextu výrazných celosvětových výkyvů v nákladech na suroviny nebyli výrobci v Unii schopni upravit své ceny tak, aby mohli dosáhnout přiměřené úrovně zisku, nebo aby vůbec zůstali ziskoví.
- (290) Pronikání indonéského dovozu v posuzovaném období bylo možné proto, že výrobek, který je předmětem šetření, je komoditou a cena hraje při rozhodování odběratelů významnou roli. Časová shoda mezi zhoršením hospodářské situace výrobního odvětví Unie a významnou přítomností dumpingového dovozu z Indonésie, který podbízí ceny výrobního odvětví Unie a stlačuje cenové hladiny na trhu EU, potvrzuje příčinnou souvislost mezi těmito dvěma jevy.
- (291) Konečně, jak bylo vysvětleno výše, problémy s dodávkami pro vyvážející výrobce dočasně snížily tlak na výrobní odvětví Unie v období šetření. To výrobnímu odvětví Unie umožnilo zvýšit ceny na úroveň, při níž bylo dosaženo určitého zisku, ale ne natolik, aby mu umožnilo dosáhnout přiměřené úrovně zisku za běžných podmínek hospodářské soutěže.
- (292) Komise dále zjistila, že v letech 2018 až 2020, kdy spotřeba na volném trhu klesla o 3 %, indonéský dovoz vzrostl o 14 % a ceny se snížily o 12 %. Ve stejném období se objem prodeje výrobního odvětví Unie snížil o 8 % a ceny klesly o 2 %. To vedlo k finančním ztrátám, které ovlivnily i finanční situaci výrobního odvětví Unie v období šetření, kdy přetrvával tlak dumpingového dovozu.
- (293) Koalice CUTFA ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací souhlasila s analýzou Komise týkající se příčinné souvislosti s ohledem na ukazatele újmy a cenová srovnání uvedené výše a na objem a ceny dovozu z Indonésie a jeho podíl na trhu. Zdůraznila, že cenový tlak vyvíjený dovozem z Indonésie bránil odpovídajícímu zvyšování cen nutnému v důsledku růstu cen surovin. Kromě toho uvedla, že růst dovozu z Indonésie přispěl k utržené újmě.
- (294) Skupina Greven se ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací vyjádřila k ziskovosti výrobního odvětví Unie, přičemž tvrdila, že ziskovost v posuzovaném období odpovídala celkovému trendu evropského chemického průmyslu. Na podporu tohoto tvrzení skupina Greven poskytla graf s rozpětími EBIT (zisk před úroky a zdaněním) evropského chemického průmyslu, který vykázal pokles o 33,9 %, neboli o 3,4 procentního bodu, z 10,4 % v roce 2018 na 7,0 % v roce 2020. S ohledem na tyto informace skupina Greven dospěla k závěru, že pokles ziskovosti výrobního odvětví Unie musí být posuzován jako průměr za evropský chemický průmysl, a že byl tedy nepodstatný a lze ho přičíst jiným faktorům než dumpingovému dovozu z Indonésie.
- (295) Komise konstatovala, že skupina Greven použila pro srovnání období od roku 2018 do roku 2020. Je-li za výchozí bod skutečné ziskovosti výrobního odvětví Unie považována úroveň 1,9 % z roku 2018, pak by snížení o 33,9 % znamenalo pokles na 1,26 % v roce 2020. Místo toho ziskovost výrobního odvětví Unie klesla v roce 2020 na zápornou úroveň (-2,1 %). Takový pokles nelze považovat za nepodstatný, nebo dokonce za blízký trendu (širšího) evropského chemického průmyslu. Co je důležitější, tato tvrzení skupiny Greven vycházejí z trendů ziskovosti relativních změn v ziskovosti, přičemž zcela ignorují skutečné absolutní úrovně ziskovosti v chemickém průmyslu. A dále, pokles v procentních bodech z 10,4 % na 7,0 % nemá stejný dopad na činnost společnosti, jejíž zisky klesnou z 1,9 % na -1,5 %. V první situaci společnost prostě zaznamenala menší

zisk, zatímco ve druhé situaci se společnost stala ztrátovou a její budoucnost je ohrožena. Není sporu o tom, že tyto záporné nebo nízké absolutní úrovně ziskovosti výrobního odvětví mastných kyselin jsou nižší než běžný průměrný zisk evropského chemického průmyslu. Jak bylo vysvětleno v 266. a 269. bodě odůvodnění, záporné nebo velmi nízké úrovně ziskovosti v průběhu celého posuzovaného období byly pro výrobní odvětví Unie nedostatečné k tomu, aby mohlo pokračovat ve své obchodní činnosti za běžných podmínek, neboť nemohlo zvýšit ceny na nezbytnou úroveň umožňující absorbovat růst nákladů na suroviny a dosahovat standardního zisku. Výrobní odvětví ani nemohlo realizovat nezbytné investice do inovací a udržet krok s poptávkou svých odběratelů po konkrétních výrobcích (viz 253., 254. a 269. bod odůvodnění). Skupina Greven neprokázala, jak by taková záporná nebo nízká úroveň ziskovosti výrobního odvětví mastných kyselin v absolutním vyjádření mohla být odůvodněná za běžných podmínek hospodářské soutěže, ani nedoložila, které jiné konkrétní faktory než dumpingový dovoz z Indonésie ovlivnily ziskovost výrobního odvětví Unie, kromě obecných odkazů na trendy v ziskovosti chemického průmyslu. Na základě všech těchto prvků Komise dospěla k závěru, že tvrzení, že nízkou ziskovost je třeba připisat jiným faktorům, které nesouvisí s dumpingovým dovozem mastných kyselin z Indonésie, je nejen nepodložené, ale také, jak prokazují výše uvedené argumenty, věcně neopodstatněné, a musí proto být zamítnuto.

- (296) Společnost Wilmar tvrdila, že růst dovozu z Indonésie neměl žádný dopad na objem prodeje výrobního odvětví Unie. Konkrétně tvrdila, že z tabulky 2 nevyplývá žádné významné zvýšení dovozu ve smyslu čl. 3 odst. 3 základního nařízení. Společnost Wilmar tvrdila, že dovoz z Indonésie byl stabilní s výjimkou roku 2019, kdy vzrostl o 25 384 tun, což bylo v porovnání s celkovou spotřebou ve výši 1 295 034 tun nevýznamné. Od té doby objem dovozu zůstal poměrně stabilní, v roce 2020 vzrostl o 1 % a v období šetření se o 1 % snížil, což podle společnosti Wilmar odpovídalo běžnému kolísání trhu. Společnost Wilmar dále tvrdila, že celkový nárůst dovozu v posuzovaném období činil 13 % a došlo k němu pouze v roce 2019, tj. v následujících letech nebyl, i přes údajný dumping, zaznamenán žádný růst dovozu. Pro srovnání, dovoz z Malajsie mezi lety 2018 a 2020 vykazoval stálý růst. Společnost Wilmar tvrdila, že zvýšení dovozu, k němuž došlo v roce 2019, neovlivnilo prodej výrobního odvětví Unie v témže roce vyjádřený v absolutní hodnotě. Společnost Wilmar dále tvrdila, že k hlavnímu poklesu prodeje výrobního odvětví Unie došlo v roce 2020 a v období šetření, tj. v období, kdy dovoz z Indonésie nerostl. Společnost Wilmar dodala, že podíl dovozu z Indonésie na trhu se zvýšil v roce 2019 o 1,9 % a v roce 2020 o další 1 %. Celkový růst mezi rokem 2018 a obdobím šetření činil 3,2 %. K takovému nárůstu došlo na pozadí poklesu spotřeby v Unii v roce 2020 a dále v období šetření v důsledku účinků pandemie COVID-19, hospodářského zpomalení a poklesu v konkrétních průmyslových odvětvích (např. v automobilovém průmyslu).
- (297) Komise konstatovala, že v průběhu posuzovaného období dovoz z Indonésie vzrostl o 13 % a jeho podíl na trhu se zvýšil o 19 %. Navíc mezi roky 2018 a 2019, na poměrně stabilním trhu, kdy spotřeba vzrostla o 1 %, vzrostl dovoz z Indonésie o 13 %, zatímco prodej výrobního odvětví Unie zůstal téměř konstantní. To se promítlo do zvýšení podílu indonéského dovozu na trhu ze 17,1 % na 19,0 %, zatímco podíl výrobního odvětví Unie na trhu se snížil ze 72,1 % na 70,8 %. V absolutní hodnotě se prodej výrobního odvětví Unie mezi roky 2018 a 2019 nesnížil, avšak výrobní odvětví Unie zaznamenalo ztrátu svého podílu na trhu a nebylo schopno udržet v letech 2019 a 2020 ceny na ziskové úrovni. Z toho vyplývá, že během tohoto období zvýšení dovozu z Indonésie, v rozporu s tvrzením společnosti Wilmar, ovlivnilo výrobní odvětví Unie, neboť výrobní odvětví Unie ztratilo podíl na trhu a stalo se ztrátovým.
- (298) Mezi lety 2019 a 2020 na trhu se sníženou spotřebou (o 4 %) objem dovozu z Indonésie i nadále rostl, avšak pomalejším tempem, o 1,4 %, a získal další 1 procentní bod z hlediska podílu na trhu. Na druhé straně výrobní odvětví Unie ztratilo ještě větší podíl na trhu, tj. 2,4 procentního bodu, ale muselo ještě více snížit své prodejní ceny, aby nepřišlo o další podíl na trhu, a proto utrpělo vyšší ztráty oproti roku 2019, a sice -2,1 %. Mezi lety 2019 a 2020 proto indonéský vývoz svůj podíl na trhu dále zvyšoval, zatímco výrobní odvětví Unie ztratilo větší podíl na trhu a zaznamenalo vyšší ztráty než v roce 2019.
- (299) Komise dále konstatovala, že od počátku posuzovaného období měl indonéský dovoz významný podíl na trhu, a sice 17,1 %. Proto není překvapivé, že v období s mírným poklesem spotřeby se dovoz z Indonésie v roce 2019 nezvyšoval tak rychle jako mezi lety 2018 a 2019. Výrobní odvětví Unie se rozhodlo pro zachování svého podílu na trhu a utrpělo ztráty v důsledku cenového tlaku ze strany indonéského dovozu. Pokud by se výrobní odvětví

Unie rozhodlo zachovat vyšší ceny a obětovat větší podíl na trhu, indonéští vývozci mastných kyselin by zvýšili svůj vývoz ještě víc a vybudovali by si postavení dodavatelů pro hlavní odběratele v Unii. Pomalejší růst dovozu z Indonésie mezi lety 2019 a 2020 v porovnání s lety 2018 a 2019 je proto nutné vnímat v souvislosti s reakcí výrobního odvětví Unie s cílem uhájit svůj podíl na trhu.

- (300) Mezi rokem 2020 a obdobím šetření se trh Unie změnil z důvodu pandemie COVID-19. Spotřeba klesla o 2,5 %, objem dovozu z Indonésie se snížil o 2,3 % a prodej výrobního odvětví Unie se rovněž snížil o 2,6. Během tohoto časového období se v důsledku pandemie COVID-19, která narušila dodavatelské řetězce a zvýšila ceny v celosvětovém měřítku, jak bylo vysvětleno v 266. bodě odůvodnění, indonéskému dovozu dokonce podařilo mírně zvýšit svůj podíl na trhu o 0,3 procentního bodu, zatímco výrobnímu odvětví Unie klesl podíl na trhu o 0,1 procentního bodu. Za neexistence problémů v dodavatelských řetězcích by se indonéský dovoz pravděpodobně zvýšil ještě více. Připomíná se, jak bylo uvedeno v 259. bodě odůvodnění, že újma se v tomto případě týká hlavně cenových dopadů, ačkoli byla zjištěna také újma z hlediska objemu. Významná úroveň cenového podbízení a stlačení cen zjištěná při šetření, jak je podrobně popsáno v 209. a 210. bodě odůvodnění, jakož i změna v úrovni indonéského dovozu a podílu na trhu v průběhu posuzovaného období to potvrzují. Tvrzení, že růst dovozu z Indonésie neměl žádný dopad na objem prodeje výrobního odvětví Unie, bylo zamítnuto.
- (301) Společnost Wilmar rovněž tvrdila, že výrobní odvětví Unie nebylo postiženo cenovými dopady způsobenými dovozem z Indonésie. Jako důkaz společnost Wilmar použila informace o průměrných cenách uvedené v tabulkách 3 a 7 a zvýšení cen dosažené výrobním odvětvím Unie. Tvrdila rovněž, že dovoz z Indonésie nekonkuroval výrobkům výrobního odvětví Unie, a proto nemohl vyvíjet cenový tlak. Společnost Wilmar dále tvrdila, že Komise se pro dosažení svých závěrů ohledně ceny opírala pouze o srovnání „mezi koncovými body“ (tj. srovnání cen z roku 2018 s cenami na konci období šetření).
- (302) Pokud jde o dovozní ceny z Indonésie, Komise stanovila objem a ceny dovozu z Indonésie podle metodiky uvedené ve 195. a 199. bodě odůvodnění. Tato metodika je velmi přesná pro objem dovozu, avšak pokud jde o ceny, Komise po obdržení připomínek předložených stranami považuje za nezbytné porovnat ceny uvedené v tabulce 3 s vývozními cenami, jež uvedla společnost Wilmar, zejména za rok 2018. V roce 2018 společnost Wilmar vyvezla převážnou většinu celkového dovozu z Indonésie na trh Unie, a její vývozní ceny jsou proto přiměřenou srovnávací hodnotou pro dovozní cenu v roce 2018. Průměrná jednotková vývozní cena společnosti Wilmar v roce 2018 byla nižší než ceny dovozu uvedené v tabulce 3 a nižší než jednotková prodejní cena výrobního odvětví Unie uvedená v tabulce 7.
- (303) Dále by mělo být připomenuto, že analýza cenových trendů a stlačování cen provedená Komisí v tomto případě zdůraznila, že musí být zohledněn také růst cen surovin. Analýza Komise proto zohlednila jednotkové náklady výrobního odvětví Unie, jeho ziskovost a ceny výrobního odvětví Unie i ceny dovozu z Indonésie. Růst cen, kterého se výrobnímu odvětví Unie podařilo dosáhnout během období šetření, byl dostatečný pouze k tomu, aby bylo možné kompenzovat růst výrobních nákladů kvůli růstu cen surovin, který neslo výrobní odvětví. Výrobnímu odvětví se dále podařilo zvýšit ceny v období šetření pouze kvůli obtížím v dodavatelských řetězcích, jimiž byli postiženi indonéští vývozci v souvislosti s problémy způsobenými pandemií COVID-19, jak bylo vysvětleno v 266. bodě odůvodnění. Jak uvedli výrobci v Unii zařazení do vzorku, kdyby neexistovala tato dočasná situace na trhu v důsledku pandemie COVID-19, výrobní odvětví by nebylo schopno zvýšit ceny v období šetření v souladu s vyššími výrobními náklady, a utrpená újma by byla ještě závažnější. Skutečnost, že se indonéským vyvážejícím výrobcům podařilo v období šetření udržet svůj vývoz a zvýšit svůj podíl na trhu, a to i přes tyto problémy v dodavatelském řetězci, dále ukazuje, že škodlivé účinky dumpingového dovozu mohou a pravděpodobně i nadále budou působit újmou výrobnímu odvětví Unie.
- (304) Kromě toho byla provedena analýza cenového podbízení za období šetření podle jednotlivých typů výrobků. Prokázalo se, že hospodářská soutěž mezi výrobním odvětvím Unie a dovozem z Indonésie byla silná a že většina typů dovezených výrobků konkurovala identickým typům výrobků prodávaným výrobním odvětvím Unie. I vzhledem k tomu, že mastné kyseliny jsou komodity prodávané hlavně na základě ceny, se mělo za to, že cenový tlak na trh Unie byl velmi silný. Skutečnost, že ke zvýšení cen došlo v posuzovaném období,

kdy rostly ceny surovin, není znakem dobré kondice, pokud, jako v tomto případě, jsou tyto zvýšené ceny na úrovni, aby pouze pokryly náklady, bez dosažení nezbytné úrovně zisku. To je prokázáno tím, že v posuzovaném období růst výrobního odvětví Unie a jeho prodej stagnovaly, protože nedostatečné ceny vedly k nedostatečné míře ziskovosti. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

- (305) Společnost Wilmar také tvrdila, že vývoj peněžního toku nesevřel o újmě, a naznačila, že problémy týkající se peněžního toku vyplývaly z toho, že odběratelé výrobního odvětví Unie se zpožďovali s úhradou faktur, nebo z velkých investičních projektů.
- (306) Tato tvrzení jsou neopodstatněná a spekulativní. K doložení kteréhokoli z nich nebyly předloženy žádné důkazy. Naopak, situace nízkého a klesajícího peněžního toku ve výrobním odvětví odpovídá zisku z obratu a jiným ukazatelům, které byly především důsledkem nízkých prodejních cen a nízké míry ziskovosti. Komise proto tato tvrzení zamítla.
- (307) Společnost Wilmar rovněž tvrdila, že vývoj zaměstnanosti a produktivity nekoreloval s vývojem objemu dovozu z Indonésie.
- (308) Za prvé je třeba uvést, že pro účel celkového určení podstatné újmy v kontextu článku 3 základního nařízení nemusí všechny ukazatele újmy vykazovat přímou korelaci s dovozem z Indonésie. Rovněž zaměstnanost a produktivita během posuzovaného období klesly, a Komise tyto faktory náležitě zohlednila v oddíle „Závěr ohledně újmy“. Navíc, jak bylo uvedeno v 259. bodě odůvodnění, dumpingový dovoz způsobil nepříznivé cenové účinky výrobnímu odvětví Unie, které utrpělo podstatnou újmu, protože nemohlo zvýšit své ceny na úroveň umožňující přiměřenou úroveň zisku. Komise proto tvrzení týkající se zaměstnanosti a produktivity zamítla.
- (309) Společnost Wilmar rovněž porovnávala ceny na trhu Unie s vývozními cenami výrobního odvětví Unie v posuzovaném období a tvrdila, že byly velmi podobné. Na základě předpokladu, že vývozní ceny výrobního odvětví Unie byly stanoveny na úrovni cen světového trhu, dospěla společnost Wilmar k závěru, že ceny výrobního odvětví Unie nebyly pod tlakem dovozu z Indonésie, nýbrž byly stanoveny na úrovni světových cen.
- (310) Komise konstatovala, že předpoklad, že vývozní ceny výrobního odvětví Unie byly stanoveny na úrovni světových cen, nebyl vysvětlen ani doložen. Komise přímo porovnávala prodejní ceny výrobního odvětví Unie s vývozními prodejními cenami společnosti Wilmar podle jednotlivých kontrolních čísel výrobku a prokázala, že ceny společnosti Wilmar se výrazně podobaly vůči cenám výrobního odvětví Unie. Komise proto toto tvrzení zamítla.
- (311) Skupina Musim Mas se ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací vyjádřila k objemu dovozu z Indonésie a průměrným cenám a předložila analýzu, v níž provedla srovnání s průměrnými cenami a ziskovostí výrobního odvětví Unie s cílem prokázat, že dovoz z Indonésie nebyl příčinou újmy, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.
- (312) Jelikož však tato srovnání a dosažené závěry vycházely z průměrných cen, jsou méně přesné než zjištění učiněná na základě konkrétních výpočtů cenového podbízení, které prokazují jasný cenový tlak. Připomínka, že ziskovost byla nejvyšší v období šetření, navíc ignoruje tu skutečnost, že dokonce i v tomto konkrétním roce byla ziskovost příliš nízká, než aby zajistila životaschopnost výrobního odvětví, jak bylo vysvětleno v 266. a 269. bodě odůvodnění. V rozporu s tím, co tato strana tvrdí, uvedené okolnosti přesně prokazují příčinnou souvislost mezi indonéským dumpingovým dovozem a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. Mírné zotavení výrobního odvětví Unie v důsledku tohoto dočasného nedostatku dodávek z Indonésie a nejistota ohledně indonéského dovozu přicházejícího na trh Unie ve skutečnosti umožnily, že uživatelé byli vedeni k nákupu mastných kyselin od výrobců v Unii spíše než od indonéských vývozců, jak bylo vysvětleno v 266. bodě odůvodnění. Tyto připomínky byly proto zamítnuty.
- (313) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že dumpingový dovoz z Indonésie způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu.

5.2. Vliv jiných činitelů

5.2.1. Dovoz z třetích zemí

- (314) Objem dovozu z ostatních třetích zemí se v posuzovaném období podle metodiky výpočtu uvedené ve 195. bodě odůvodnění vyvíjel takto:

Tabulka 11

Dovoz z třetích zemí

Země		2018	2019	2020	Období šetření
Malajsie	Objem (v tunách)	88 322	90 583	95 453	88 183
	<i>Index</i>	100	103	108	100
	Podíl na trhu (%)	7,5	7,5	8,3	7,8
	<i>Index</i>	100	101	111	105
	Průměrná cena	1 110	849	925	1 161
	<i>Index</i>	100	76	83	105
Ostatní třetí země	Objem (v tunách)	39 435	32 899	38 092	40 064
	<i>Index</i>	100	83	97	102
	Podíl na trhu (%)	3,3	2,7	3,3	3,6
	<i>Index</i>	100	82	99	107
	Průměrná cena	1 331	1 522	1 329	1 443
	<i>Index</i>	100	114	100	108
Celkem za všechny třetí země kromě Indonésie	Objem (v tunách)	127 757	123 482	133 545	128 247
	<i>Index</i>	100	97	105	100
	Podíl na trhu (%)	10,8	10,3	11,6	11,4
	<i>Index</i>	100	95	107	106
	Průměrná cena	1 178	1 028	1 040	1 249
	<i>Index</i>	100	87	88	106

Zdroj: Eurostat

- (315) Objem dovozu z Malajsie byl v posuzovaném období poměrně stabilní. Z hlediska objemu byl v období šetření na podobné úrovni jako v roce 2018, tedy přibližně 88 000 tun. Podíl tohoto dovozu na trhu se v posuzovaném období pohyboval mezi 7,5 a 8,3 %, ačkoli celkově došlo v důsledku poklesu spotřeby ke zvýšení podílu na trhu o 5 %.
- (316) Dovoz z Malajsie vstupoval na trh Unie zejména pod kódy KN 3823 11 00, 3823 12 00 a 3823 19 10. To byly také hlavní kódy používané při dovozu z Indonésie. Z dostupných informací vyplývá, že sortiment výrobků

dovážených z obou zemí zůstal v posuzovaném období stálý. Průměrné dovozní ceny z Malajsie byly trvale vyšší než ceny dovozu z Indonésie (každoročně o více než 10 %) i než ceny výrobního odvětví Unie.

- (317) Objem dovozu z ostatních třetích zemí se v posuzovaném období zvýšil o 2 %. Po celé období zůstal tento dovoz stabilní na úrovni přibližně 40 000 tun a dohromady představoval méně než 4 % podíl na trhu.
- (318) Dovoz z ostatních zemí se rovněž uskutečňoval zejména pod kódy KN 3823 11 00, 3823 12 00 a 3823 19 10, což naznačuje podobnou skladbu výrobků. Průměrné ceny dovozu z těchto ostatních třetích zemí byly trvale vyšší než ceny Indonésie i výrobního odvětví Unie.
- (319) Společnost Wilmar tvrdila, že výrobcům v Unii způsobují újmu dovozní ceny z Argentiny.
- (320) Avšak vzhledem k tomu, že tento dovoz byl zanedbatelný a představoval v období šetření pouze asi 4 000 tun a podíl na trhu ve výši 0,4 %, bylo toto tvrzení zamítnuto.
- (321) Komise proto dospěla k závěru, že dovoz ze třetích zemí nezpůsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu ani neoslabil příčinnou souvislost s dovozem z Indonésie.

5.2.2. Vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie

- (322) Objem vývozu výrobců v Unii se v posuzovaném období vyvíjel, jak je uvedeno v tabulce 12. Tento údaj byl získán na základě vývozu výrobců v Unii zařazených do vzorku a jeho extrapolací tak, aby představoval celé výrobní odvětví Unie ⁽⁴²⁾.

Tabulka 12

Vývozní výkonnost výrobců v Unii zařazených do vzorku

	2018	2019	2020	Období šetření
Objem vývozu (v tunách)	91 577	82 260	79 319	86 173
<i>Index</i>	100	90	87	94
Průměrná cena pro strany, jež nejsou ve spojení (v EUR za tunu)	929	804	857	1 105
<i>Index</i>	100	87	92	119

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku

- (323) Objem vývozu výrobního odvětví Unie se v posuzovaném období snížil o 6 %. Prodejní ceny tohoto vývozu se ve stejném období zvýšily o 19 %, vzhledem k tomu, že tyto ceny byly rovněž ovlivněny vývojem nákladů uvedeným v tabulce 7.
- (324) Vzhledem k tomu, že objem vývozu představoval pouze přibližně 10 % objemu prodeje v Unii a že vývoj objemu prodeje a cen byl podobný jako vývoj pozorovaný u prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu Unie, je zřejmé, že vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie není klíčovým prvkem v celkovém hodnocení hospodářské situace výrobního odvětví Unie.
- (325) Komise proto dospěla k závěru, že vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie nezpůsobila výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu ani nemohla oslabit příčinnou souvislost s dovozem z Indonésie.

5.2.3. Spotřeba

- (326) Spotřeba na volném trhu Unie v posuzovaném období klesla o 5 %, jak ukazuje tabulka 1. Pokud se zohlední i využití pro vlastní spotřebu, celkový trh Unie rovněž poklesl o 5 %. Šetření ukázalo, že pokles spotřeby byl způsoben zejména faktory souvisejícími s pandemií COVID-19 a jejím dopadem na uživatelská odvětví v Unii, například na odvětví péče o domácnost, jak je uvedeno ve 191. bodě odůvodnění.
- (327) Společnosti Wilmar a P&G uvedly, že za pokles spotřeby částečně mohl vývoj v automobilovém průmyslu během pandemie COVID-19. Kromě toho tvrdily, že zavedení právních předpisů týkajících se maximálních limitů pro 3-monochlorpropaniol (3-MCPD) mělo dopad i na prodej v potravinářském odvětví.

⁽⁴²⁾ Výrobci v Unii zařazení do vzorku představují přibližně 60 % výroby a prodeje v Unii.

- (328) Komise zjistila, že dočasný pokles spotřeby během pandemie COVID-19 nemůže vysvětlit podstatnou újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. Vývoj v automobilovém a potravinářském průmyslu nehrál velkou roli v celkovém vývoji spotřeby, jejíž pokles se omezil na 5 %. Analýza újmy ukázala, že podstatná újma, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, souvisela s cenovými problémy, jako je cenové podbízení a stlačování cen, jež bránily Unii zvýšit cenu v souladu s náklady na úroveň přiměřeného zisku.
- (329) Z šetření vyplynulo, že ztráty výrobního odvětví Unie, pokud jde o výrobu a objem prodeje, byly v posuzovaném období větší než pokles spotřeby. Navzdory klesající spotřebě měl ve skutečnosti z vývoje na trhu největší prospěch dumpingový dovoz z Indonésie, jehož podíl na trhu se v posuzovaném období zvýšil o 19 %, jak je uvedeno výše v tabulce 2.
- (330) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že vývoj spotřeby nebyl příčinou podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

5.2.4. Problémy se surovinami

- (331) Mezi hlavní suroviny výrobku, který je předmětem šetření, patří lůj (materiál získávaný ze živočišného tuku) a/nebo rostlinné oleje, např. surový palmový olej. Ty tvoří přibližně 70 % celkových nákladů na výrobu mastných kyselin.
- (332) Výrobci v Unii používali jako hlavní vstupní surovinu lůj, ale používali také velké množství rostlinného oleje, včetně surového palmového oleje, který pocházel z Unie nebo z jihovýchodní Asie včetně Indonésie. Lůj je místně dostupný a vhodný pro výrobu většiny užitelských segmentů mastných kyselin. Vyvázející výrobci v Indonésii používali při výrobě hlavně surový palmový olej, surový olej z palmových jader a malé množství jiných místně dostupných rostlinných olejů, například kokosový olej. Šetření ukázalo, že obecně kvalita a specifikace mastných kyselin závisí na vstupní surovině, i když mezi výrobky na bázi loje a na bázi surového palmového oleje existuje velká zaměnitelnost. Kromě toho mohou být vyrobené produkty dále zušlechťovány nebo vyvíjeny na produkty s různými vlastnostmi hydrogenací a frakcionací, aby byly splněny určité požadavky odběratelů.
- (333) Společnosti Wilmar a P&G tvrdily, že závislost výrobního odvětví Unie na loji jako surovině namísto surového palmového oleje měla nepříznivý dopad na náklady a ziskovost výrobního odvětví Unie. Tvrdily, že vývoj na trhu s lojem v Unii zvýšil konkurenci v oblasti loje a zvýšil jeho ceny. Skupina Greven tvrdila, že rostoucí využívání tavených nebo škvařených živočišných tuků k výrobě biopaliv mělo nepříznivý dopad na dostupnost loje pro tukový průmysl a jeho nedostatek způsobil prudký růst cen.
- (334) Komise konstatovala, že příčinou újmy byly nízké ceny indonéského dovozu. To, že tyto nízké ceny jsou umožněny možností získávat levné suroviny ⁽⁴³⁾, je pro účely analýzy újmy nepodstatné vzhledem k tomu, že šetřením bylo zjištěno, že indonéští vývozci se dopouštěli dumpingových praktik.
- (335) Komise dále konstatuje, že z nákladů na suroviny výrobního odvětví Unie vyplynulo, že náklady na lůj i na surový palmový olej se v posuzovaném období zvýšily až o 40 %. Kromě toho průměrné nákupní ceny loje a surového palmového oleje byly velmi podobné, protože surový palmový olej bylo nutné dovážet z jihovýchodní Asie. Vzrostly náklady na dopravu dovážených výrobků, zejména během pandemie COVID-19, kdy náklady na logistiku byly ovlivňovány problémy s dodávkami. Použití loje výrobním odvětvím Unie (vedle kombinace jiných druhů surovin) bylo proto racionální a efektivní volbou vycházející ze zdravé obchodní logiky a nelze ho považovat za zdroj újmy, kterou si výrobní odvětví Unie způsobilo samo. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.
- (336) Společnost Wilmar rovněž tvrdila, že je-li jako surovina použit lůj, má výrobek, který je předmětem šetření, omezené spektrum použití, protože takové výrobky nelze použít na trzích s halal a košer výrobky. Navíc mastné kyseliny vyrobené z loje jako suroviny nelze použít jako krmivo pro zvířata.
- (337) Šetření však ukázalo, že zdaleka největším odběratelem těchto mastných kyselin je odvětví péče o domácnost, které představuje více než 50 % spotřeby v Unii. Výrobci v Unii jsou navíc schopni zajistit soulad s požadavky, jako jsou požadavky košer a halal, vyčleněním části svých výrobních zařízení výhradně na výrobu mastných kyselin s rostlinnými oleji jako surovinou. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (338) Společnost Wilmar rovněž tvrdila, že nedostupnost loje znamenala omezení výroby a prodeje výrobního odvětví Unie.

⁽⁴³⁾ Komise rovněž podotýká, že nízké ceny surovin jsou způsobeny ekonomickým zkresením na indonéském trhu. Viz 392. až 400. bod odůvodnění.

- (339) Společnost Wilmar neposkytla v nedůvěrné verzi svého podání žádné důkazy k doložení svého tvrzení. Důkazy předložené v důvěrné verzi ve skutečnosti svědčily o zvýšení podílu spotřeby loje při výrobě mastných kyselin v posuzovaném období. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (340) Vzhledem k tomu, že ceny vstupních surovin – loje a rostlinných olejů – byly zejména v období šetření srovnatelné, a vzhledem k značné zaměnitelnosti výrobků na bázi loje a surového palmového oleje a k ohraničené povaze omezení používání mastných kyselin na bázi loje Komise shledala, že používání loje jako suroviny nebylo příčinou podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.
- (341) Skupina Greven, společnost Wilmar, skupina Musim Mas a skupina Schill + Seilacher se ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací vyjádřily k otázkám týkajícím se vývoje nákladů na lůj jako surovinu v důsledku jeho zvýšeného použití jinými průmyslovými odvětvími a k otázce snížené dostupnosti surovin pro výrobní odvětví Unie. Tyto strany poukázaly především na to, že Komise v poskytnutých konečných informacích nepřikládala dostatečnou váhu dopadu zhoršené dostupnosti loje, jež vedla k růstu nákladů na lůj v porovnání s palmovým olejem jako surovinou k výrobě mastných kyselin. Skupina Greven na podporu svým názorů předložila statistiky a analýzy ukazující vývoj vztahu mezi cenami loje a palmového oleje v období od roku 2008 do roku 2022. Skupina Greven kromě toho tvrdila, že ceny loje budou v budoucnu dále růst a že výrobní odvětví Unie neprovedlo nezbytné značné investice, jež by umožnily přechod jejich výroby na surový palmový olej jako surovinu.
- (342) Komise nepochybně, že dostupnost loje v Unii se v průběhu let snížila, že ceny loje v důsledku toho vzrostly nebo že v minulosti došlo ke změně konkurenceschopnosti cen loje v porovnání s cenami rostlinných olejů používaných jako surovina. Stejně jako ve všech průmyslových odvětvích je nutné, aby růst cen surovin, zejména v případě odvětví dosahujících nízkého zisku, byl v některé fázi přenesen na odběratele, mají-li odvětví zůstat životaschopná. V posuzovaném období zažilo výrobní odvětví Unie růst surovinových nákladů na palmový olej a lůj přibližně o 40 %. Výrobní odvětví Unie nemohlo dostatečně zvýšit ceny mastných kyselin, aby toto zvýšení nákladů zohlednilo a dosáhlo přiměřené úrovně ziskovosti, přičemž tyto náklady na suroviny představují přibližně 70 % celkových nákladů. Na základě ověřených údajů o nákladech získaných od výrobců v Unii zařazených do vzorku byly rovněž náklady na lůj v posuzovaném období podobné jako náklady na surový palmový olej (včetně logistických nákladů). Důvodem, proč nebyly ceny surovin odpovídajícím způsobem přeneseny na odběratele, je cenový tlak na obdobný výrobek způsobený dumpingovými cenami dovozu z Indonésie. V každém případě, jak bylo popsáno výše, byly ceny vstupů – surového palmového oleje a loje (včetně nákladů na dopravu) – pro výrobce mastných kyselin v Unii velmi podobné.
- (343) Pokud jde o schopnost výrobců v Unii převést svou výrobu z jednoho typu suroviny na jiný, Komise konstatovala, že všichni čtyři výrobci v Unii zařazení do vzorku s ohledem na situaci na trhu již využívají různé typy surovin, včetně loje a palmového oleje. V každém případě však očekávání týkající se budoucího vývoje trhu, například vývoje cen loje, nejsou pro posouzení újmy a příčinné souvislosti v posuzovaném období relevantní.

- (344) Prodejní ceny v Unii se tedy zvýšily v důsledku růstu cen surovin; výrobní odvětví Unie však nemohlo stanovit své ceny na přiměřené úrovni kvůli nízkým cenám dumpingového dovozu. Toto tvrzení tudíž nelze přijmout.

5.2.5. Údajná neefektivnost výrobního odvětví Unie

- (345) Společnosti Wilmar a P&G tvrdily, že indonéští vývozci jsou vertikálně integrováni do té míry, že vlastní plantáže palmového oleje, a proto mají konkurenční výhodu oproti výrobnímu odvětví Unie, které je neefektivní.
- (346) Komise se domnívá, že žádná údajná konkurenční výhoda nemůže ospravedlnit dumping působící újmu, který indonéští vývozci uplatňují na trhu Unie. Jak je vysvětleno výše v oddíle „Dumping“, Komise porovнала cenu účtovanou dotčenými vývozci odběratelům v EU s jejich běžnou hodnotou v Indonésii a zjistila, že existuje významný dumping. To znamená, že zjištěný dumping je podmíněn výhradně obchodním chováním indonéských vyvážejících výrobců, kteří se rozhodli vyvážet za ceny nižší než jejich domácí prodejní ceny nebo náklady. Šetření prokázalo, že toto jednání způsobilo výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu.
- (347) Společnost Wilmar rovněž tvrdila, že výrobní odvětví Unie trpí nedostatkem investic, což vysvětluje zjištěnou újmu.

- (348) Jak bylo uvedeno výše, výrobní odvětví Unie investovalo především do udržení stávající kapacity a zvýšení účinnosti. Šetření dospělo k závěru, že k omezení úrovně investic vedla nedostatečná míra ziskovosti a snížená schopnost opatřit si kapitál způsobená dumpingovým dovozem. Údajný nedostatek investic tedy nebyl příčinou, ale spíše důsledkem podstatné újmy způsobené dumpingovým dovozem z Indonésie. Masivní přítomnost dumpingového dovozu na trhu Unie měla negativní dopad na ziskovost výrobního odvětví Unie a jeho schopnost opatřit si kapitál a některé strukturální investice nemohly proběhnout podle plánu, zejména během období šetření.
- (349) Společnost Wilmar tvrdila, že někteří výrobci v Unii, včetně společnosti KLK, dováželi v posuzovaném období mastné kyseliny z Indonésie. Společnost Wilmar tvrdila, že jakákoli újma musí být považována za újmu, kterou si výrobní odvětví Unie přinejmenším částečně způsobilo samo.
- (350) Šetření ukázalo, že nákupy výrobců v Unii zařazených do vzorku, včetně společnosti KLK, z Indonésie byly zanedbatelné, konkrétně necelá 3 % objemu jejich výroby za rok a za celé posuzované období. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (351) Společnost Wilmar rovněž tvrdila, že výrobní odvětví Unie trpí nevýhodnou zeměpisnou polohou, protože se nachází v místech, která neumožňují přístup k hlubokovodním přístavům pro zásobování surovinami a prodej hotových výrobků.
- (352) Komise toto tvrzení zamítla, neboť šetření ukázalo, že přinejmenším všichni čtyři výrobci v Unii zařazení do vzorku, kteří, jak je uvedeno v 36. bodě odůvodnění, představují 61 % výroby v Unii, měli v posuzovaném období přístup k hlubokovodním námořním nebo říčním přístavům. Ačkoli tedy někteří menší výrobci v Unii nemusejí mít přístup k hlubokovodním přístavům, pro výrobní odvětví Unie jako celek to neplatí, a proto to nevysvětluje podstatnou újmu.
- (353) Společnost Wilmar rovněž tvrdila, že převzetí závodu v Düsseldorfu skupinou KLK způsobilo další snížení efektivity v rámci výrobního odvětví Unie. Tvrzení vychází ze skutečnosti, že tento závod používá jako vstupní surovinu lůj.
- (354) Jak však bylo uvedeno v 331. až 340. bodě odůvodnění, cena loje je podobná ceně jiných surovin a lůj je technicky vhodný pro výrobu většiny uživatelských segmentů. Proto bylo toto tvrzení považováno za neopodstatněné.
- (355) Společnosti P&G a Wilmar tvrdily, že výrobní odvětví Unie je neefektivní a zaměstnává velký počet pracovníků, a proto trpí vysokými mzdovými náklady.
- (356) Vzhledem k tomu, že mzdové náklady výrobního odvětví Unie (mzdy plus všechny ostatní náklady související se zaměstnáním) představovaly v posuzovaném období pouze 7,2 % celkových nákladů, nebyly tyto náklady považovány za takové náklady, které potenciálně mohou způsobit výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (357) Společnost Wilmar tvrdila, že výrobní odvětví Unie je neefektivní, pokud jde o dodržování dodacích lhůt a zajištění dodávek příslušných množství požadovaných trhem Unie. Toto tvrzení nebylo doloženo žádnými důkazy.
- (358) Nicméně z výše uvedené tabulky 4 je zřejmé, že výrobní odvětví Unie má volnou kapacitu více než 200 000 tun, kterou by mohlo okamžitě využít, pokud by obdrželo dostatek objednávek. Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné důkazy o tom, že výrobní odvětví Unie není schopno nebo ochotno dodávat, bylo toto tvrzení zamítnuto.
- (359) Na základě výše uvedených skutečností a úvah dospěla Komise k závěru, že žádné údajné problémy týkající se efektivity a surovin nejsou takového rázu, aby způsobily výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu nebo aby oslabily příčinnou souvislost s indonéským dovozem.
- (360) Společnost Wilmar ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací tvrdila, že příčinou újmy, již utrpělo výrobní odvětví Unie, byl nárůst nákladů na logistiku vyplývající z pandemie COVID-19 a nákladů práce. Bylo tvrzeno, že tyto problémy způsobily, že výrobní odvětví Unie není konkurenceschopné vůči vyvážejším výrobcům v Indonésii.
- (361) Náklady na logistiku tvoří poměrně malou část celkových nákladů (méně než 5 %). Rovněž náklady práce na jednoho zaměstnance vzrostly v souladu s vyjednáváním s odbory a vnitrostátními správami za čtyři roky posuzovaného období pouze o 8 %. Náklady práce představují pouze asi 7,2 % celkových nákladů. Tvrzení, že újmu způsobilo zvýšení nákladů na logistiku a nákladů práce, proto Komise zamítla.
- (362) Společnost Wilmar rovněž tvrdila, že příčinou neziskového prodeje v letech 2019 a 2020 bylo zvýšení prodejních, správních a režijních nákladů a finančních nákladů.

- (363) Toto tvrzení však vzniklo v důsledku nepochopení tabulky 7, která se týká výrobních nákladů, ze strany společnosti Wilmar. Pojem „výrobní náklady“ v této tabulce označuje celkové náklady výrobců v Unii včetně prodejních, správních a režijních nákladů a finančních nákladů. Ve skutečnosti byly prodejní, správní a režijní náklady a finanční náklady v posuzovaném období poměrně stabilní. Tvrzení, že újmu způsobily zvýšené prodejní, správní a režijní náklady a finanční náklady, proto Komise zamítla.
- (364) Skupina Greven ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací zpochybnila, že výrobci v Unii mají dostatečnou kapacitu pro nahrazení dovozu z Indonésie, dokonce i přesto, že 20 % podíl na trhu by mohl být teoreticky nahrazen 20 % nevyužitou kapacitou výrobního odvětví Unie. Na podporu tohoto tvrzení skupina Greven poskytla údaje, podle nichž je již využití současné kapacity odvětví výroby mastných kyselin v Unii (80 %) na dlouhodobém průměru širšího evropského chemického průmyslu. Vzhledem k tomu skupina Greven tvrdila, že 100 % využití kapacity není ani udržitelné, ani dosažitelné po delší časové období. Skupina Greven dále odkázala na svou vlastní poptávku, která v roce 2020 nemohla být výrobci v Unii naplněna buď kvůli nedostatečné kapacitě, nebo kvůli nedostatečným dodávkám surovin. Zejména v případě farmaceutického, krmivářského a potravinářského odvětví skupina Greven tvrdila, že výrobci v Unii mají nedostatečnou výrobní kapacitu, jelikož mastné kyseliny by v těchto odvětvích mohly být vyráběny pouze z materiálu rostlinného původu nebo materiálu založeného na palmovém oleji a musely by být certifikovány v rámci režimu „Roundtable on Sustainable Palm Oil“ z hlediska hmotnostní bilance a podle požadavků košer a halal.
- (365) Komise připomněla, že výrobní kapacita Unie pro mastné kyseliny byla vypočtena na základě dlouhodobě dosažitelné maximální výroby s přihlédnutím k údržbě. Skutečnost, že dlouhodobé průměrné využití výrobní kapacity širšího chemického průmyslu je na 80 %, nezpochybňuje schopnost výrobního odvětví mastných kyselin v Unii plně využít svou nevyužitou kapacitu, jak bylo Komisí vypočteno v tomto případě. Skupina Greven kromě toho nepředložila důkazy, že údajná neschopnost výrobního odvětví Unie uspokojit jeho poptávku vyplývá ze systematických faktorů, a nikoli z aktuálních okolností, a že bude dlouhodobě přetrvávat. Pokud jde o mastné kyseliny pro farmaceutický, krmivářský a potravinářský průmysl, Komise dospěla k názoru, že díky obnově ziskovosti rovné podmínky na unijním trhu mastných kyselin výrobnímu odvětví Unie umožní a budou je motivovat k tomu, aby provádělo veškeré investice potřebné k řešení nedostatečné kapacity týkající se konkrétních výrobků. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem byly tyto argumenty zamítnuty.

5.2.6. Využití pro vlastní spotřebu

- (366) Využití pro vlastní spotřebu se v posuzovaném období zvýšilo v absolutním vyjádření přibližně o 2 % a v každém roce posuzovaného období představovalo přibližně 10 % celkové spotřeby na trhu, jak je uvedeno v tabulce 5. Komise měla proto za to, že vývoj v oblasti využití pro vlastní spotřebu je pro výrobní odvětví Unie stabilní nebo mírně pozitivní.
- (367) Vývoj v oblasti využití pro vlastní spotřebu proto nemohl způsobit výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu ani oslabit příčinnou souvislost s indonéským dovozem.

5.3. Závěr ohledně příčinné souvislosti

- (368) V období šetření bylo v Unii 15 výrobců mastných kyselin, kteří prodávali široké škále odběratelů v mnoha uživatelských odvětvích. Šetření ukázalo, že přítomnost dumpingového dovozu z Indonésie za nízké ceny měla v posuzovaném období za následek stlačení cen na trhu Unie. To znamenalo, že úroveň cen výrobního odvětví Unie po celé posuzované období nemohla odpovídat růstu cen surovin. V důsledku toho byla ziskovost prodeje výrobního odvětví Unie během celého posuzovaného období nízká nebo dokonce záporná. Taková ziskovost je nižší než zisky, jichž by výrobní odvětví mělo dosáhnout za běžných podmínek hospodářské soutěže, a je zjevně nedostatečná k zajištění jeho dlouhodobého přežití. Výrobní odvětví Unie muselo investovat do udržení stávajících zařízení, ale snížená schopnost opatřovat si kapitál ohrozila úroveň investic.
- (369) Na volném trhu Unie bylo přítomno značné množství indonéského dumpingového dovozu za nízké ceny. Zatímco tento trh se v posuzovaném období zmenšil o 5 %, objem indonéského dovozu se zvýšil o 13 % a podíl na trhu vzrostl o 18 %. V důsledku toho tento dovoz představoval přibližně dvě třetiny veškerého dovozu na trh Unie v období šetření. Šetření ukázalo, že toto pronikání na trh mělo rovněž negativní důsledky pro výrobní odvětví Unie, zejména pro objem výroby, který se v posuzovaném období snížil o 7 %, a objem prodeje, který v stejném období klesl o 10 %. To je uvedeno v tabulkách 4 a 5.
- (370) Dalšími zkoumanými faktory byly dovoz z jiných zdrojů, vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie, vývoj využití pro vlastní spotřebu, vývoj spotřeby a údajná neefektivnost výrobního odvětví Unie.

- (371) Komise proto rozlišila a oddělila účinky všech známých faktorů na situaci výrobního odvětví Unie od účinků dumpingového dovozu působících újmu. Nebylo zjištěno, že by některý z těchto faktorů, ať už společně s ostatními faktory nebo samostatně, měl vliv na situaci výrobního odvětví Unie do té míry, která by zpochybňovala závěr, že indonéský dovoz způsoboval podstatnou újmu.
- (372) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že dumpingový dovoz z dotčené země způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu. Újma spočívá zejména ve stlačení cen, nedostatečné ziskovosti, návratnosti investic, peněžních tocích, schopnosti opatřit si kapitál, ztrátě podílu na trhu a poklesu výroby, produktivity, objemu prodeje a zaměstnanosti.

6. ÚROVEŇ OPATŘENÍ

- (373) Pro určení úrovně opatření Komise zkoumala, zda by clo nižší než dumpingové rozpětí bylo dostatečné k odstranění újmy způsobené dumpingovým dovozem výrobnímu odvětví Unie.
- (374) Žadatel uváděl existenci zkreslení na trhu surovin ve smyslu čl. 7 odst. 2a základního nařízení. Za účelem posouzení náležité míry opatření Komise nejprve stanovila výši cla potřebnou k odstranění újmy, kterou by utrpělo výrobní odvětví Unie v případě, že by nedošlo ke zkreslením ve smyslu čl. 7 odst. 2a základního nařízení. Poté zkoumala, zda by dumpingové rozpětí vyvážejících výrobců zařazených do vzorku bylo vyšší než jejich rozpětí újmy (viz oddíl 6.2 níže).

6.1. Rozpětí prodeje pod cenou

- (375) Újma by byla odstraněna, pokud by výrobní odvětví Unie bylo schopno dosáhnout cílového zisku prodejem za cílovou cenu ve smyslu čl. 7 odst. 2c a odst. 2d základního nařízení.
- (376) V souladu s čl. 7 odst. 2c základního nařízení Komise při stanovení cílového zisku zohlednila tyto faktory: míra ziskovosti před zvýšením dovozu ze země, která je předmětem šetření, míra ziskovosti potřebná na krytí celkových nákladů a investic, výzkumu a vývoje a inovací, jakož i míra ziskovosti očekávaná za běžných podmínek hospodářské soutěže. Toto ziskové rozpětí nesmí být nižší než 6 %.
- (377) Informace týkající se stanovení běžného zisku byly zahrnuty do dotazníků zaslaných výrobcům v Unii zařazeným do vzorku. To zahrnovalo ziskovost obdobného výrobku za deset let předcházejících období šetření. Výrobci v Unii však nebyli schopni poskytnout úplné údaje z důvodu změn účetních systémů a organizačních změn. Kromě toho byla ziskovost obdobného výrobku v posuzovaném období nižší než 6 %, jak ukazuje tabulka 10.
- (378) Někteří výrobci v Unii zařazení do vzorku tvrdili, že úroveň jejich investic, výzkumu a vývoje a inovací v posuzovaném období by byla za běžných podmínek hospodářské soutěže vyšší.
- (379) Výrobci však nebyli schopni tato tvrzení vyčíslit. Proto byl učiněn závěr, že cílový zisk by měl být stanoven na 6 % v souladu s čl. 7 odst. 2c základního nařízení.
- (380) V souladu s čl. 7 odst. 2d základního nařízení Komise posoudila budoucí náklady vyplývající z mnohostranných environmentálních dohod a protokolů k nim, jejichž smluvní stranou je Unie, a z úmluv MOP uvedených v příloze Ia základního nařízení, které vzniknou výrobnímu odvětví Unie po dobu uplatňování opatření podle čl. 11 odst. 2. Komise stanovila další náklady ve výši 0,1 %, které byly připočteny k ceně nepůsobící újmu. Poznámka ke spisu týkající se způsobu určení těchto dodatečných nákladů Komisí je k dispozici v dokumentaci určené zúčastněným stranám k nahlédnutí.
- (381) Tyto náklady zahrnovaly dodatečné budoucí náklady na zajištění souladu se systémem EU pro obchodování s emisemi (EU ETS). Systém EU ETS je základním kamenem politiky EU pro dosažení souladu s mnohostrannými environmentálními dohodami. Tyto dodatečné náklady byly vypočteny na základě průměrných odhadovaných dodatečných povolenek EU, které budou muset být zakoupeny během období uplatňování opatření (2022–2026). Od povolenek EU použitých při výpočtu byly odečteny dostupné bezplatné povolenky a použité povolenky EU byly upraveny tak, aby se týkaly výhradně výrobku, který je předmětem šetření. Náklady na povolenky EU byly extrapolovány tak, aby odpovídaly očekávaným změnám cen během doby trvání opatření. Zdrojem těchto předpokládaných cen je výtah z Bloomberg ze dne 23. června 2022. Průměrná předpokládaná cena za povolenky EU (včetně Bloomberg New Energy Finance) pro toto období činí 91,8 EUR za tunu emitovaného CO₂.

- (382) Na tomto základě Komise vypočítala cenu obdobného výrobku, která nepůsobí újmu, s použitím výše uvedené cílové ziskové marže (uvedené v 378. bodě odůvodnění) na výrobní náklady výrobců v Unii zařazených do vzorku během období šetření a poté přičetla úpravy podle čl. 7 odst. 2d podle jednotlivých typů výrobku.
- (383) Komise poté stanovila úroveň rozpětí prodeje pod cenou na základě srovnání vážené průměrné dovozní ceny spolupracujících vyvážejících výrobců v Indonésii zařazených do vzorku, která byla stanovena pro účely výpočtů cenového podbízení, s váženou průměrnou cenou obdobného výrobku prodávaného během období šetření na trhu Unie výrobci v Unii zařazenými do vzorku, jež nepůsobí újmu. Případný rozdíl vyplývající z tohoto porovnání se vyjádřil jako procento vážené průměrné dovozní hodnoty CIF.
- (384) Vzhledem k revizi prodejních, správních a režijních nákladů společnosti WETBV, jak je uvedeno ve 161. a 162. bodě odůvodnění, Komise odpovídajícím způsobem revidovala rovněž výpočet početně stanovené ceny CIF.
- (385) U ostatních spolupracujících společností, které nebyly zařazeny do vzorku, použila Komise vážené průměrné rozpětí dvou vyvážejících výrobců zařazených do vzorku.

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí	Rozpětí prodeje pod cenou
P.T. Musim Mas	46,4 %	30,5 %
P.T. Wilmar Nabati Indonesia	15,2 %	38,7 %
Ostatní spolupracující společnosti	26,6 %	35,9 %

- (386) Společnost Wilmar ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací tvrdila, že její rozpětí újmy by nemělo být upraveno o prodejní, správní a režijní náklady a o zisk týkající se prodeje prostřednictvím společnosti WET B.V., protože toto srovnání bylo provedeno na jiné úrovni obchodu s cenami Unie.
- (387) Komise však konstatovala, že cena obdobného výrobku výrobního odvětví Unie nepůsobící újmu zahrnovala pouze výrobní náklady výrobců Unie zařazených do vzorku a nezahrnovala žádné prodejní, správní a režijní náklady jakéhokoli prodeje od prodávajících subjektů, které jsou ve spojení, protože výrobci v Unii zařazení do vzorku prodávali pouze přímo spotřebitelům (viz 209. bod odůvodnění). Komise tedy měla za to, že neexistuje obchodní nerovnováha na žádné úrovni. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

6.2. Přezkoumání rozpětí postačujícího k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie

- (388) Žadatel v podnětu poskytl dostatečné důkazy o tom, že v Indonésii existuje ve vztahu k dotčenému výrobku zkreslení na trhu surovin ve smyslu čl. 7 odst. 2a základního nařízení. Podle důkazů uvedených v podnětu podléhaly surový palmový olej a surový olej z palmových jader, které představují více než 70 % výrobních nákladů dotčeného výrobku, v Indonésii vývozní dani, vývozní dávce a stanovení maximální domácí ceny.
- (389) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že je nezbytné posoudit, zda existují zkreslení v souvislosti s výrobkem, který je předmětem šetření, ve smyslu čl. 7 odst. 2a základního nařízení, v důsledku čehož by clo nižší než dumpingové rozpětí nepostačovalo k odstranění újmy způsobené dumpingovým dovozem dotčeného výrobku, který je předmětem šetření, pouze ve vztahu k vývozci společnosti Musim Mas, neboť dumpingové rozpětí společnosti Wilmar bylo nižší než rozpětí újmy.
- (390) Komise nejprve určila hlavní suroviny používané při výrobě dotčeného výrobku společností Musim Mas. Za hlavní suroviny byly považovány ty suroviny, které pravděpodobně představují nejméně 17 % výrobních nákladů dotčeného výrobku. Komise zjistila, že společnost Musim Mas k výrobě dotčeného výrobku používá surový palmový olej a surový olej z palmových jader. Surový palmový olej se na celkových výrobních nákladech podílí více než 30 % a surový olej z palmových jader více než 40 %.
- (391) Komise poté zkoumala, zda u některé z hlavních surovin používaných při výrobě dotčeného výrobku nedošlo ke zkreslení některých z opatření uvedených v čl. 7 odst. 2a základního nařízení: režimy dvojích cen, vývozní cla, vývozní přírážka, vývozní kvóta, zákaz vývozu, zdanění vývozu, licenční požadavky, minimální vývozní cena,

snížení nebo zrušení vrácení DPH, omezení týkající se místa celního řízení pro vývozce, seznam způsobilých výrozců, povinnost působit na domácím trhu, těžba surovin pro vlastní spotřebu. Za tímto účelem Komise vycházela z příslušných indonéských právních předpisů.

- (392) Šetřením bylo zjištěno, že surový palmový olej i surový olej z palmových jader podléhají vývozní dani a dávce. Vývozní daň je založena na progresivním sazebníku pro surový palmový olej a surový olej z palmových jader (vyhláška č. 166/PMK.010/2020⁽⁴⁴⁾). Kromě toho je zavedena také progresivní vývozní dávka na surový palmový olej a surový olej z palmových jader (vyhláška č. 57/PMK.05/2020⁽⁴⁵⁾ ve znění vyhlášky č. 76/PMN.05/2021⁽⁴⁶⁾).
- (393) Komise zjistila, že společnost Musim Mas měla prospěch z vývozní daně a dávky.
- (394) Komise porovnávala domácí cenu surového palmového oleje a surového oleje z palmových jader s mezinárodní referenční hodnotou.
- (395) Pokud jde o domácí cenu surového palmového oleje a surového oleje z palmových jader, šetření ukázalo, že státní společnost Kharisma Pemasaran Bersama Nusantara (KPBN) pořádá denně výběrová řízení⁽⁴⁷⁾, při kterých státem vlastněné společnosti PTPN prodávají surový palmový olej a surový olej z palmových jader. Pro surový palmový olej se pořádá jedno výběrové řízení za den a pro surový olej z palmových jader jedno výběrové řízení za týden, a jelikož existuje pouze jedna standardní jakost pro surový palmový olej i surový olej z palmových jader, existuje pouze jedna denní cena pro surový palmový olej a pouze jedna týdenní cena pro surový olej z palmových jader. Cena je stanovena pro FOB Dumai nebo Belawan (dva důležité námořní přístavy v Indonésii). Společnost PTPN stanoví cenu a ostatní společnosti ji buď akceptují, nebo vyčkávají do následujícího dne. Cena stanovená společností PTPN se používá rovněž ve smlouvách mezi soukromými společnostmi. Nabídková cena je veřejná a všechny subjekty na trhu ji znají. Šetření rovněž odhalilo, že smlouvy mezi stranami ve spojení jsou rovněž založeny na ceně stanovené společností PTPN. Všichni kupující v Indonésii proto nakupují surový palmový olej a surový olej z palmových jader za denní cenu stanovenou společností PTPN. Šetření dále ukázalo, že malé rozdíly mezi nabídkovou cenou a skutečnou nákupní cenou vývozců zařazených do vzorku byly způsobeny zejména náklady na dopravu. Proto Komise použila pro domácí cenu surového palmového oleje a surového oleje z palmových jader denní nabídkové ceny stanovené společností PTPN během období šetření, které předložil jeden z vyvážejících výrobců zařazených do vzorku.
- (396) Pokud jde o mezinárodní referenční hodnotu pro surový palmový olej a surový olej z palmových jader, Komise použila několik referenčních hodnot: 1) indonéské vývozní ceny FOB z Global Trade Atlas⁽⁴⁸⁾ (dále jen „GTA“), 2) malajské domácí ceny⁽⁴⁹⁾, 3) malajské vývozní ceny FOB z GTA, 4) spotové ceny CIF Rotterdam⁽⁵⁰⁾ (51).
- (397) Srovnání ukázalo, že domácí indonéská cena surového palmového oleje byla o 20 % nižší než indonéské vývozní ceny FOB, o 23 % nižší než malajské domácí ceny, o 29 % nižší než malajské vývozní ceny FOB a o 24 % nižší než spotové ceny CIF Rotterdam (upravené na FOB).
- (398) Srovnání ukázalo, že domácí indonéská cena surového oleje z palmových jader byla o 18 % nižší než indonéská vývozní cena, o 19 % nižší než malajská domácí cena, o 6 % nižší než malajská vývozní cena a o 22 % nižší než spotové ceny CIF Rotterdam (upravené na FOB),
- (399) Nakonec Komise zkoumala, zda surový palmový olej nebo surový olej z palmových jader představují jednotlivě alespoň 17 % výrobních nákladů dotčeného výrobku. Pro účely tohoto výpočtu byla použita nezkrácená cena suroviny stanovená při vývozu z Indonésie a získaná z GTA. Komise zjistila, že u společnosti Musim Mas představuje surový palmový olej více než 40 % a surový olej z palmových jader více než 50 % celkových výrobních nákladů.

⁽⁴⁴⁾ <https://www.ssas.co.id/wp-content/uploads/2020/10/166-PMK.010-2020.pdf> (pouze v indonéštině, poslední přístup dne 10. července 2022).

⁽⁴⁵⁾ <https://jdih.kemenkeu.go.id/FullText/2020/57~PMK.05~2020Per.pdf> (pouze v indonéštině, poslední přístup dne 10. července 2022).

⁽⁴⁶⁾ <https://jdih.kemenkeu.go.id/download/30a94928-f217-48ee-934e-c2be549f350f/76~PMK.05~2021Per.pdf> (pouze v indonéštině, poslední přístup dne 10. července 2022).

⁽⁴⁷⁾ <https://kpbn.co.id/home.html?lang=1>

⁽⁴⁸⁾ <https://www.gtis.com/gta/>.

⁽⁴⁹⁾ Malajská rada pro palmový olej https://bepi.mpob.gov.my/admin2/price_local_daily_view_cpo_msia.php?more=Y&jenis=1Y&tahun=2020 a https://bepi.mpob.gov.my/index.php/en?option=com_content&view=article&id=1033&Itemid=136

⁽⁵⁰⁾ CRUDE PALM OIL – CIF ROTTERDAM Spot Historische Prijzen - Investing.com <https://nl.investing.com/commodities/crude-palm-oil-cif-rotterdam-futures-historical-data>

⁽⁵¹⁾ <https://gapki.id/en/news/19196/october-1-2020-commodity-price-position-at-the-closing-of-physical-exchange-market>

- (400) Komise proto dospěla k závěru, že ceny surového palmového oleje a surového oleje z palmových jader jsou předmětem významného zkreslení a jsou výrazně nižší ve srovnání s cenami na reprezentativních mezinárodních trzích ve smyslu čl. 7 odst. 2a základního nařízení.

7. ZÁJEM UNIE

7.1. Zájem Unie podle čl. 7 odst. 2b základního nařízení

- (401) V souladu s čl. 7 odst. 2b základního nařízení Komise zkoumala, zda může učinit jednoznačný závěr, že je v zájmu Unie stanovit výši konečných cel v souladu s čl. 7 odst. 2a základního nařízení pouze ve vztahu ke společnosti Musim Mas. Antidumpingové clo pro společnost Wilmar by bylo v každém případě stanoveno na úrovni dumpingového rozpětí, protože prodej pod cenou byl zjištěn na vyšší úrovni. Zájem Unie byl stanoven na základě posouzení veškerých informací relevantních pro toto šetření, včetně volných kapacit v zemi vývozu, hospodářské soutěže na trhu surovin a dopadu na dodavatelské řetězce společností v Unii.

7.2. Volné kapacity v zemi vývozu

- (402) Indonéská vláda uvedla, že během období šetření činila celková výrobní kapacita výrobku, který je předmětem šetření, v Indonésii přibližně 3 600 000 tun, zatímco skutečná výroba činila přibližně 2 600 000 tun. Uvedla, že oba odhady vycházejí ze zprávy Indonéské asociace výrobců oleochemických produktů (APOLIN).
- (403) Komise bere na vědomí, že původní odhady byly indonéskou vládou pozmeněny v rozpětí až +/- 30 % z důvodu ochrany důvěrnosti a že výsledný odhad volné kapacity ve výši 1 000 000 tun je výrazně nižší než její skutečná hodnota. Stejně tak výsledný odhad 72 % využití kapacity je výrazně vyšší než její skutečná hodnota. Komise dále poznamenává, že i na základě odhadu 1 000 000 tun je volná kapacita v Indonésii vyšší než celá výroba Unie, která během období šetření činila přibližně 872 000 tun, a mohla by ji tedy nahradit. Je to také čtyřikrát více než objem dovozu z Indonésie, který činil přibližně 228 000 tun.
- (404) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla Komise k závěru, že indonésští výrobci mají značnou volnou kapacitu a že tato volná kapacita, pokud by byla využita, by mohla zvýšit celosvětovou nabídku výrobku, který je předmětem šetření, snížit ceny a následně narušit účinnost opatření, pokud by nebylo stanoveno na úrovni dumpingu.

7.3. Hospodářská soutěž na trhu surovin

- (405) Hlavní surovinou používanou pro výrobu zkoumaného výrobku je buď lůj, nebo rostlinný olej, jako jsou surový palmový olej a surový olej z palmových jader.
- (406) Jak je uvedeno v 397. a 398. bodě odůvodnění, ceny surového palmového oleje a surového oleje z palmových jader v Indonésii byly výrazně nižší než ceny surového palmového oleje a surového oleje z palmových jader na reprezentativních mezinárodních trzích. To vytváří nespravedlivou výhodu pro vyvážející výrobce v Indonésii ve srovnání s výrobním odvětvím Unie. Komise proto dospěla k závěru, že ačkoli jsou surový palmový olej a surový olej z palmových jader výrobnímu odvětví Unie k dispozici, jsou v důsledku zkreslení dostupné za vyšší cenu než pro výrobce v Indonésii. Výrobní odvětví Unie se proto nachází v nevýhodném postavení vůči indonéským vyvážejícím výrobcům.

7.4. Dopad na dodavatelské řetězce společností v Unii

- (407) Jak je uvedeno v tabulce 4 výše, výrobní odvětví Unie mělo během období šetření volnou kapacitu téměř 250 000 tun. Tato volná kapacita byla vyšší než objem dovozu z Indonésie ve stejném období. Z toho vyplývá, že výrobní odvětví Unie je schopno nahradit dovoz z Indonésie vlastní výrobou, a dokonce pokrýt téměř celou poptávku po výrobku, který je předmětem šetření, v Unii.
- (408) Šetření navíc ukázalo, že uživatelé v Unii mohli výrobek, který je předmětem šetření, získávat ze třetích zemí, například z Malajsie. Celkový objem dovozu ze třetích zemí v posuzovaném období zůstával stabilní, zatímco jejich podíl na trhu se zvýšil o 6 %. V případě neexistence dumpingového dovozu z Indonésie by se dovoz ze třetích zemí zvýšil, protože prodejní ceny na trhu Unie by byly atraktivnější.
- (409) Společnost Wilmar tvrdila, že skutečnost, že výrobci v Unii, například společnost AAK, požádali o vyloučení některých mastných kyselin z definice výrobku v rámci šetření, naznačuje, že někteří výrobci (navazujících výrobků) v Unii velmi potřebují přístup ke všem zdrojům dovozu.

- (410) Komise konstatuje, že schopnost výrobního odvětví Unie pokrýt poptávku Unie se týká široké škály mastných kyselin. Konkrétně pokud jde o žádosti společnosti AAK o vyloučení, jak je vysvětleno ve 108. až 118. bodě odůvodnění, požadované typy a množství mastných kyselin mohou být buď vyráběny výrobci v Unii, jakmile budou obnoveny rovné podmínky na trhu Unie, nebo mohou pocházet z jiných zemí než z Indonésie.
- (411) Uživatelé by proto měli dostatečný přístup k výrobku, který je předmětem šetření, i v případě, že by se dovoz z Indonésie snížil. V důsledku toho se neočekává narušení hodnotových řetězců uživatelů v Unii.
- (412) Některé zúčastněné strany se ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací vyjádřily k účinku opatření na dodavatelské řetězce v Unii.
- (413) Těmito připomínkami se zabývá oddíl 7.9.2 tohoto nařízení. Na základě těchto připomínek a následné analýzy je Komise přesvědčena, že jakékoli problémy s dodávkami budou dočasné a bude je možné vyřešit s ohledem na ostatní dostupné zdroje dodávek, například Malajsii.

7.5. Závěr ohledně zájmu Unie podle čl. 7 odst. 2b základního nařízení

- (414) Po posouzení všech relevantních informací týkajících se tohoto šetření dospěla Komise k závěru, že je v zájmu Unie stanovit výši konečného cla ve vztahu ke společnosti Musim Mas v souladu s čl. 7 odst. 2a základního nařízení.
- (415) Vzhledem k výše uvedené analýze dospěla Komise k závěru, že v souladu s čl. 7 odst. 2a základního nařízení je v zájmu Unie stanovit výši konečných cel na základě úrovně dumpingu, s výhradou dalších úvah v souvislosti s článkem 21 uvedených v oddíle 7.6 níže.
- (416) Skupina Musim Mas ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací tvrdila, že politiky indonéské vlády týkající se surového palmového oleje a surového oleje z palmových jader jsou prošetřovány v rámci souběžného antisubvenčního šetření uvedeného ve 3. bodě odůvodnění, a uplatnění čl. 7 odst. 2a základního nařízení v tomto antidumpingovém šetření a uplatnění antisubvenčních cel ve vztahu k týmž politikám by vedlo k uložení dvojích nápravných opatření v souvislosti se stejným souborem politik indonéské vlády.
- (417) Komise se bude otázkou případných dvojích nápravných opatření zabývat v rámci antisubvenčního šetření.

7.6. Zájem Unie podle článku 21 základního nařízení

- (418) Po posouzení zájmu Unie podle čl. 7 odst. 2b základního nařízení Komise poté zkoumala, zda navzdory zjištění dumpingu působícího újmu může v souladu s článkem 21 základního nařízení učinit jednoznačný závěr, že v tomto případě není v zájmu Unie přijímat příslušná opatření. Při zjišťování zájmu Unie vycházela Komise z vyhodnocení všech různých relevantních zájmů včetně zájmů výrobního odvětví Unie, dovozců, uživatelů a dalších relevantních hospodářských subjektů. Žádní dovozci, kteří nejsou ve spojení, v rámci šetření nespoupravovali.
- (419) Komise zaslala dotazníky známým zúčastněným stranám. Na dotazník odpověděli čtyři uživatelé ze dvou skupin společností, a to skupiny Greven a skupiny Schill + Seilacher.

7.7. Zájem výrobního odvětví Unie

- (420) V Unii vyrábí mastné kyseliny 15 společností, které zaměstnávají přibližně 900 zaměstnanců. Výrobci jsou rozprostřeni po celé Unii. Výrobní odvětví Unie zařazené do vzorku, které představuje více než 60 % celkové výroby, při šetření spolupracovalo.
- (421) Po stažení podnětu, o němž se pojednává v oddíle 1.10, se Komise rozhodla v šetření pokračovat a provedla analýzu újmy a příčinných souvislostí, pokud jde o výrobní odvětví jako celek, a to bez ohledu na podporu a/nebo spolupráci ze strany jednotlivých výrobců v Unii, jak je podrobněji vysvětleno v 64., 66., 68. a 69. bodě odůvodnění. Analýza uvedená v oddílech 4 a 5 tohoto nařízení potvrdila, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu a tato újma byla způsobena dumpingovým dovozem dotčeného výrobku indonéskými vyvážejícími výrobci. Komise dále konstatovala, že má při rozhodování, zda po stažení podnětu v řízení pokračovat, nebo ho zastavit, široký prostor pro uvážení.

- (422) V dopise o stažení podnětu žadatel uvedl, že důvodem pro stažení je „vliv zúčastněných stran“⁽⁵²⁾. To potvrzuje, že žadatel nezpochybnil analýzu a závěr týkající se existence podstatné újmy způsobené dumpingovým indonéským dovozem, nýbrž že jediným důvodem pro stažení podnětu byl vliv zúčastněných stran. Důvod spojený s vlivem zúčastněných stran na žadatele by nepodporoval zjištění, že by bylo v zájmu Unie ukončit řízení pouze z tohoto důvodu, když Komise již dospěla k závěru, že existuje významný dumping působící újmu. Komise v této souvislosti dále konstatovala, že ke stažení podnětu došlo ve velmi pozdní fázi řízení, kdy již byly stranám poskytnuty veškeré informace o zjištěných prokazujících existenci podstatné újmy, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, způsobené dumpingovým indonéským dovozem. Připomínky obdržené od stran po poskytnutí informací tento závěr nezměnily, čímž podpořily úvahu, že v každém případě by nebylo v zájmu Unie zastavit řízení bez uložení opatření, i když žadatel podnět stáhl.
- (423) Vzhledem ke zjištění podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, popsané ve 255. až 259. bodě odůvodnění, by uložení opatření umožnilo výrobnímu odvětví Unie zlepšit ziskovost na udržitelnou úroveň, zvýšit investice, a tím si udržet konkurenční postavení na svém hlavním trhu. Výrobní odvětví Unie by rovněž mohlo získat zpět ztracený podíl na trhu zvýšením objemu prodeje na trhu Unie.
- (424) Neuložení opatření by pravděpodobně mělo na výrobní odvětví Unie další významné negativní dopady projevující se nižším prodejem a objemem výroby, dalším stlačením cen, jež by vedlo k dalšímu zhoršení jeho finanční a hospodářské situace z hlediska ziskovosti a investic, což by ohrozilo jeho budoucnost a zaměstnanost.
- (425) Skupina Musim Mas ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací tvrdila, že výrobnímu odvětví Unie, které jako surovinu používá lůj, opatření neprospějí, a že v konečném důsledku z nich budou mít prospěch malajští vyvážející výrobci.
- (426) S ohledem na komentáře Komise týkající se loje jako faktoru, který není v příčinné souvislosti se vznikem újmy, vyšších cen malajského dovozu v celém průběhu posuzovaného období a schopnosti výrobního odvětví Unie zvýšit ziskovost a investice, a tedy zvýšit výrobu a objem prodeje, pokud by opatření byla přijata, bylo toto tvrzení zamítnuto.
- (427) Uložení opatření týkajících se indonéských mastných kyselin je tedy jednoznačně v zájmu výrobního odvětví Unie.

7.8. Zájem dovozců/obchodníků, kteří nejsou ve spojení

- (428) Jak je uvedeno v 38. bodě odůvodnění, dovozci/obchodníci, kteří nejsou ve spojení, nespolupracovali.
- (429) Komise proto neměla informace, na jejichž základě by mohla přesně stanovit dopad uložení opatření na činnosti dovozců/obchodníků, kteří nejsou ve spojení. Neexistence spolupráce naznačuje, že dovozci se nedomnívají, že by uložení antidumpingových opatření významně ovlivnilo jejich podnikání. Ačkoli v první fázi může být pozorováno snížení dovozu a dalšího prodeje zboží, na které opatření dopadají, jakýkoli takový negativní účinek na obrát by mohl být nakonec kompenzován zvýšeným dalším prodejem výrobků zakoupených z jiných zdrojů, například z Malajsie.
- (430) Komise proto dospěla k závěru, že dopad opatření nebude pro dovozce/obchodníky nepřiměřený.

7.9. Zájem uživatelů

- (431) Výrobek, který je předmětem šetření, nakupuje několik průmyslových odvětví na trhu Unie za účelem výroby výrobků, jako jsou potraviny, krmiva, léčiva, kosmetika (výrobky denní hygieny a luxusní kosmetické výrobky), výrobky pro péči o domácnost a osobní péči a průmyslové čisticí prostředky.
- (432) Při šetření spolupracovali čtyři uživatelé patřící do dvou skupin společností, které představují přibližně 4 % až 7 % celkové spotřeby v Unii, a poskytli odpovědi na dotazník pro uživatele.
- (433) Jedna skupina používala mastné kyseliny k výrobě kovových a alkalických mýdel a také esterů, které se používají jako přísady v odvětví plastů, mazadel a textilu. Druhá skupina vyrábí chemikálie pro technické textilie, kožedělný průmysl, kosmetiku a jemné chemikálie.

⁽⁵²⁾ Dopis je k dispozici ve veřejně přístupném spisu pod č. t22.004777.

- (434) Šetřením bylo zjištěno, že tito uživatelé během období šetření společně nakupovali [6–9] % celkového dovozu z Indonésie, [4–7] % celkového prodeje výrobního odvětví Unie a [2–4] % celkového dovozu z jiných zemí. Komise proto měla jen omezené informace k posouzení celkového dopadu uložení antidumpingových opatření na činnost uživatelů.
- (435) Na základě údajů poskytnutých spolupracujícími uživateli pokrývali tito uživatelé během období šetření přibližně [23–26] % své potřeby mastných kyselin nákupem z Indonésie, [68–72] % od výrobců v Unii a [2–5] % z jiných zdrojů. Zatímco jedna skupina uživatelů dovážela zanedbatelné množství, druhá skupina uživatelů dovážela v tomto období z Indonésie více než čtvrtinu své potřeby mastných kyselin.
- (436) V závislosti na uživateli se prodej výrobků obsahujících mastné kyseliny pohyboval od 29 % do více než 95 % celkového obrátu. Celkově se podíl mastných kyselin bez ohledu na jejich původ na celkových výrobních nákladech spolupracujících uživatelů pohyboval mezi 6 % a 52 %.
- (437) Celkové rozpětí ziskovosti daných čtyř uživatelů se pohybovalo mezi jednocifernými a dvoucifernými maržemi.
- (438) Pokud jde o účinek opatření na spolupracující uživatele a vzhledem k omezené nahraditelnosti výrobku, Komise se domnívala, že jejich zisky mohou být uložením opatření poněkud ovlivněny. Vzhledem k jejich ziskovým rozpětím by tento účinek nebyl nepřiměřený, protože alespoň část zvýšení ceny by mohla být přenesena na navazující články dodavatelského řetězce.
- (439) Vzhledem k nedostatečné ziskovosti výrobního odvětví Unie a stlačení cen na trhu lze důvodně předpokládat, že ceny po zavedení opatření vzrostou. Nicméně dopad, který mohou mít opatření na některé uživatele, by měl být porovnán s rizikem ukončení činnosti výrobního odvětví Unie, neboť současná situace není udržitelná. Nepřijetí opatření povede ke snížení spolehlivosti a stability zdrojů dodávek a nevyhnutelně ke zvýšení cen na trhu Unie.
- (440) Společnost P&G při šetření plně nespolupracovala, ale uvedla, že je proti uložení opatření. Měla za to, že uložení opatření by ohrozilo její přístup ke spolehlivému zdroji dodávek mastných kyselin. Společnost P&G tvrdila, že zavedení antidumpingových opatření by mělo dva hlavní důsledky. Za prvé, opatření pravděpodobně povedou ke zvýšení výrobních nákladů v odvětví spotřebního zboží a tyto náklady se nakonec přenesou na spotřebitele. Za druhé, uložení opatření pravděpodobně naruší dodavatelské řetězce z Indonésie v době, kdy poptávka po mastných kyselinách je vysoká a výrobci v Unii pracují na plnou kapacitu. Skupina Greven rovněž tvrdila, že poptávku po mastných kyselinách na trhu Unie není možné uspokojit bez dovozu mastných kyselin z Indonésie.
- (441) Komise konstatovala, že společnost P&G nepředložila odpověď na dotazník pro uživatele a neposkytla podrobné informace o svých nákupech mastných kyselin a jejich váze z hlediska nákladů v rámci hotového zboží. Komise proto nemohla posoudit dopad uložení opatření na činnost společnosti P&G.
- (442) Kromě toho Komise zjistila, že výrobní kapacita výrobního odvětví Unie je dostatečná k pokrytí téměř celé spotřeby na trhu EU. V současné době má výrobní odvětví Unie přibližně 20 % volné kapacity, a pokud budou obnoveny podmínky spravedlivé hospodářské soutěže, mohou výrobci v Unii zvýšit výrobu, aby uspokojili poptávku v Unii. Kromě toho existuje volná kapacita pro výrobu mastných kyselin v Malajsii. Komise proto dospěla k závěru, že uložení antidumpingových opatření nemůže vést k nedostatku dodávek mastných kyselin na trh Unie.

7.9.1. Všeobecné připomínky ohledně zájmu uživatelů po poskytnutí konečných informací

- (443) Po poskytnutí konečných informací byly obdrženy připomínky ohledně zájmu Unie od skupiny Greven, skupiny Schill + Seilacher, společností P&G, Unilever, Henkel, Quaker Houghton a Evonik, skupiny NYCO, společností Kapachim, Omya, Stéarinerie Dubois a Wilmar, skupiny Musim Mas, společností Ecogreen a koalice CUTFA. Mnohé z těchto stran byli uživatelé, kteří plně nespolupracovali při šetření a předtím žádné připomínky nevznesli. Šetření proto po poskytnutí konečných informací čerpalo z širšího okruhu připomínek, ačkoli tyto informace nebyly předloženy ve formě odpovědi na dotazník, jak bylo požadováno při zahájení šetření, a pravdivost všech vznesených připomínek nebylo možné ověřit.
- (444) Koalice CUTFA zdůraznila, že opatření by měla jen omezený dopad na uživatele, protože zvýšení nákladů by bylo možné přenést na jejich zákazníky. I v případě, že by tomu tak nebylo, byly by zisky takového rozsahu, aby mohly být absorbovány, takže dopad opatření by nebyl nepřiměřený.

(445) Bylo zřejmé, že širší spektrum připomínek od uživatelů umožňuje rozdělit uživatele do dvou hlavních kategorií.

a) **Velké nadnárodní skupiny**

(446) První kategorii tvořily velké nadnárodní skupiny jako P&G, Unilever, Henkel, Quaker Houghton a Evonik, které vyrábějí velký počet hotových výrobků s použitím výrobku, který je předmětem šetření, coby klíčové suroviny hlavně ve svých výrobcích pro péči o domácnost, pracích prostředcích, kosmetických výrobcích a výrobcích pro osobní péči. Jak však je popsáno výše, vzhledem k tomu, že tyto strany plně nespolupracovaly, nebylo možné zjistit množství mastných kyselin používaných v jejich výrobcích, ani důležitost mastných kyselin ve výrobních nákladech, a dokonce ani nejdůležitější výrobky, v nichž jsou mastné kyseliny použity. Z údajů společnosti P&G, Unilever a Henkel dostupných z veřejných zdrojů⁽⁵³⁾ navíc vyplynulo, že obrat a zisky této skupiny společností se v posledních letech podstatně zvýšil, zejména pokud jde o výrobky pro péči o domácnost, které jsou největším trhem pro mastné kyseliny.

(447) Společnost P&G vysvětlila, že nepředložila odpověď na dotazník, protože je podobně jako jiní uživatelé mastných kyselin rozptýlena do mnoha výrobních závodů.

(448) Společnost P&G však nevyplnila ani tu část dotazníku, která se týkala nákupu mastných kyselin prostřednictvím její centrální nákupní jednotky. Rozptýlená povaha uživatelského průmyslového odvětví nebrání, alespoň u některých z nich, předložení odpovědi na dotazník. Kromě toho i z veřejně dostupné konsolidované účetní závěrky společnosti P&G vyplývá, že její evropské operace dosáhly v roce 2021 velmi vysokého obratu (16,7 miliardy USD⁽⁵⁴⁾). Její celosvětová ziskovost byla 23 %⁽⁵⁵⁾. Obrat společnosti Henkel v západní a východní Evropě v roce 2021 činil 9,1 miliardy EUR a ziskovost v těchto regionech byla 18,9 %⁽⁵⁶⁾. Tyto informace podpořily názor Komise, že velcí odběratelé mastných kyselin v největších uživatelských výrobních odvětvích (péče o domácnost, prací prostředky, kosmetika a osobní péče) by nebyli nepřiměřeně dotčeni navrhovanými opatřeními.

(449) Společnost Henkel uvedla, že nedostatek spolupráce ze strany uživatelů neznamená, že opatření na úrovních navržených při poskytnutí konečných informací by neměla závažný dopad na jejich činnost.

(450) Jak je dále uvedeno níže, Komise s ohledem na dodatečné připomínky obdržené v reakci na poskytnutí konečných informací, včetně připomínek od nových zúčastněných stran, revidovala svá původní zjištění a závěry týkající se dopadu na uživatele.

(451) Společnosti Henkel, Kapachim, Omya a Wilmar rovněž zdůraznily, že zájem uživatelů by měl být vnímán v kontextu nedávného vývoje, který předcházela poskytnutí konečných informací, jako jsou rostoucí ceny surovin a energie, inflace a problémy v dodavatelských řetězcích.

(452) Komise konstatovala, že tyto otázky se týkají vývoje po období šetření. Nebylo doloženo, jaký dopad by tento vývoj mohl mít na dané uživatelské odvětví. Například, zda by dodatečné náklady byly přeneseny na zákazníky a jaký dopad by to mělo na ziskovost výrobků obsahujících mastné kyseliny. V každém případě není jasné, zda tento vývoj je trvalé povahy. Tato tvrzení proto nemohla být přijata.

(453) Společnost Unilever se ve svém důvěrném podání zaměřila na určitý výrobek, který by byl opatřeními dotčen, přičemž tvrdila, že ceny by výrazně vzrostly a že by to mohlo mít dopad na dovoz tohoto výrobku s následným dopadem na jeho výrobu v Unii a na zaměstnanost. Tvrdila rovněž, že v důsledku toho by vzrostly spotřebitelské ceny tohoto výrobku. Společnost Unilever dále poukázala na to, že převážná většina prodeje tohoto výrobku se vyvážá mimo Unii.

(454) Komise nemohla tato tvrzení ověřit, neboť společnost Unilever podobně jako většina uživatelů nevyplnila odpovědi na uživatelský dotazník. Komise proto nemohla zjistit, jak důležitý je tento výrobek pro operace společnosti Unilever v Unii z hlediska ziskovosti a obratu. Nemohla ani zjistit, jak důležité místo mají mastné kyseliny v nákladech společnosti Unilever na tento výrobek nebo na jiné výrobky. Nemohla jasně posoudit ani to, jaký dopad by měla cla na celkovou ziskovost společnosti Unilever na trhu Unie. Z veřejně dostupné konsolidované

⁽⁵³⁾ Viz výroční zpráva společnosti P&G za rok 2021, výroční zpráva společnosti Henkel za rok 2021 a výroční zpráva společnosti Unilever za rok 2021: https://assets.ctfassets.net/oggaad6svuzkv/4jv0tM2D5D4uo9fpGkFINt/51f922cfc331f8cd887e86f5dca2a59f/2021_annual_report.pdf

<https://www.henkel.com/resource/blob/1616958/8a9ca447fca79ec3ad39d8e5192a1fb6/data/2021-annual-report.pdf>
<https://www.unilever.com/files/92ui5egz/production/e582e46a7f7170fd10be32cf65113b738f19f0c2.pdf>

⁽⁵⁴⁾ Viz strana 39 výroční zprávy společnosti P&G za rok 2021: https://assets.ctfassets.net/oggaad6svuzkv/4jv0tM2D5D4uo9fpGkFINt/51f922cfc331f8cd887e86f5dca2a59f/2021_annual_report.pdf

⁽⁵⁵⁾ Viz strana 19 výroční zprávy společnosti P&G za rok 2021.

⁽⁵⁶⁾ Viz strana 92 výroční zprávy společnosti Henkel za rok 2021:

<https://www.henkel.com/resource/blob/1616958/8a9ca447fca79ec3ad39d8e5192a1fb6/data/2021-annual-report.pdf>

roční účetní závěrky společnosti Unilever dále vyplývá, že její evropské operace dosáhly obratu 11,3 miliardy EUR ⁽⁵⁷⁾ a ziskovosti 1,8 miliardy EUR ⁽⁵⁸⁾, tedy více než 16 %. Komisi tedy nebyly poskytnuty žádné informace, jež by prokázaly, že dopad opatření týkajících se mastných kyselin z Indonésie na prodej tohoto výrobku společností Unilever nebo obecněji na její operace v Unii by byl nepřiměřený. Tvrzení týkající se zvýšení spotřebitelských cen a dovozu tohoto výrobku nebyla zjevně doložena s ohledem na celkovou ziskovost operací společnosti v Unii. Komise dále konstatovala, že společnost Unilever by měla možnost ke zmírnění dopadu opatření využít režim přepracování pod celním dohledem.

b) Menší společnosti a skupiny

- (455) Do druhé kategorie uživatelů zpravidla patří menší společnosti a skupiny, například ty, které při šetření plně spolupracovaly (skupina Greven a skupina Schill + Seilacher) a které používají mastné kyseliny k výrobě navazujících výrobků, jako jsou estery, aminy, maziva, mýdla atd.
- (456) Po poskytnutí konečných informací se přihlásily s podáními skupina NYCO, společnosti Kapachim, Omya, přidružené společnosti společnosti Ecogreen a společnost Stéarinerie Dubois. Společnosti v této kategorii obecně nakupovaly menší množství výrobku, který je předmětem šetření. Tito uživatelé však nepředložili odpovědi na dotazník, které by umožňovaly jejich tvrzení doložit. Z informací předložených plně spolupracujícími společnostmi však vyplynulo, že tyto plně spolupracující společnosti budou opatřeními pravděpodobně dotčeny více, protože na mastné kyseliny připadá větší procento jejich celkových nákladů a protože prodej příslušných navazujících výrobků má omezenou ziskovost. Dopad opatření na všechny uživatele by se ještě zmínil tím, že uživatelé neprodávají výhradně výrobky, jež obsahují mastné kyseliny. Většina nakupovaných mastných kyselin rovněž pocházela buď od výrobního odvětví Unie, nebo od dodavatelů z třetích zemí. To znamená, že lze očekávat, že zvýšení cen u těchto nákupů bude menší než u těch výrobků, které pocházejí od indonéských vyvážejících výrobců. A dále, hotové výrobky vyrobené s použitím mastných kyselin byly často vyváženy mimo Unii, což znamená, že by bylo možné využít režim přepracování pod celním dohledem.
- (457) Společnost Ecogreen tvrdila, že vážený průměr cel použitelných na společnost Ecogreen by poškodila dvě společnosti v Unii, které jsou s ní ve spojení. Společnost Ecogreen rovněž tvrdila, že veškerý její prodej do Unie je určen pro vlastní spotřebu, a proto tento vývoz nemůže způsobit újmu výrobnímu odvětví Unie.
- (458) Komise konstatovala, že jelikož společnosti DHW a E&S jako společnosti přidružené ke společnosti Ecogreen nevyplnily uživatelský dotazník, nebylo tvrzení společnosti Ecogreen týkající se újmy možné ověřit. Podle podání společnosti Ecogreen jedna z jejích dceřiných společností v Unii nakupuje určité typy mastných kyselin od výrobního odvětví Unie. Nelze proto vyloučit, že alespoň v určitých segmentech trhu existuje hospodářská soutěž mezi výrobky společnosti Ecogreen a výrobky výrobního odvětví Unie, jak je uvedeno ve 108. bodě odůvodnění. Tvrzení týkající se přidružených společností společnosti Ecogreen a využití pro vlastní spotřebu nelze přijmout.
- (459) Na základě informací ve spisu proto Komise dospěla k závěru, že navržená opatření by neměla nepřiměřený dopad na uživatele.

7.9.2. Přípomínky ohledně narušení trhu a problémů s dodávkami

- (460) Skupina Greven, společnosti Henkel, Unilever, Kapachim, Evonik, Ecogreen, Quaker Houghton, Omya, skupina NYCO, společnost Stéarinerie Dubois, skupina Musim Mas a společnost Wilmar vznesly tvrzení týkající se narušení trhu Unie a problémů s dodávkami, k nimž by vedlo uložení opatření. Tyto zúčastněné strany měly zejména za to, že navrhovaná úroveň opatření je příliš vysoká a že by nepřiměřeně postihla zájem navazujících výrobních odvětví Unie. Tyto společnosti rovněž tvrdily, že dovoz z Indonésie by se zastavil nebo byl omezen v takové míře, že by vznikl všeobecný nedostatek na trhu Unie, což by také způsobilo růst cen. Jiní uživatelé předložili konkrétnější tvrzení týkající se určitých typů mastných kyselin, jejichž dodávky, jak tvrdili, by v dostatečné míře nemohlo zajistit výrobní odvětví Unie. Společnosti AAK, Unilever a skupina Greven poskytly e-mailovou korespondenci s výrobcí v Unii na podporu svých tvrzení týkajících se problémů s dodávkami na trhu, které by opatření prohloubila.

⁽⁵⁷⁾ Viz strana 122 výroční zprávy společnosti Unilever za rok 2021:

<https://www.unilever.com/files/92ui5egz/production/e582e46a7f7170fd10be32cf65113b738f19f0c2.pdf>

⁽⁵⁸⁾ Viz strana 122 výroční zprávy společnosti Unilever za rok 2021.

- (461) Společnosti Unilever, Henkel a Ecogreen tvrdily, že opatřeními by byl dotčen dovoz mastných kyselin s krátkým uhlíkovým řetězcem, jako jsou kyseliny typu C8–C10, do Unie. Skupina NYCO tvrdila, že kyseliny typu C8–C10 je stále obtížné najít na trhu Unie, protože výrobci zvýšili jejich využití pro vlastní spotřebu. V důsledku tohoto nedostatku od září 2021 prudce vzrostly ceny. Skupina NYCO kromě toho tvrdila, že nedostatek mastných kyselin s krátkým uhlíkovým řetězcem, jako jsou kyseliny typu C8–C10, by měl dopad na průmyslová odvětví, kterým skupina NYCO dodává speciální maziva, například na letecký a obranný průmysl.
- (462) Společnosti Kapachim a Evonik a skupina NYCO rovněž uvedly, že by se dostaly do nevýhodného postavení vůči výrobcům stejných výrobků nacházejícím se mimo Unii. Jiné společnosti tvrdily, že by se možná musely přemístit mimo Unii.
- (463) Společnost Stéarinerie Dubois tvrdila, že omezená nahraditelnost mnoha typů výrobků dovážených z Indonésie by těžce zasáhla jejich ziskovost, protože by se zvýšily jejich výrobní náklady. Společnost Stéarinerie Dubois rovněž tvrdila, že výrobci v Unii uvedení v podnětu nutně nevyrábějí stejné mastné kyseliny v dostatečném množství toho typu, který společnost požaduje. Zdůraznila rovněž, že u dvou typů mastných kyselin, které tato společnost používá ve své výrobě, nemůže žádný výrobce v Unii splnit její specifikace, pokud jde o barvu, což je důležitý faktor pro její odběratele ve farmaceutickém průmyslu. Společnost Stéarinerie Dubois uvedla, že vzhledem k tomu, že v Unii neexistuje žádný trh s mastnými kyselinami, který je v souladu s právními předpisy spojenými s nařízením REACH a požadavky košer a halal, není dovozem těchto výrobků výrobnímu odvětví Unie způsobována žádná újma.
- (464) Koalice CUTFA zdůraznila, že výrobní odvětví Unie by spolu s dovozem z Indonésie a ze třetích zemí zajistilo v případě opatření dostatečné dodávky na trh Unie. Tento názor byl doplněn grafem uvádějícím hlavní zdroje dodávek. CUTFA rovněž zdůraznila, že dovoz z Indonésie se nezastaví, nýbrž bude pokračovat na základě rovných podmínek.
- (465) Komise uznala, že dodávky mastných kyselin mají pro různá uživatelská výrobní odvětví Unie zásadní význam, protože mastné kyseliny není možné přiměřeně nahradit jinými výrobky. Proto přezkoumala otázku narušení trhu a problémů s dodávkami s ohledem na obdržené připomínky.
- (466) Za prvé, jak je zdůrazněno ve 220. bodě odůvodnění, údaje o nevyužitých kapacitách citované v 407. bodě odůvodnění byly vypočteny na základě udržitelné, a nikoli na základě teoretické kapacity výrobního odvětví Unie s ohledem na běžné odstávky, např. z důvodu údržby, a s ohledem na výrobu jiných výrobků. To znamená, že v období šetření existovala v Unii nevyužitá kapacita přibližně na úrovni 250 000 tun. Ověření odpovědí výrobního odvětví na dotazník zajistilo jednotný a přesný přístup při hodnocení údajů o kapacitě. Kapacita byla v příslušných případech snížena a dotčeným společnostem byly sděleny ověřené údaje.
- (467) Za druhé, bylo jasné, že investice ve výrobním odvětví Unie byly v posuzovaném období omezené. Investice společností zařazených do vzorku pokračovaly, ale omezovaly se spíše na zachování stávajících závodů a zařízení, než aby směřovaly do zvyšování kapacity a odstranění nedostatků ve výrobě. Uložení opatření by uvolnilo cenový tlak na výrobní odvětví a umožnilo by mu stanovovat ceny na úrovni, jež by zajišťovala přiměřenou ziskovost. Výroba a prodej by mohly být zvýšeny tak, aby zásobovaly trh v důsledku lepších podmínek na trhu. Výrobní odvětví Unie by rovněž bylo schopno opatřit si kapitál na zvýšení kapacity.
- (468) Problémy s dodávkami v posuzovaném období, jak dokazuje e-mailová korespondence, je třeba očekávat, pokud výrobní odvětví utrpělo podstatnou újmu postihující jeho prodejní ceny, což vede k nízké ziskovosti a k neschopnosti obstarat si kapitál na investice. Uložení opatření však vytvoří lepší podmínky na trhu pro výrobní odvětví Unie, které bude schopno zvýšit výrobu a zvýšit množství a rozšířit spektrum mastných kyselin, jež dodává na trh.
- (469) Za třetí, neočekává se, že opatření uložená tímto nařízením zakážou dovoz z Indonésie. Je důležité připomenout, že účelem antidumpingových opatření není zastavit dovoz, ale obnovit rovné podmínky na trhu Unie. Komise proto zamítla tvrzení, že by vznikl všeobecný nedostatek na trhu Unie, který by způsobil nepřiměřený růst cen.
- (470) Komise podotkla, že tvrzení týkající se prudkého růstu cen mastných kyselin typu C8–C10 se týká světového trhu, a nikoli pouze trhu Unie. Účinky antidumpingových opatření na konkurenceschopnost uživatelů mastných kyselin typu C8–C10 v Unii na světových trzích by se proto nelišily od účinků na uživatele jiných typů mastných kyselin. Komise kromě toho připomněla, že k vývoji na trhu po skončení období šetření se při jejím posuzování zpravidla nepřihlíží. Pokud jde o argument skupiny NYCO týkající se leteckého a obranného průmyslu, tato tvrzení o narušení nebyla podložena, a byla proto zamítnuta.

- (471) Komise dále konstatovala, že indonéské výrobky a výrobky výrobního odvětví Unie jsou ve vysoké míře nahraditelné. Jen proto, že někteří výrobci v Unii nebyli s to v určitých časech za podmínek na trhu platných v posuzovaném období dodávat určité typy výrobků, neznamená to, že problémy s dodávkami budou po uložení opatření přetrvávat. Komise dále měla za to, že dopad opatření na náklady a ziskovost tohoto uživatele není doložen, protože za neexistence odpovědi na dotazník Komise nemohla posoudit, jak důležité jsou náklady na mastné kyseliny pro společnost jako procento na celkových nákladech nebo na obrátu. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.
- (472) Pravděpodobný dopad oproti konkurentům mimo Unii a riziko přemístění nebyly doloženy. Ve 455. bodě odůvodnění jsou navíc uvedeny faktory, které mohou dopad cel na uživatele zmírnit.
- (473) Společnost Wilmar tvrdila, že náklady na trhu Unie s mastnými kyselinami jako surovinou vzrostou přibližně o 32,9 %⁽⁵⁹⁾.
- (474) Takové odhady však zveličují pravděpodobný nárůst nákladů pro uživatele. Je tomu tak proto, že indonéský dovoz představoval přibližně 20 % spotřeby a v případě uživatelů, kteří čerpají dodávky od výrobního odvětví Unie nebo z dovozu z jiných zdrojů, pravděpodobně dojde k mnohem menšímu zvýšení nákladů. V průběhu trvání opatření se dále nevyhnutelně zvýší dovoz ze třetích zemí, například z Malajsie, a to vzhledem k lepším podmínkám na trhu a menšímu cenovému tlaku z Indonésie.
- (475) Společnost Wilmar rovněž zdůraznila, že snížený dovoz rostlinných olejů, zejména z Ukrajiny, by omezil schopnost výrobního odvětví unie získávat suroviny.
- (476) Komise konstatovala, že tato tvrzení se týkají vývoje po období šetření. Nebylo zdůvodněno, jaký dopad může mít takový vývoj na trh Unie, nebo zda je takový vývoj trvalé povahy, jelikož čl. 6 odst. 1 základního nařízení stanoví, že k informacím, které se týkají pozdějšího období, než je období šetření, se zpravidla nepřihlíží. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.
- (477) Komise proto nemohla přijmout argumenty, že dojde ke všeobecnému nedostatku dodávek mastných kyselin uživatelům v Unii. Pokud jde o problémy s dodávkami týkajícími se konkrétních výrobků, jakékoli narušení trhu bude pravděpodobně dočasné, zatímco se výrobci a jejich odběratelé budou přizpůsobovat nové situaci na trhu.

7.9.3. Závěry ohledně zájmu uživatelů

- (478) S ohledem na připomínky zúčastněných stran a na základě informací obsažených ve spisu je zjevné, že pro odvětví, která jsou největšími spotřebiteli mastných kyselin (péče o domácnost, kosmetika, prací prostředky a osobní péče) by dopad po uložení sankcí nebyl velký, protože tato odvětví by byla schopna absorbovat jakékoli zvýšení nákladů, které by nemohla přenést na odběratele.
- (479) U ostatních odvětví existují některé důkazy, že může dojít ke zvýšení nákladů a toto zvýšení bude mít dopad na ziskovost. Avšak pouze dvě skupiny se rozhodly plně spolupracovat při šetření, aby svá tvrzení doložily.
- (480) Pro všechny uživatele dopad jakéhokoli zvýšení nákladů zmírní určité prvky, například přepracování pod celním dohledem v případě dovezených mastných kyselin, které budou použity při výrobě vyvážených výrobků. Ne ve všech výrobcích vyráběných uživateli jsou použity mastné kyseliny. Navíc přibližně 80 % mastných kyselin spotřebovávaných na trhu Unie není získáváno z Indonésie, a nebudou proto vystaveny přímému dopadu opatření.
- (481) Antidumpingová opatření mají za cíl zvýšit ceny dovozu z dotčené země do Unie (zaplacené clo). Pravděpodobně se zvýší i ceny dovozu ze třetích zemí a ceny výrobního odvětví Unie. Aby však mohlo výrobní odvětví Unie přežít, musí fungovat na spravedlivějším základě ve vztahu k indonéským vyvázejícím výrobcům na trhu Unie. Trh Unie potřebuje čas, aby se mohl přizpůsobit novým podmínkám, a v tomto období se může projevit určitý nepříznivý dopad na konkrétní aktéry na trhu a na některá uživatelská odvětví. Jak bylo uvedeno výše, očekává se, že výrobci v Unii navýší investice do rozšíření kapacity. Některé z těchto investic by umožnily společností ve výrobním odvětví Unie dodávat širší spektrum mastných kyselin nebo zvýšit výrobu konkrétních výrobků. Jen proto, že výrobci v Unii nejsou s to za stávajících podmínek nekalé hospodářské soutěže dodávat na trh konkrétní výrobky, neznamená to, že výrobci v Unii nejsou schopni přizpůsobit se novým podmínkám na trhu, jež vytvoří tato opatření.

⁽⁵⁹⁾ Hodnota 32,9 % byla sazba antidumpingového cla použitelného na všechny ostatní spolupracující společnosti uvedené v dokumentu s poskytnutím konečných informací.

- (482) Komise je přesvědčena, že takový růst nákladů je nutný, aby umožnil výrobnímu odvětví Unie soutěžit spravedlivě a na cenových úrovních, které neohrožují jeho životaschopnost. Je jasné, že ziskovost uvedená v tabulce 10 je neudržitelná, a je v zájmu všech uživatelů, aby výroba širokého spektra mastných kyselin v Unii pokračovala. Očekávaný růst nákladů pro uživatele není považován za nepřiměřený.
- (483) S ohledem na názory všech zúčastněných stran, jež byly předloženy, Komise dospěla k závěru, že uložením opatření nebudou uživatelé nepřiměřeně postiženi.

7.10. Zájem dodavatelů

- (484) Dodavateli surovin v Unii jsou především výrobci loje a rostlinných olejů. Ačkoli tito dodavatelé surovin při tomto šetření nespolupracovali, je zřejmé, že uložení opatření by z dlouhodobého hlediska přineslo prospěch také dodavatelům, protože výrobní odvětví Unie spotřebovává značné množství loje a rostlinných olejů vyrobených v Unii.

7.11. Závěr ohledně zájmu Unie

- (485) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že neexistují žádné přesvědčivé důvody, že by nebylo v zájmu Unie uložit opatření na dovoz mastných kyselin pocházejících z Indonésie.

8. KONEČNÁ ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ

- (486) Na základě závěrů, k nimž Komise dospěla ohledně dumpingů, újmy, příčinné souvislosti, úrovně opatření a zájmu Unie, by měla být uložena konečná opatření, jež zabrání tomu, aby dumpingový dovoz způsoboval výrobnímu odvětví Unie další újmu.
- (487) Podle výše uvedeného posouzení se konečné antidumpingové clo pro společnost Wilmar stanoví na úrovni dumpingového rozpětí.
- (488) Pokud jde o společnost Musim Mas, Komise zkoumala, zda by k odstranění újmy postačovalo clo nižší než dumpingové rozpětí. Poté, co bylo zjištěno zkresení na trhu surovin, pokud jde o dotčený výrobek, ve smyslu čl. 7 odst. 2a základního nařízení, konkrétně v podobě vývozních daní a dávek pro surový palmový olej a surový olej z palmových jader, dospěla Komise k závěru, že je v zájmu Unie, jak je stanoveno v čl. 7 odst. 2b základního nařízení, stanovit výši cla na úrovni dumpingového rozpětí, jelikož by clo nižší než dumpingové rozpětí nebylo dostatečné k odstranění újmy, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.
- (489) Konečné clo pro ostatní spolupracující společnosti v Indonésii nezařazené do vzorku je založeno na váženém průměrném dumpingovém rozpětí stanoveném výše pro dvě společnosti zařazené do vzorku.
- (490) Vzhledem k vysoké úrovni spolupráce (vývoz spolupracujících vyvážejících výrobců tvořil během období šetření veškerý objem celkového dovozu) byla výše celostátního cla založena na nejvyšším dumpingovém rozpětí dvou spolupracujících vývozců zařazených do vzorku.
- (491) Na základě výše uvedených skutečností by sazby konečného antidumpingového cla vyjádřené v cenách CIF s dodáním na hranice Unie před proclením měly činit:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí	Konečné rozpětí újmy	Antidumpingové clo
P.T. Musim Mas	46,4 %	46,4 %	46,4 %
P.T. Wilmar Nabati Indonesia	15,2 %	38,7 %	15,2 %
Ostatní spolupracující společnosti	26,6 %	41,5 %	26,6 %
Všechny ostatní společnosti	46,4 %	46,4 %	46,4 %

- (492) Sazby antidumpingových cel pro individuální společnosti uvedené v tomto nařízení byly stanoveny na základě zjištění plynoucích z tohoto šetření. Odrážejí proto situaci zjištěnou během tohoto šetření, pokud jde o tyto společnosti. Tyto sazby cla jsou použitelné výlučně na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z dotčené země a vyráběného uvedenými právními subjekty. Na dovoz dotčeného výrobku vyrobeného jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení s těmito konkrétně uvedenými společnostmi, by se měla vztahovat celní sazba platná pro „všechny ostatní společnosti“. Neměla by se na ně vztahovat žádná z uvedených individuálních sazeb antidumpingového cla.
- (493) Aby bylo zajištěno řádné vymáhání antidumpingových cel, měla by se sazba antidumpingového cla stanovená pro všechny ostatní společnosti vztahovat nejen na vyvážející výrobce, kteří při tomto šetření nespolupracovali, nýbrž také na výrobce, kteří v období šetření neuskutečnili žádný vývoz do Unie.
- (494) Za účelem minimalizace rizika obcházení těchto opatření kvůli rozdílu mezi celními sazbami je nutno přijmout zvláštní opatření, která zajistí uplatňování individuálních sazeb antidumpingového cla. Společnosti, na něž se vztahují individuální sazby antidumpingového cla, musí celním orgánům členských států předložit platnou obchodní fakturu. Tato faktura musí vyhovovat požadavkům uvedeným v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení. Na dovoz, k němuž není taková faktura přiložena, by se mělo vztahovat antidumpingové clo platné pro „všechny ostatní společnosti“.
- (495) I když je předložení této faktury celním orgánům členských států nezbytné pro uplatnění individuálních sazeb antidumpingového cla na dovoz, tato faktura není jediným prvkem, který celní orgány zohledňují. Celní orgány členských států totiž musí i v případě, že je jim předložena faktura splňující všechny požadavky stanovené v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení, provést své obvyklé kontroly a mohou si stejně jako ve všech ostatních případech vyžádat i další doklady (přepravní doklady atd.) pro účely ověření správnosti údajů uvedených v celním prohlášení a pro zajištění toho, že následné použití nižší celní sazby bude odůvodněno v souladu s celními předpisy.
- (496) Pokud by se po uložení dotčených opatření podstatně zvýšil objem vývozu některé ze společností využívajících nižší individuální celní sazby, lze takovéto zvýšení objemu považovat samo o sobě za změnu obchodních toků v důsledku uložených opatření ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení. Za takových okolností a za předpokladu, že jsou splněny příslušné podmínky, lze zahájit šetření zaměřené proti obcházení předpisů. V rámci takového šetření lze mimo jiné prověřit potřebu zrušit individuální celní sazbu (sazby) a následně uložit celostátní clo.
- (497) Několik zúčastněných stran tvrdilo, že opatření jsou příliš přísná nebo nejsou stanovena na vhodné úrovni a že by je Komise měla zmírnit.
- (498) Tato opatření však byla stanovena podle metodiky popsané v tomto nařízení a v souladu se základním nařízením. Výpočty použité při stanovení dumpingového rozpětí a rozpětí újmy byly sděleny příslušným zúčastněným stranám. Tato tvrzení proto musí být zamítnuta, protože základní nařízení nepředpokládá svévolné stanovení cel.
- (499) Společnost Ecogreen ve svých připomínkách po poskytnutí konečných informací požádala o bezcelní kvótu jako konstruktivní nápravné opatření, které by Komise měla prozkoumat, přičemž uvedla různé právní základy pro toto tvrzení.
- (500) Za prvé, společnost Ecogreen s odvoláním na článek 8 základního nařízení nabídla zahájení jednání o cenovém závazku s prvkem kvóty. V této souvislosti připomněla, že kvóty jsou součástí závazků přijatých ve věci solární panely⁽⁶⁰⁾ a tvrdila, že podle panelu WTO ve věci ES – Ložní prádlo⁽⁶¹⁾ je Komise povinna zvážit konstruktivní nápravná opatření v řízeních týkajících se členů z rozvojových zemí.
- (501) Komise konstatovala, že, jak je uvedeno v čl. 8 odst. 1 základního nařízení, je na společnosti Ecogreen, aby předložila nabídku cenového závazku, která může být Komisí přijata. Taková nabídka by měla být učiněna v zákonné lhůtě uvedené v čl. 8 odst. 2 základního nařízení. Nabídka společnosti Ecogreen měla být doručena Komisi nejpozději pět dnů před lhůtou pro vznesení připomínek k poskytnutí konečných informací. Žádost navrhuje cenový závazek byla učiněna teprve 12. září 2022, mnohem později, než je výše uvedená zákonná

⁽⁶⁰⁾ Rozhodnutí Komise 2013/423/EU ze dne 2. srpna 2013, kterým se přijímá závazek nabízený v souvislosti s řízením o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 209, 3.8.2013, s. 26).

⁽⁶¹⁾ Zpráva panelu, EC – Bed Linen (ES – Ložní prádlo), WT/DS141/R, přijatá dne 12. března 2001, ve znění zprávy Odvolacího orgánu WT/DS141/AB/R, DSR 2001:VI, s. 2077, bod 6.233.

lhůta, a nebyl zformulován žádný konkrétní návrh. Nebyla proto předložena žádná nabídka na cenový závazek, který by mohl být zohledněn podle základního nařízení, a nelze se tedy oprávněně dovolávat analogie s věcmi solární panely a ES – Ložní prádlo. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

- (502) Za druhé, společnost Ecogreen požádala o bezcelní kvótu analogicky k zavedení kvót, jejichž účelem je zachovat obchodní toky, které jsou v kontextu ochranných opatření považovány za neškodné, což je další nástroj na ochranu obchodu.
- (503) Komise se v této souvislosti omezila na konstatování, že toto šetření je upraveno základním nařízením, které bezcelní kvóty nepředpokládá. Toto tvrzení bylo tudíž zamítnuto.
- (504) Za třetí, společnost Ecogreen požadovala celní kvótu jako konstruktivní nápravné opatření podle nařízení Rady (EU) 2021/2283⁽⁶²⁾, ve znění nařízení Rady (EU) 2022/972⁽⁶³⁾, které údajně umožňuje, aby Komise otevřela a poskytla celní kvóty na zemědělské produkty a průmyslové výrobky.
- (505) Komise konstatovala, že nařízení (EU) 2021/2283, ve znění nařízení (EU) 2022/972, se vztahuje na zemědělské produkty a průmyslové výrobky uvedené v příloze nařízení (EU) 2021/2283, kde výrobek, který je předmětem šetření, není uveden pod žádným ze svých kódů TARIC. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (506) A konečně, společnost Ecogreen zdůraznila, že celní kodex Unie stanoví možnost přepracování určitého množství dovozu pod celním dohledem (aktivní zušlechťovací styk). Společnost Ecogreen požádala Komisi, aby prozkoumala způsoby, jak takové opatření realizovat.
- (507) Komise zdůraznila, že tato opatření nespádají do její pravomoci a do oblasti působnosti tohoto šetření, které se řídí základním nařízením. Toto tvrzení bylo tudíž zamítnuto.

9. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

- (508) S ohledem na článek 109 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046⁽⁶⁴⁾, pokud má být částka uhrazena na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie, měla by být pro zaplacení úroku použita sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, uveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* a platná první kalendářní den každého měsíce.
- (509) Všechny zúčastněné strany byly informovány o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě se zamýšlelo doporučit uložení konečných antidumpingových opatření. V návaznosti na toto zveřejnění výsledků šetření jim byla rovněž poskytnuta lhůta k vyjádření.
- (510) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo na dovoz mastných kyselin s uhlíkovým řetězcem o délce C6, C8, C10, C12, C14, C16 nebo C18 s jodovým číslem nižším než 105 g/100 g a s poměrem volných mastných kyselin k triglyceridům (stupeň štěpení) nejméně 97 %, včetně:

— jednotlivých mastných kyselin (zvané rovněž „čisté frakce“) a

— směsí obsahujících kombinaci dvou nebo více délek uhlíkových řetězců,

⁽⁶²⁾ Nařízení Rady (EU) 2021/2283 ze dne 20. prosince 2021 o otevření a způsobu správy autonomních celních kvót Unie pro některé zemědělské produkty a průmyslové výrobky a o zrušení nařízení (EU) č. 1388/2013 (Úř. věst. L 458, 22.12.2021, s. 33).

⁽⁶³⁾ Nařízení Rady (EU) 2022/972 ze dne 17. června 2022, kterým se mění nařízení (EU) 2021/2283 o otevření a způsobu správy autonomních celních kvót Unie pro některé zemědělské produkty a průmyslové výrobky (Úř. věst. L 167, 24.6.2022, s. 10).

⁽⁶⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

kromě mastných kyselin certifikovaných v rámci nepovinného režimu⁽⁶⁵⁾ pro výrobu udržitelných biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy uznaného Evropskou komisí podle čl. 30 odst. 4 nebo vnitrostátního certifikačního režimu zavedeného podle čl. 30 odst. 6 směrnice (EU) 2018/2001, v současnosti kódů KN ex 2915 70 40, ex 2915 70 50, ex 2915 90 30, ex 2915 90 70, ex 2916 15 00, ex 3823 11 00, ex 3823 12 00, ex 3823 19 10 a ex 3823 19 90 (kódy TARIC: 2915 70 40 95, 2915 70 50 10, 2915 90 30 95, 2915 90 70 95, 2916 15 00 10, 3823 11 00 20, 3823 11 00 70, 3823 12 00 20, 3823 12 00 70, 3823 19 10 30, 3823 19 10 70, 3823 19 90 70 a 3823 19 90 95), pocházejících z Indonésie.

2. Sazby konečného antidumpingového cla použitelné na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením jsou pro výrobek popsany v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi stanoveny takto:

Společnost	Konečné antidumpingové clo	Doplňkový kód TARIC
P.T. Musim Mas	46,4 %	C880
P.T. Wilmar Nabati Indonesia	15,2 %	C881
Ostatní spolupracující společnosti uvedené v příloze	26,6 %	Viz příloha
Všechny ostatní společnosti	46,4 %	C999

3. Použití individuálních celních sazeb stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury celním orgánům členských států, která musí obsahovat datované prohlášení podepsané zástupcem subjektu, který obchodní fakturu vystavil, s uvedením jeho jména a funkce, v tomto znění: „*Já, níže podepsaný/podepsaná, potvrzují, že (objem) (dotčeného výrobku) prodávaného na vývoz do Evropské unie, na který se vztahuje tato faktura, bylo vyrobeno společností (název a adresa společnosti) (doplňkový kód TARIC) v [dotčené zemi]. Prohlašuji, že údaje uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.*“ Není-li taková faktura předložena, použije se celní sazba platná pro všechny ostatní společnosti.

4. V případech, kdy bylo zboží před vstupem do volného oběhu poškozeno, a skutečně zaplacená nebo splatná cena je proto za účelem stanovení celní hodnoty podle čl. 131 odst. 2 prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2447⁽⁶⁶⁾ rozdělena, musí být výše antidumpingového cla, vypočítaná na základě výše stanovené částky, snížena o procentní podíl, který odpovídá poměrnému rozdělení ceny skutečně zaplacené nebo splatné.

5. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

Pokud nový vyvážející výrobce z Indonésie poskytne Komisi dostatečné důkazy, může být příloha změněna doplněním nového vyvážejícího výrobce na seznam spolupracujících společností, které nebyly zařazeny do vzorku, a na které se tudíž vztahuje příslušná vážená průměrná sazba antidumpingového cla, konkrétně 26,6 %. Nový vyvážející výrobce předloží důkazy o tom, že:

- během období šetření (od 1. října 2020 do 30. září 2021) nevyvážel zboží popsané v čl. 1 odst. 1 pocházející z Indonésie;
- není ve spojení s žádným vývozcem ani výrobcem, na něž se vztahují opatření uložená tímto nařízením, a
- buď skutečně vyvezl zboží popsané v čl. 1 odst. 1 pocházející z Indonésie, nebo uzavřel neodvolatelný smluvní závazek vyvézt značné množství dotčeného zboží do Unie po skončení období šetření.

⁽⁶⁵⁾ Seznam nepovinných režimů uznaných Komisí je k dispozici na adrese: https://energy.ec.europa.eu/topics/renewable-energy/bioenergy/voluntary-schemes_en.

⁽⁶⁶⁾ Prováděcí nařízení Komise (EÚ) 2015/2447 ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 343, 29.12.2015, s. 558).

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. ledna 2023.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PŘÍLOHA

Indonéští spolupracující vyvážející výrobci nezařazení do vzorku:

Název	Doplňkový kód TARIC
P.T. Nubika Jaya	C882
P.T. Permata Hijau Palm Oleo	
P.T. Unilever Oleochemical Indonesia	C883
P.T. Soci Mas	C884
P.T. Energi Sejahtera Mas	
P.T. Ecogreen Oleochemicals	C885
P.T. Apical Kao Chemicals	C886
P.T. Sari Dumai Sejati	
P.T. Kutai Refinery Nusantara	
P.T. Sari Dumai Oleo	
P.T. Padang Raya Cakrawala	
P.T. Asianagro Agung Jaya	
P.T. Domas Agointi Prima	C887